Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (Từ microfilm Thư Viện Đại học Cornell)

Hậu quả việc đánh «ốp» HV: Tranh chấp giữa H. Pháp và Lập Pháp sẽ đưa đất nước đi về đâu?

CHUYẾN PHI CƠ SAIGON, NHA-TRANG LÂM NẠN Ở PHI TRƯỜNG NHA-TRANG

SỐ 218 — 8 TRANG 12Đ. — THỨ BA 23-12-1969

CẤP TIẾN

TỔ QUỐC ✶ TỰ DO ✶ TIẾN BỘ

Chủ Nhiệm VÕ-BÌNH-SƠN | Giám Đốc Chánh Trị G.S. NGUYỄN-V-BÔNG | Tổng Thơ Ký Tòa Soạn PHI VÂN | Tòa soạn và Trị sự 242ter Phan đình Phùng Sg Hộp thơ: 2142 - ĐT: 23.275

Sôi nổi càng sôi nổi hay 1 vụ «ăn miếng trả miếng»?

HẠ-VIỆN CÓ ĐƯA NỒI

TT THIỆU RA «ĐẶC BIỆT PHÁP VIỆN»

do ông Tr-ngọc-Chân (Dân biểu bịt-tố) ngồi xử?

- VÀI DÂN BIỂU HĂNG QUÁ KẾT ÁN TỔNG THỐNG THIỆU MƯU TOAN PHÁ HOẠI QUỐC HỘI, PHÁ HOẠI CHẾ ĐỘ...
- DÂN BIỂU HỒ HỮU TƯỜNG CÒN HĂNG HƠN NÓI CÓ ĐẦY ĐỦ TÀI LIỆU «GIỰT GÂN» VỀ VỤ HỆ THỐNG TÌNH BÁO CỦA HUỲNH VĂN TRỌNG ĐÃ ÂM MƯU LIÊN HIỆP VỚI M.T.G.P.M.N. ĐỂ CHO TỔNG THỐNG THIỆU ĐƯỢC TIẾP TỤC GIỮ CHỨC TỔNG THỐNG!

SAIGON 23-12 (CT). — Theo chương trình nghị sự đã được ấn định từ tuần trước, đáng lẽ sáng thứ hai Hạ Viện họp khoáng đại để thảo luận về «quy chế thẩm phán xử án» nhưng vì có vụ biểu tình đập phá trụ sở Hạ viện sáng thứ bảy, các dân biểu đã không đồng ý thảo luận đề tài đã định mà yêu cầu văn phòng Hạ viện đưa vụ biểu tình ra thảo luận.

Nác dân biểu họp báo về vụ biểu tình

Các dân biểu Nguyễn trọng Nho, Ngô công Đức, Trần minh Nhựt Đàm quang Đôn và Ng.văn Phương đã đến đến dân yêu cầu ông Chủ tịch H.V. cho thảo luận về vụ biểu tình đập phá trụ sở H.V. ngay vì đây là một vấn đề tối quan trọng, một vấn đề dụng chạm đến thể diện Quốc hội, thể diện quốc gia.

Trước sự đòi hỏi của các dân biểu, ông Chủ Tịch Hạ viện còn đang lưỡng lự chưa biết tính sao thì dân biểu Cao văn Chiêu Trưởng khối Dân Tiến H.V (thân chánh quyền), lên yêu cầu ngưng phiên họp vì vấn đề thảo luận không được ghi trước trong chương trình nghị sự.

Ông Chiêu viện lý họp như thế là trái nội qui để xin ông Chủ tịch cho ngưng họp. Thế là ông Chủ tịch Nguyễn bá Lương rung chuông ngưng họp.

Các dân biểu trên ức quá bèn mời các ký giả sang phòng khánh tiết H.V. tiếp tục họp «thu hẹp»

Các Dân biểu Trương gia Kỳ Sanh, Trần minh Nhựt, Lý quí Chung, Ng-trọng-Nho, Ng-văn-Chính, Tôn Thất Hiệu, Khiếu thiện Kế, Ngô công Đức, Trần công Quốc, Đàm quang Đôn, Nguyễn văn Phương, Kiên Sốt, Danh Nở vv. đồng kéo tốc sang họp với báo chí.

Dân biểu Trương gia Kỳ Sanh nói rằng đứng trước «âm mưu của Hành pháp phá hủy nền dân chủ» một số dân biểu thuộc đủ các khối trong H.V. đã họp tại để chống đối âm mưu này và tìm cách bảo vệ nền dân chủ.

XEM TIẾP A TRANG 7

...ội Liên hiệp Nghị sĩ Á Châu Việt Nam

SẼ NHỜ ĐẾN LIÊN HIỆP CÁC NGHỊ SĨ Á CHÂU CAN THIỆP?

SAIGON 24-12. — Trong phiên họp sáng qua ở Hạ Viện, dân biểu Đàm quang Đôn cho biết «Chi Hội Liên Hiệp Nghị Sĩ Á Châu V.N.» sẽ nhờ «Liên Hiệp Nghị Sĩ Á Châu» can thiệp về vụ Hành pháp V.N. tổ chức biểu tình đập phá QH!

Xem trang 5:

QUANG - TRUNG Đệ Nhứt Kiếm

7 V. thảo luận cuộc biểu tình xâm nhập trụ sở H.V:

Vụ này có dự mưu trước do các người đại diện dân dẫn đầu

VẬY PHẢI BIẾT ÂM MƯU NÀY Ở ĐÂU RA?

✶ Thành lập 1 Ủy Ban đặc biệt điều tra trong 10 ngày

SAIGON 22-12 (CT). — Thượng nghị viện trong phiên nhóm sáng nay, thay vì thảo luận về ngân sách quốc gia tài khóa 1970, đã xoay qua chỉ trích cuộc xâm nhập vào trụ sở Hạ viện hôm thứ bảy vừa qua của một số dân chúng điều mà các Nghị sĩ gọi là một hành động vi hiến, vi luật.

Trong phần phát biểu ý kiến, các nghị sĩ đã nêu rất nhiều thắc mắc chung quanh việc này và đòi phải lập một ủy ban điều tra. Nghị sĩ Bùi văn Giải, chủ tịch ủy ban Nội vụ TV cho rằng cần phải đặt trách nhiệm đối với người có trách nhiệm trực tiếp & Đô thành. Theo Thượng Viện cần phải biết âm mưu này do ở đâu ra? Và phải có 1 cuộc điều tra để mọi người đều được biết. Ông cũng đòi hỏi phải chấm dứt những hành động vụng về tương tợ.

Nghị sĩ Trương tiến Đạt thì cho rằng đoàn người biểu tình hôm ấy đã biến cấm thù của nhà nước đối với Hạ viện thành 1 hành động. Và ông gọi đó là một hành động tiếp tay cho Cộng Sản!

Ông nêu một ví vụ: Nếu có một đoàn người biểu tình ào vào Dinh Độc Lập đòi xử những tên Cộng sản ở bên cạnh Tổng thống (vụ Huỳnh V Trọng, Vũ Ng Nha), rồi đập phá Dinh Độc Lập thì Tổng Thống sẽ đối phó như thế nào? Và ông cho rằng bản án xử vụ Vũ Ngọc Nhạ như «xử với người nhà chứ không phải xử với quân thù».

Nghị sĩ Vũ minh Trân lên tiếng phàn nàn trong mấy năm gần đây, những người trong giới lãnh đạo, kể cả ở các địa phương đã không coi luật pháp ra gì cả. Về việc xâm nhập HV. NS Trân nói một khi HV đã lập ủy ban điều tra vụ 3 Dân Biểu bị tố có liên lạc với

XEM TIẾP V TRANG 8

LẬP TRƯỜNG

THỜI CƠ MỚI

II — NGUYỄN VĂN BÔNG

Chấm dứt chiến tranh tại Việt Nam, theo quan điểm của người Mỹ, là chấm dứt sự hiện diện của quân đội đồng minh tại chiến trường đồng thời cố giữ cho miền Nam vẫn là một quốc gia không Cộng sản. Còn chiến cuộc nóng bỏng — ở mức độ hiện nay hay sôi động và tăng cường — giữa chúng ta và đối phương, giữa người Việt và người Việt, nếu cần phải tiếp tục, sẽ tiếp tục...

Hiểu như vậy thì trong năm 1970, chúng ta sẽ phải chờ đợi nhiều đợt thay quân khác, đồng thời những cuộc tấn công của địch trên mọi mặt để phá vỡ thế chủ động của ta.

Thật vậy, đối phương lần thứ nhứt trong nhiều năm đã phải đi sau một sáng kiến, lúng túng trước chánh sách của Tổng thống Nixon mà chúng gọi là «âm mưu chiến lược của địch» đã phải nhận định lại tình hình và tìm phương thức đối phó.

«Chủ trương của chúng hiện nay là: từng bước phi «Mỹ hóa cuộc chiến, từng bước xuống thang chiến tranh, vừa «xuống thang vừa gìn giữ sức người, sức của, vừa ra sức giành «giật với ta để kết thúc chiến tranh trên một thế mạnh nhất «định. Ý muốn chủ quan của Mỹ là thực hiện phương châm «xuống thang từng bước, cố giành chủ động trong bị động, vừa «xuống thang vừa cố tạo thế mạnh trên chiến trường, xuống «thang để 'phi Mỹ hóa' chứ chưa phải để kết thúc chiến tranh «ngay, củng cố và tăng cường lực lượng ngụy đến đâu rút «quân Mỹ đến đó, có thời gian cần thiết để có những bước «xuống thang thích hợp, trên mỗi bước xuống thang đều ra sức «phản công bộ phận, giành giật quyết liệt với ta».

Những dòng trên đây là nhận định của đối phương trước tình thế mới, đúc kết trong một văn kiện được gọi là Nghị quyết số 9. Ý thức tầm quan trọng của chiến lược ta, đối phương phải tìm phương thức đối phó, và chủ trương trong năm tới là «khẩn trương xây dựng lực lượng quân sự và «chính trị phát triển thế tấn công chiến lược một cách toàn diện, «đánh bại âm mưu kết thúc chiến tranh trên thế mạnh và chủ «trương 'phi Mỹ hóa', đánh cho Mỹ phải rút quân, đánh cho «ngụy phải suy sụp và ta giành được thắng lợi quyết định».

Xuyên qua những nhận định cùng công tác khẩn trương mà đối phương đề ra để đối phó với tình hình, chúng ta có thể quả quyết rằng âm mưu xâm lược, thôn tính miền Nam, ý chí giành giật chánh quyền vẫn là mục tiêu tối hậu dù trong đoản kỳ. Quyết tâm của đối phương là chứng tỏ cho dư luận Mỹ sự thất bại của chánh sách mới và, bằng những cuộc tấn công quân sự gây tổn thất nặng nề trong quá trình xuống thang để rồi Mỹ bắt buộc phải kết thúc sớm chiến cuộc theo một giải pháp chánh trị nhượng bộ.

Quyết tâm của đối phương cũng là chứng tỏ cho dư luận Việt Nam và thế giới, sự lớn mạnh của chúng, sự suy yếu và bất lực của ta. Thật ra cho đến giờ này, đối với những nhà lãnh đạo Bắc Việt, miền Nam chỉ đứng vững cùng với sự hiện diện của quân đội Mỹ. Ngày nào quân Mỹ ra đi, quân ta không thể nào làm tròn nhiệm vụ chiến lược «quét và giữ» cũng như không thể nào thay quân Mỹ được.

Trước quyết tâm và định kiến rõ rệt như thế, chiến trường và chánh trường tại VNCH trong năm sắp đến không những sẽ vô cùng sôi động mà còn có tính cách quyết định nữa.

Trước cuộc thách đố lịch sử ấy, chúng ta sẽ trả lời như thế nào và chuẩn bị ra sao để giành phần thắng lợi trước thời cơ mới?

DƯỚI CON MẮT CÁC NHÀ QUÂN SỰ HOA KỲ

Hoa-Kỳ đã tốn hàng triệu Mỹ kim ĐỂ HUẤN LUYỆN VÀ TRANG BỊ

cho quân lực VNCH đang tăng gia gấp đôi và đã chuyển giao trên 600 khẩu đại bác, 700 ngàn súng M16, 30 ngàn súng phóng lựu, 10 ngàn đại liên, 200 chiến xa v.v... gồm đủ để đảm nhiệm cuộc chiến

SAIGON 21-12 (AP). — Hàng triệu Mỹ kim đã được đổ vào việc huấn luyện và trang bị cho QLVNCH đang phát triển mau chóng, nhưng dưới con mắt các nhà quân sự Hoa Kỳ, quân lực VNCH dường như còn phải cố gắng hơn để đảm trách cuộc chiến.

Phần chuyển giao các vật dụng đã hoàn tất được 85 phần trăm và quân số Quân Lực VNCH đã tăng gấp đôi, nhưng binh sĩ chiến đấu Hoa Kỳ vẫn còn yểm trợ quân lực VNCH tại khắp mọi nơi. Chưa có nơi nào binh sĩ VNCH tự hoàn toàn đảm trách cuộc chiến.

Việc TT Nixon rút 60 ngàn quân năm nay và dự định rút 50 ngàn khác từ nay tới cuối tháng 4 ư đã làm binh sĩ chiến đấu Hoa Kỳ tại các vùng giao tranh ác liệt bị thưa đi. Kế hoạch này nhằm giữ binh sĩ Hoa Kỳ tại các mặt trận quan trọng như vùng phi quân sự và vùng biên giới Cam Bốt phía Bắc Saigon.

Hoa kỳ đã chuyển giao cho VNCH hơn 600 cỗ đại bác từ 105 đến 155 ly, hơn 700 ngàn súng M16, hơn 30 ngàn súng phóng lựu, khoảng 10 ngàn đại liên, 10 ngàn súng cối, 200 chiến xa, gần 1 ngàn thiết giáp và 20 ngàn máy truyền tin...

Đệ thất Không lực Hoa Kỳ đã chuyển giao cho Không quân VN gần 150 trực thăng chở binh sĩ, phóng pháo cơ phản lực A37 và phi cơ hai động cơ AC47.

XEM TIẾP B TRANG 7

TT Thiệu đáp cuộc phỏng vấn của báo «La Nazione»:

Việc Tòa Thánh Vatican KẾT ÁN MỌI CUỘC OANH TẠC Ở VIỆT NAM LÀ KHÔNG XÁC ĐÁNG...

- Chúng tôi phải sửa đổi quan niệm «nhân đạo» bằng không thì chỉ khích lệ cho Cộng sản.

LA MÃ 21-12 (AFP). — Trong một cuộc phỏng vấn dành cho báo «La Nazione» ở Florence, TT Nguyễn văn Thiệu nói đại ý: «Tôi sẽ không bao giờ chấp thuận một chánh phủ liên hiệp với CS. Một chánh phủ như vậy sẽ là một cạm bẫy đưa đến việc CS nắm chính quyền.»

Mặt khác Tổng Thống tố cáo những kẻ «ngây thơ» ở Mỹ cũng như ở Nam Việt Nam tức là một sự liên hiệp với Cộng sản có thể đem lại hòa bình ở Việt Nam.

Tổng thống nói thêm: «Cách thức hay hơn hết để chấm dứt chiến tranh là ngăn cản bọn xâm lược tiếp tục chiến tranh. Tóm lại, chúng tôi phải sửa đổi quan niệm nhân đạo, bằng không thì chỉ khích lệ cho Cộng Sản».

Theo TT việc Tòa Thánh Vatican kết án mọi cuộc oanh tạc ở VN là không xác đáng. TT nói thêm: «Việc đó có nghĩa là có người nào đó tại Tòa Thánh Vatican không biểu thực trạng những gì xảy ra ở đây. Nếu chúng tôi oanh tạc BV thì đó là để cứu vãn hòa bình và tự do ở miền Nam.»

Tổng thống cho là dầu sao, Mỹ cũng có trách nhiệm tinh thần bảo vệ miền Đông Nam Á về mặt chiến lược. Tổng thống tin chắc là không sớm thì muộn, miền Nam VN sẽ có đủ khả năng tự vệ và tiễu trừ việc gây loạn trong nước...

NGHỊ SĨ TRẦN CHÁNH THÀNH LOAN BÁO:

Đã đưa đơn xin phép THÀNH LẬP 1 CHÁNH ĐẢNG MỚI GỌI LÀ «CỘNG HÒA ĐẠI CHÚNG»

SAIGON 22-12 (THTH). — Một chánh đảng quốc gia sắp sửa được ra mắt trong nay mai, đó là đảng «Cộng Hòa Đại Chúng» với thành phần sáng lập viên gồm có các nghị sĩ Trần chánh Thành, Nguyễn phượng Yêm và bà dược sĩ Nguyễn thị Hai.

Độc lập đối với Chánh quyền

Nghị sĩ Trần chánh Thành trong một cuộc tiếp xúc với báo chí sáng nay cho biết ông đã nộp đơn xin phép bộ Nội Vụ ngày 15-12 vừa qua và hiện đang xúc tiến những thủ tục của sự hình thành một chánh đảng theo luật định.

Theo lời trình bày của NS Thành thì đảng «Cộng Hòa Đại Chúng» có một quan niệm độc lập với chính quyền, hay thì ủng hộ, còn dở thì chỉ trích xây dựng chứ không ủng hộ một cách khoán trắng cho chính quyền, cũng không phải đối lập một cách tiêu cực.

Ông nói mục đích của «Cộng Hòa Đại Chúng» là nhằm vào xã hội. Quốc gia làm sao cho xã hội này mỗi ngày một tiến bộ. Quốc gia này tồn tại và phát triển. Vẫn theo lời ông thì đảng sẽ nhận xét mỗi vấn đề dựa vào quyền lợi Quốc gia.

Sẵn sàng hợp tác

Nghị sĩ Thành cho biết đảng Cộng Hòa Đại Chúng sẵn sàng hợp tác và liên minh với tất cả các lực lượng quốc gia để cùng nhau lo đối phó với Cộng sản trong mặt trận đấu tranh chính trị hết sức cam go.

XEM TIẾP X TRANG 8

Cựu Toàn quyền Đông dương

Tướng Catroux đã từ trần HƯỞNG THỌ 92 TUỔI

BA LÊ 22-12 (SGT). Một trong những tướng lãnh nổi tiếng nhứt của Pháp là Georges Catroux đã từ trần tại Balê, hưởng thọ 92 tuổi.

Năm 1940, Catroux đã từng làm Toàn quyền Đông dương khi Thế chiến thứ hai bùng nổ.

Năm 1940, ông tìm cách gia nhập phong trào kháng chiến của Tướng De Gaulle bắt đầu thành hình tại Luân Đôn và sau đó ông được De Gaulle bổ nhiệm làm Đại diện cho Chánh phủ Pháp Tự do ở Trung Đông.

Trước sự lên án liên tiếp của Tổng Thống Thiệu TNS Trần văn Đôn tung quả «bom» chống đỡ:

60% DÂN SỐ V.N. không ủng hộ C. Phủ (?)

MÀ CŨNG KHÔNG THEO CỘNG SẢN, CHỈ MUỐN Ở VÀO KHỐI «LỰC LƯỢNG THỨ BA»!

SAIGON 21-12 (UPI). — Thượng NS Trần văn Đôn, lãnh tụ khối đối lập tại thượng viện, hôm Chủ Nhật tuyên bố rằng dân chúng đã theo Cộng Sản nhiều hơn là theo chính phủ của TT Thiệu.

Trong một cuộc phỏng vấn được thực hiện khi ông đi thanh tra binh định và tình hình quân sự tại vùng đồng bằng Cửu Long, TNS Đôn ước tính rằng có ... người VN thì có một người ủng hộ Việt Cộng. Ông nói thêm là Chính Phủ Nguyễn văn Thiệu chỉ được sự ủng hộ của 10 tới 20 phần trăm dân số.

TNS Đôn nói rằng số dân chúng VN còn lại, khoảng chừng 60o/o dân số thành lập một lực lượng thứ ba, gọi là «lực lượng nổi»

TNS Đôn nói rằng lực lượng này «không ủng hộ chính phủ vì họ không muốn làm những việc mà chính phủ muốn họ làm.

Họ cũng không ủng hộ C.S. và bằng cớ rõ ràng nhất là cuộc tấn công hồi Tết Mậu Thân, dân chúng đã không theo Cộng sản. Nếu Cộng sản lúc đó được sự ủng hộ của dân chúng thì miền Nam đã mất rồi».

Tuy nhiên, TNS Đôn cho biết ông không phải là người ủng hộ một chánh phủ trung lập cho miền Nam VN. Ông nói rằng một chính phủ như vậy chỉ đại diện cho hai phe thiểu số là Cộng sản và CP Thiệu. Một chính phủ thực sự đại diện cho dân phải đại diện

XEM TIẾP M TRANG 8

XEM TRANG 2 Đầy đủ tin tức trong nước

ĐÚNG LÀ «DÓC TỔ» NHỨT THẾ GIỚI!

Báo Newsweek nằm mơ dùng lời lẻ hạ cấp nhứt

TẢ CẢNH THÀNH PHỐ SAIGON!

NỮU ƯỚC 21-12 (AP). — Hôm chủ nhật, báo Newsweek đã mô tả thành phố Saigon là «thành phố tồi tệ nhất thế giới». Báo này cho rằng chiến tranh và tham nhũng thối nát phải chịu trách nhiệm về sự kiện này.

Tờ báo được phổ biến rộng rãi trên thế giới này, mô tả Saigon là một thành phố ở đó rác rến nhiều và không được hốt đi đã trở thành nơi trú ngụ tốt nhất cho các đàn chuột.

Bệnh lao và các bệnh hoa liễu lên tới mức truyền nhiễm. Các xóm lao động thiếu tổ chức nên bị cháy luôn luôn! Dân chúng thủ đô thì yếu ớt và chẳng có tinh thần gì cả. Không ai biết khiếu nại với Tòa Đô Chính và một số người còn không biết là Saigon có một Tòa Đô Chính?

Báo này đã cho rằng thời Saigon là «Hòn Ngọc Viễn Đông» đã đi qua từ lâu rồi và Saigon bây giờ là ác mộng với những kế hoạch gia muốn sửa sang lại đô thị. Nhiều vùng trong Saigon chật chội đến nỗi mỗi người không có được một thước vuông để sống.

Bàn về tinh thần của Saigon, báo này nói rằng vấn đề hối lộ bắt nguồn từ sự cần thiết hơn là tham nhũng và đã diễn ra dưới nhiều hình thức khác nhau.

Báo này cũng chê trách thái độ «chẳng thèm để ý tới ai» của Saigon. Ai muốn bị sao cũng được, miễn không phải là mình thì thôi. Vì thế, dân Saigon đã dửng dưng trước các nạn nhân, dù đây là nạn nhân của một vụ nổ plastic hay nạn nhân của một vụ hối lộ tiền bạc.

(CT: Dóc vừa vừa vậy cha nội! Nên gởi phóng viên tác giả bài này đi nhà thương Biên Hòa là vừa!)

TIN GIỜ CHÓT

T.T. Nixon ĐỌC DIỄN VĂN NỮA?

HOA THỊNH ĐỐN 22-12. — Một nguồn tin từ thủ đô Hoa kỳ cho hay, sau những buổi họp kiểm điểm những hoạt động trong một năm chấp chánh, T.T. Nixon lại có thể đọc một bài diễn văn quan trọng đầu năm sắp tới, và vấn đề V.N. cũng chiếm phần quan trọng.

BỨC TRANH VÂN CẦU

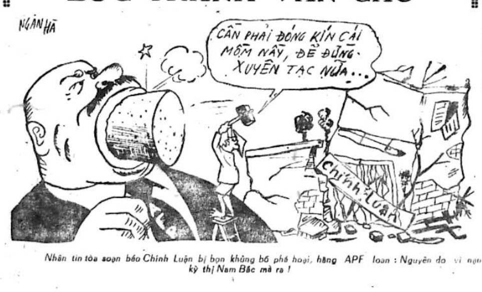

Nhân tin tòa soạn báo Chính Luận bị bọn khủng bố phá hoại, hãng APF loan: Nguyên do vì nạn kỳ thị Nam Bắc mà ra!

Tin sơ khởi

48 NGƯỜI CHẾT 24 bị thương

SAIGON 22-12. — 1 nguồn tin giờ chót cho hay chuyến máy bay DC 6 của Hàng Không VN bay đường Saigon - Nha Trang chở 80 người bị lâm nạn khi đáp xuống phi trường Nha Trang hồi 13 giờ. Dường như trước khi phi cơ đáp xuống phi đạo bị nổ bình xăng và lủi luôn vô xóm nhà bên trái phi đạo. Xóm nhà này bị cày nát và phát hỏa.

Tin sơ khởi cho biết vẫn tất cả 48 người chết, 24 người bị thương. Một nguồn tin khác cho biết chỉ có 20 người thoát ra được.

Chưa biết danh sách. Xin xem tiếp số mai.

THẾ GIỚI HÔM NAY

✶ TÌNH HÌNH THÁI LAN có vẻ rất nghiêm trọng. Vì những hoạt động khủng bố và quấy rối của Cộng sản càng ngày càng mạnh mẽ, nhà cầm quyền Thái quyết định, kể từ 31-12, sẽ ban hành lệnh giới nghiêm từ bảy giờ tối đến sáu giờ sáng tại một số tỉnh ở miền Nam Thái Lan. Các tỉnh này là Nakoan Sri Thammarat, Pattalung và Surastani, tất cả đều thuộc Bộ Tư lệnh Vùng 5 Lục Quân.

✶ TẠI TIỆP KHẮC, các ký giả Ngoại quốc mỗi ngày một gặp khó khăn thêm vì sự kiểm duyệt gắt gao của nhà cầm quyền Tiệp.

Thành phố Viên ... ngày càng trở nên một trung tâm thông tin quan trọng về tình hình Tiệp Khắc khi nhà cầm quyền Prague trục xuất các thông tín viên ngoại quốc và bắt ngưng phát chiếu khoa báo chí. Thông tín viên của tờ Nữu Ước Thời Báo cũng bị trục xuất ra khỏi Tiệp Khắc, nơi đây loan báo rằng số các ký giả còn ở Prague ngày càng ... việc kho khăn hơn. Tuy không ... sự kiểm duyệt các tin điện được đánh đi từ Prague nhưng Ông cho ... rằng mỗi nhà báo ngoại quốc ... việc tại đó đều biết rằng ... chuyến đi những tin tức nào không có trong hệ thống thông tin của nhà cầm quyền Tiệp Khắc đều ... thể làm cho họ bị trục xuất.

✶ ĐÔNG VÀ TÂY ĐỨC chuẩn bị đặt mối bang giao giữa Lãnh tụ Cộng sản Đông Đức Walter Ulbright đã gửi 1 bản thảo hiệp ước cho Tổng Thống Tây Đức Gustav Heinemann để sắp đặt các mối bang giao giữa hai nước ... trên 1 căn bản hoàn toàn bình đẳng. Thông tấn xã Đông Đức ADN và báo chí Đông Bá Linh đã tiết lộ.

Bản thảo hiệp ước được gửi đi sau khi lãnh tụ Cộng sản Đông Đức đã gửi 1 bức thư cho Tổng Thống Tây Đức Heinemann vào hôm thứ ..., theo đó 1 cuộc đối thoại cấp ... giữa hai chính quyền hai miền sẽ được tổ chức lần đầu tiên trong ... 18 năm qua. Tổng Thống Heinemann đã phúc đáp thư này cho Ông Ulbgright vào hôm thứ Ba.

XEM TRANG 7 lộc đỉnh ký của KIM DUNG

Thiên cơ bất khả lậu

✶ của BAY BỌP

THÀ... HỒNG TỪ CHỨC

Vì vụ 3 DB «hoạt động cho CS», trụ sở Hạ viện bị một số nhơn dân «tự động» biểu tình ốp một trận tưng bừng.

Dân chủ là như rứa.

Nhơn dân ốp người đại diện của nhơn dân để rồi được hai ông TT và Thủ tướng hoan nghinh nhiệt liệt.

Dĩ nhiên là ông Chủ tịch Hạ viện (mà đồng bào Phước Long gọi là ông hai đầu lân) ức lắm. Trong hải quân, thuyền trưởng lúc nào cũng phải cùng chết với tàu chớ hổng để cho tàu bị địch... đập phá. Hơn rứa nhơn dân mà ốp đại diện của nhơn dân thì quả là «ăn cơm tui mà hại ta», khác gì đại bác thiết giáp Mỹ hỏi thăm sức khỏe nhà... Đại ta thiết giáp An nam, càng ức bằng hai bằng ba cũng chưa vừa.

Nên ông Chủ tịch Hạ viện đòi uống thuốc dọc hay mổ bụng tự tử phứt cho rồi. Nhưng việc từ chức thì chưa nghe nói tới.

Như vậy tức là tột đỉnh thông minh, xứng đáng mần Chủ tịch tới.. Mỹ ăn trầu luôn. Bởi lẽ:

— Ông Nguyễn bá Lương đòi tự tử ít lắm cũng còn bà Bửu Hiệp làm một câu mùi rệu rằng «Khoan khoan Tạc Dzăn chàng ơi!...»

— Nhưng nếu ông Lương đòi từ chức thì hơn 100 DB hoan nghinh... như điên thì mần răng mà dze được chớ?

B.B

LAI RAI... KHỀU MÓC

✶ THẦY RÙA phụ trách

Những kẻ chán ngán sự đời nó thở than rằng:

✶ Trong trường chánh trị, cái chuyện thân khẩu nó hại... thân xác là chuyện cơm bữa. Tại vậy mà cái vụ đòi dập chó đập mèo đã gây sóng gió lợi cho ba ông DB tình nghi CS không ít. Nhưng sự đời no mất ngon, giận mất... chánh trị, ông bà nhắc nhở hoài, sao cứ quên?

✶ Cũng vì vụ Thân khẩu hại mà mấy ông đồng bào... Thượng viện của mình vừa phát ngôn mấy câu nghe nó.... mắc cỡ nổi da gà. Số là mấy ông đồng bào... Thượng... cụi của mình khiêu đơn lên mấy ông Tối Trời kiện nhà nước về thuế Kiệm ước. Kiện nhưng bốn phiên xử đồng bào... Thượng viện của mình hổng thèm đi hầu, tạo điều kiện cho Tối Trời xử chìm xuồng, Hành Pháp bốp kèn qua mặt một cái vù.

Bây giờ, dư luận mới ngã người ra thấy rõ là cố... chứ Cụi. Báo chí kêu la rùm trời. Mấy đồng bào... Thượng viện nát mặt bầu cua tan tành bèn lôi vấn đề ra dấu... vỏ mỏm mì nhau cho nó đỡ muối mặt

Đồng bào..: Thượng Phạm văn Tâm đăng đàn, nhai râu trợn trạc, hò hét rằng: «Truyền thống Tư pháp VN chỉ là phục vụ kẻ mạnh.».

Nghe câu nói lâm ly, thống thiết thốt ra tự đây... gùi nẫy, con Hai Dao Phay xóm thằng B.B. xách tờ báo ra quán cà phê đọc cho thiên hạ nghe rồi phụ đề Việt ngữ như vầy: «Dân chủ là dân làm sếp sòng, chủ chợ. Thượng viện là thay mặt cho dân mà còn kẻ nào nó mạnh hơn nữa thì dân chủ cái... xì la kênh.»

(Xem tiếp trang 8)

Từ Nhà kho Quán Ven Đường (chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng)

Cấp Tiến

TỔ QUỐC * TỰ DO * TIẾN BỘ

Tòa soạn và Trị sự 242ter Phan-đình-Phùng SG Đ.T.23.275

● SỐ 218 ●

THÁNG MƯỜI MỘT (đủ)	DÉCEMBRE (12)
Kiến : Bính Tý Tiết : Đông Chí	MARDI
15	23
Ngày Nhâm Thân	THỨ BA

KHẮC TUỔI : Bính Dần, Canh Dần
Hành Kim — Sao Dực — Trực Thành
Chuẩn Đề Thập Trai — Ngươn Thi Lực Trai
NÊN : Cúng tế, trị bịnh, kết hôn
CỮ : Động thổ, an táng
Giờ: Kiết : Sửu, Thìn, Tỵ, Mùi
Trung : Tỵ, Tuất

Ý kiến một linh mục về vụ đập phá Hạ viện :

NẾU CÓ THẬT ĐẬP PHÁ HẠ VIỆN thì loạn quá rồi !

SAIGON 22-12-69. — Việc 1 số đông họp mít tinh trước tòa đô chánh và kéo vào Hạ viện đập phá sáng ngày 20-12, đang được mọi người bàn tán sôi nổi. Sáng nay, chúng tôi có tiếp xúc 1 số người, thuộc thành phần trẻ và sinh viên.

Khi được hỏi:

— Xin anh cho biết ý kiến về việc đập phá Hạ viện của 1 số người vào sáng 20-12?

Một anh cười :

— Thật khó nói quá khi ở cương vị như chúng tôi. Nhưng tôi nghĩ đó là 1 sự biểu lộ ý chí chống Cộng quá mức, nhưng cũng quá «vụng về».

Một anh khác, có nhiệm vụ «nắm giữ những tài liệu» của phòng anh làm, trả lời sau 1 lời ngập ngừ :

— Tôi nghĩ đó chỉ là 1 hoạt động của 1 đoàn thể, chưa có tính cách đại chúng. Và sự giới hạn trong 1 số người đó, nên ngay trong sự đập phá, nó cũng có giới hạn.

Khi câu hỏi này được đặt ra cho 1 sinh viên, anh ta trả lời có vẻ.... hăng hái rằng :

— Từ xưa đến nay, tất cả các cuộc biểu tình do các đoàn thể tổ chức, phần đông đều là do xách động của 1 thiểu số người lãnh đạo nên những người đó có thể bị đưa đẩy trong khi họ chưa biết rõ sự việc họ làm sẽ đưa đến cái gì.

Một sinh viên Văn khoa thuộc hàng ngũ chống Cộng trả lời :

— Nếu quả thực 3 Dân biểu đó là tay sai của Cộng sản thì sự đập phá đó rất hữu lý, vì đó là phản ứng của dân chúng. Nhưng tôi chỉ tiếc rằng nội vụ chưa được điều tra, kỹ càng mà lại xảy ra việc đó, trong khi tình trạng an ninh của nước nhà không cho phép, vì VC sẽ lợi dụng triệt để những sự lộn xộn như vậy.

Đặc biệt ở đây, khi chúng tôi đặt câu hỏi như trên với 1 vị linh mục, ông ta trả lời có vẻ dè dặt rằng:

— Thật như vậy thì quá loạn rồi, không biết việc đó có được «Justifier» hay không?

Nhưng nếu trong Quốc hội lại có Cộng Sản thì vô lý hết sức và không thể chấp nhận được. Còn về việc đập phá đúng hay không đúng thì chúng tôi không biết vì không theo dõi báo chí lắm.

Cũng cùng câu hỏi đó được đặt ra cho 1 số người khác thì đại đề họ đều cho rằng việc đó có tính cách quá khích, vì dù sao với tình trạng an ninh hiện tại, muốn bày tỏ ý kiến của mình cần có thái độ ôn hòa và mềm dẻo thì hay hơn.

VỤ SÁT HẠI 4 NHÀ SƯ Ở LINH SƠN TỰ SẼ ĐƯỢC MỔ XẺ

Tư lịnh quân lực Đại-Hàn chấp nhận lời thách thức của DB Tôn thất Hiệu tranh luận công khai, có báo chí tham dự, về vụ Linh Sơn Tự

✲ Chừng nào Uỷ ban đặc biệt H.V. vô khám Chí-Hòa để tiếp xúc với các can phạm Trần-ngọc-Hiền, Vũ-ngọc-Nhạ...?

Chừng nào «Ủy ban Đặc biệt» vô khám Chí Hòa ?

SAIGON 22-12 (XM).— Đáng lẽ theo lịch trình thì UBĐB đã vô khám Chí Hòa từ hôm 20-12 tiếp xúc với các can nhân Trần ngọc Hiền, Lê hữu Thúy, Vũ ngọc Nhạ để bổ túc hồ sơ hai dân biểu Trần ngọc Châu và Hoàng Hồ nhưng vì có vụ lộn xộn ở HV nên UB ngưng làm việc hai hôm. Ủy ban cho biết chiều thứ hai, Uỷ ban sẽ vô khám gặp các can nhân nói trên.

Vụ Ninh Thuận sắp ra trước báo chí ?

Dân biểu Tôn Thất Hiệu sáng qua cho biết ông vừa được tin (chớ chưa được thư trả lời chính thức) Trung tướng Tư lịnh quân lực Đại Hàn tại Ninh Thuận đã chấp thuận lời thách thức tranh luận công khai với ông về vụ binh sĩ Đại Hàn giết hại 4 nhà sư ở chùa Linh Sơn (Phan Rang). DB Tôn Thất Hiệu nói rằng nếu tin này đúng thì đó là một điều hay và ông sẽ đặt điều kiện với Trung tướng Đại Hàn là để cho báo chí được tham dự và tường thuật đầy đủ cuộc tranh luận.

ĐỌC TRANG 3
Trang Chánh Trị
và sưu khảo

Quanh vấn đề 2 đồng 1 thước đất ở Thủ Đức còn hợp lý không ?

BÁN ĐẤT 2 ĐỒNG MỘT THƯỚC mướn lại 400 đồng một thước !

● Ô. THƯƠNG CẢNG LÀM KINH TÀI THẬT... TÀI

● MAI THẾ YÊN

II — Năm 1966 sau một lần xin phép để được cất trại chăn nuôi trên đất của mình không được. Đến tháng 7 năm 68, một lần nữa ông Huỳnh hữu Hội kiến nhân «tái» để đơn xin cất trại chăn nuôi. Lần này thì đã có trả lời của ông Tổng Thơ Ký Phủ Thủ Tướng vào tháng 9 năm 1968 nhưng cũng không cho phép.

Đồng bào có đất bị trưng dụng muốn gì ?

Sau khi trình bày nội vụ về chuyện «2 đồng một thước đất», chúng tôi đã tìm hiểu nguyện vọng của dân chúng tại ấp Bình Thọ thì được biết gần 300 người ở đây đều không muốn bán đất cho Nha Thương cảng. Theo số đồng bào này thì cái việc trưng dụng để làm khu kỹ nghệ và Giang cảng không hẳn là điều công ích, mà điều công ích theo họ là việc cất nhà thương, trường học và nếu có xây cất nhà thương trường học thì họ sẵn sàng tặng không đất không lấy xu nào.

Minh chứng cho các ý kiến của đồng bào nêu trên, ông Huỳnh Hữu Hội đã cho biết như việc thực hiện xa lộ phải choán đất của đồng bào thì có ai khiếu nại hay đòi bồi thường gì đâu?

Phải xử dụng trong vòng 2 năm đất đã trưng dụng

Đến đây, chúng tôi tưởng cũng cần đề cập đến một khía cạnh pháp lý đã làm dân chúng Thủ Đức thắc mắc — đó là việc xử dụng đất đai trưng dụng của NTC.

Đất bị trưng dụng từ năm 1963, vậy mà tới nay vẫn còn bỏ hoang. Điều này theo đồng bào đã không hợp pháp vì mỗi khi trưng dụng tất phải được xử dụng

XEM TIẾP 4 TARNG 7

LẮNG NGHE ...các giới

NGHE RẰNG: Nhờ «vụ ông cựu đại sứ Vĩnh Thọ» ở Đông Kinh đổ bể mới lòi ra nhiều vụ «thiến» khác mà trước đó người ta đã hiểu lầm rằng các đấng phu quân vì gia đình, thương vợ thương con phải kế hoạch hóa gia đình.

NGHE RẰNG : Khi được phu quân nói kế hoạch hóa gia đình để đỡ gánh nặng gia đình, để bảo trì sức khỏe cho phu nhơn, thì mọi người đều không ngớt ngợi khen đức phu quân là người chồng kiểu mẫu, biết lo cho gia đình. Nhưng người ta không ngờ có những đức «phu quân» lưu manh quá cỡ, mà các bà «mệnh phụ phu nhơn» dâu có biết, những tên «Tiết ngao tào» nầy đồng kịch để đi «hụm» đàn bà bất kể là đàn bà có chồng hay các cô thiếu nữ.

NGHE RẰNG: Một chàng nọ được bà xã liệt vào hạng «Tiết ngao Tào» xứ Giao Chỉ. Chàng nầy không «tha thứ» bất cứ người đàn bà nào mà chàng vừa ý đẹp mắt. Cho tới các cô, bà bình dân lam lũ suốt ngày chàng ta cũng không tha.

NGHE RẰNG: Vì vậy, bà xã phải ghen quá cỡ thợ cưa, nhứt định phải làm thế nào, dù với giá nào, để cho ông xã không «cưa» bậy nữa. Ông xã bực mình quá, sẵn dịp có phong trào «thiến», ông bảo cho bà xã biết rằng ông đi «thiến». Bà xã liền ô-kê.

NGHE RẰNG : Ông xã nầy đến một nhà thương xin «thiến». Bác sĩ nhà thương cho mời bà xã đến giải thích cái hay cái dở của sự kiện nầy và nhứt là hậu quả của con «gà trống thiến» như thế nào, nghĩa là ông xã sẽ lần lần bị bất lực. Và yêu cầu bà xã suy nghĩ kỹ.

Bà xã suy nghĩ hồi lâu, nắm tay ông xã và nói : «thôi đi về, không thiến, không thèo gì hết!»

NGƯỜI NGHE NGÓNG

CHÚNG TÔI TIẾP TỤC «MỔ XẺ» NHỮNG BÊ BỐI CỦA C.Q. XE BUÝT

«Ủng con» nào đã uống xăng bằng... giấy tờ ??

★ VÀ TẠI SAO NHỮNG THỐI NÁT ĐÓ, KHÔNG ĐƯỢC THẦN CÔNG LÝ XÉT SOI?

○ Điều tra của bbđpv LƯƠNG KHÊ ○

10.— Cũng như chúng tôi đã lập đi lập lại nhiều lần là trong vụ phá sản của Công quản không phải do một vài sự kiện mà phải nói là do nhiều nguyên nhân cấu tạo. Ngoài những vụ bê bối như đã trình bày, nó lại còn có sự thối nát khác không kém phần quan trọng. Đó là những vụ ăn cắp nhiên liệu của công quản một cách hết sức là khoa học mà chúng tôi phải nói ngay rằng sự khám phá được chỗ gian lận này là do Ban Đại Diện công nhân chụp được. Vậy mà rồi «thủ phạm» vẫn phây phây, vẫn phè phởn, chẳng ai sờ rụng được thêm cái lông chân nào. Vì rằng «thủ phạm» lại thuộc vào hàng con cháu của «ông lớn, bà lớn» thuở ấy thì đám công nhân chỉ còn có nước chịu thua thế lực !!

Người ta rủ nhau đổ... xăng trên giấy tờ !!

Đối chiếu trên những bằng chứng cụ thể và qua nhiều lần mạn đàm với Ban đại diện công nhân, họ đã nói nhiều đến những thành tích «kết bè kéo cánh» của một vài quan... lớn trong xí nghiệp công quản. Trong đó có vụ một ông «tai to mặt bự» đem con cháu vào quán xuyến một cây xăng. Dĩ nhiên là việc chi xuất nhiên liệu của xí nghiệp này đều nằm trong tay «ông con» đó và mọi chuyện lục đục cũng từ đó mà phát sinh.

Người ta còn nhớ trước đây có vài luồng dư luận cho rằng những công nhân (tài xế) của công quản thường cho máy uống xăng quá giới hạn cái sự dốt sẵn của nó. Thành thử ban quản đốc bèn nghi ngờ, bèn biệt phái «ông con» (chúng tôi xin tạm dấu tên) này, đến coi sóc việc uống xăng của các chiếc xe xăng 1 Hóa cho nên, có những việc dụng chạm không mấy tốt đẹp đã xảy ra giữa đám công nhân tài xế và tập đoàn của «ông con» này tại cây xăng và «ông con» cũng không ngần ngại dùng hết quyền hành của mình để tiết kiệm việc uống xăng. Dĩ nhiên là thầy thợ phải chịu sự kiểm soát gắt gao và có lẽ cũng chỉ vì việc tiết kiệm quá cỡ đó mà phía công nhân đâm nghi ngờ về hành động «tốt đẹp» của «ông con».

Vì trên thực tế thì có sự tiết giảm một cách trông thấy nhưng tới tháng, Công quản đã phải chi về việc nhiên liệu có vẻ gia tăng hơn. Người ta không biết nguyên nhân nào có sự tăng vọt này ? Về phía công nhân vì muốn bảo vệ xí nghiệp nên đã hăng hái trong việc truy tầm nguyên nhân và họ đã âm thầm theo dõi.

Để rồi vào một ngày tốt trời, một ủy Ban hỗn hợp đã ập vào cây xăng khám xét tưng bừng. Người ta rủ nhau xuống đo hầm xăng thì thấy còn gần 8 ngàn lít, thế mà khi vào văn phòng coi lại sổ sách thì thấy chỉ còn khoảng 5 ngàn lít tồn kho. Thiên hạ đã bật ngửa ra trước sự «tiết kiệm» kỳ cục này của «ông con». *Tại* sao có cái sự đối xăng bằng giấy tờ này? Và chuyện bắt gặp quả tang «uống xăng» đó, đã từng xảy ra bao lâu rồi ?

Thế là một ủy Ban điều tra cũng được cấp tốc gởi đến để rồi «ông con» vẫn là «ông con». chẳng có ai làm được gì «ông con» này. Có lẽ sổ sách giấy tờ nó «lớn lao» nên mới có cái sự tính toán lộn xộn. Chứ xăng còn nằm tại kho xăng của công quản, thì của công quản chớ ai vào đó mà uống được đâu ? Nếu bảo rằng «ông con» ăn xăng thì quả là tội trọng vì «ông con» là con ông cháu cha thì sức mấy mà thèm ăn bẩn.

Có lẽ người ta đã nghĩ vậy, nên đã nhận chìm xuống vụ này luôn và đám công nhân chỉ còn chờ ngày công quản dẹp tiệm mới dám đứng lên tố cáo?? Ôi, quả là chuyện của xí nghiệp quốc doanh, nên người ta đã tranh nhau mà xí phần.

(MAI TIẾP)

TIN VÀI HÀNG

GIA ĐỊNH.— *Theo* thông cáo của Ty Cảnh sát Quốc gia Gia Định, kể từ ngày 1-1-1970, mỗi toán căn cước lưu động có thể đổi mỗi ngày từ 150 đến 200 thẻ căn cước.

VŨNG TÀU (VTX). —Khoảng 1000 đồng bào và các cấp bộ, đảng viên thành bộ VN Nhân Xã Cách Mạng Đảng sáng qua đã họp mít tinh tại Ngã tư đường Gia Long — Trần Hưng Đạo Vũng Tàu bày tỏ thái độ đối với ba dân biểu có bổ sơ liên lạc với CS.

QUẢNG TÍN.— Sau 5 tháng xây cất, làng Chiêu Hồi tại Quảng Tín đã hoàn thành cuối tuần qua với 10 dãy nhà gồm 100 căn, trên một khu đất rộng kế cận Trung tâm Chiêu hồi Tỉnh.

VĨNH LONG.— 346 gia đình đồng bào hồi cư thuộc các ấp Hiệp Thạnh, Hiệp Hòa và Tường Ngãi thuộc xã Hòa Bình, quận TamBình (Vĩnh Long) đã được Chánh quyền địa phương cấp phát tiền hồi cư lên đến 2.595.000đ00 để xây dựng lại nhà cửa.

SAIGON.— Bác Sĩ Nguyễn Danh Đàn Thứ Trưởng Giáo Dục vừa gởi văn thư đến Ông Tổng Giám Đốc Trung Tiểu học và Bình Dân Giáo dục yêu cầu nghiên cứu

XEM TIẾP 6 TRANG 7

NHA-TRANG

Cô Nhi viện Vĩnh Sơn đã được khánh thành

NHA TRANG 22/12 (VTX)— Lễ Khánh thành Cô nhi viện công giáo Vĩnh Sơn đường Gia Long Nha Trang đã được tổ chức tuần qua dưới quyền chủ tọa của Trung tá Lê KhánhTình trưởng và Đại tá Musgrove.

Cô nhi viện này hoàn thành với 6 phòng đầy đủ tiện nghi để nuôi các trẻ em dưới 1 tuổi gồm phòng nuôi trẻ em thiếu tháng, phòng dưỡng bịnh phòng ngủ, phòng tắm.

ĐỒNG BÀO HỌP MÍT TINH LÊN ÁN CỘNG SẢN PHÁO KÍCH PHƯỜNG CƯ XÁ ĐÔ THÀNH

SAIGON 22-12 (STT).— Gần 500 đồng bào Phường Cư Xá ĐT thuộc Quận 3, lúc 18 giờ ngày 20-12 đã họp meetting tại sân trường Tiểu Học Bàn Cờ lên án bọn Cộng Sản pháo kích vào khu vực này trong đêm 16 rạng 17-12 với mục đích tàn phá nhà cửa, gây thương tích cho đồng bào vô tội.

Nhiều đồng bào đã lên diễn đàn bày tỏ sự phẫn uất về hành vi vô nhân đạo của Cộng sản đã diễn ra tại Thủ Đô cũng như trên toàn quốc từ trước đến nay. Trong số đồng bào lên phát biểu ý kiến có cả ông Phạm Vịnh Hàm, 1 trong 2 gia đình nạn nhân được may mắn thoát nạn trong cuộc pháo kích của Cộng sản đêm 17-12 vào khu cư xá Đô Thành. Ông Phạm Ngọc Hợp, Nghị viên HĐĐT dịp này cũng lên vạch trần các thủ đoạn gian manh của Cộng sản VN từ năm 1945 đến nay đồng thời lên án những kẻ làm tay sai cho CS.

Sau cùng đồng bào đã đồng thanh quyết nghị cực lực lên án bọn VC pháo kích giết hại, phá hoại tài sản dân chúng, yêu cầu cơ quan Hành pháp và Lập pháp thanh lọc hàng ngũ, thẳng tay trừng trị bọn CS nằm vùng, sớm mang lại thanh bình cho đất nước.

XEM TIẾP 1 TRANG 7

7 NGÀY ĐÊM Ở MIẾN ĐIỆN

XỨ «PHẬT» MIẾN ĐIỆN là «thành phố thanh bình» ?

O PHÓNG SỰ HẢI NGOẠI CỦA BÌNH-SƠN và ĐỨC-HIỀN

Vài hàng lịch sử Miến Điện

II.— Cứ như thế, du khách phải chịu một sự kiểm soát chặt chẽ nếu trả tiền bằng Mỹ kim và du khách, ngay cả ăn uống cũng như mua sắm đều bị kiểm soát.

Du khách thường tới thăm Miến Điện vào thời gian tốt nhứt cho mùa thăm viếng Miến là vào khoảng tháng 11 tới tháng hai.

Thông thường, các điều lệ sức khỏe quốc tế đều được áp dụng vừa phải khi du khách tới Miến. Tuy nhiên, nhà chức trách Miến luôn luôn đòi hỏi du khách phải có các giấy chích ngừa các bịnh đậu mùa và thổ tả.

Ngưỡng Quang có rất nhiều công trình kiến trúc khá đặc biệt. Một trong số đó mà người ngoại quốc nhận thấy ngay là ngôi chùa Shwedagon, một trong những thắng cảnh đẹp nhất của Miến Điện. Nó mọc lên như một thể khối tròn rực rỡ trong một bể nổi táo bạo vượt lên trên cái khoảng rộng của những ngọn cây xanh lá và những mái nhà màu trắng, như đón mừng du khách viếng thăm Miến Điện.

Chúng ta nên biết qua 1 chút lịch sử của Ngưỡng Quang. Ngưỡng Quang là một thành phố có 1 lịch sử đã bắt đầu từ trên 2.500 năm. Lúc đầu tên của nó là Okkala. Vào thế kỷ 11 nó được gọi là Dagon. Khi vua

XEM TIẾP 3 TRANG 7

TIN TÒA ÁN

ĐI ĐÒI NỢ LỠ TAY SÚNG NỔ CHẾT CON NỢ ĐI TÙ LUÔN !

Ô. MẠI BẢN HẢNG KEM ĐÁNH RĂNG không sòng phẳng bị 7 tháng tù

SAIGON. 23-12.— Vào thượng tuần tháng 3-69, ông Trần v Dương giám đốc một hãng kem đánh răng, sau nhiều lần tới nhà người mại bản của hãng ông tên Tăng Trương để hối thúc ông này thanh toán những số hàng đã lấy bán đi các nơi tổng cộng trên hai triệu đồng. Nhưng ông Trương cứ tránh né không chịu giáp mặt ông Dương nên ông này đã đem việc tố cáo với cơ quan hữu trách nên ông Trương đã bị điều tra tống giam về tội sang đoạt 2 triệu 72 ngàn đồng.

Trong lúc ông Trương bị «kẹt» rồi vẫn vô đơn thưa ngược lại ông Dương về tội xâm nhập gia cư bất hợp pháp và cưỡng đoạt giấy tờ. Nội vụ đã được tòa tiểu hình nhập chung 2 vụ để xét xử như sau.

Ông Trương ra trước tòa vẫn khai rằng, sở dĩ có sự thanh toán chậm trễ như vậy 1 phần vì tai nạn tết Mậu Thân, 1 phần tất cả những sổ sách của ông đã bị ông Dương đến tận nhà lấy hết nên ông không biết đâu mà tính toán những nơi đại lý còn thiếu của ông. Ông Dương phủ nhận lời khai của ông Trương, các nhân chứng được gọi ra cũng chối ông Dương không hề có những hành động như vậy. Sau một tuần tranh luận sôi nổi giữa luật sư nguyên cáo và hai luật sư Ngô Mạnh Tòng và Lê Sĩ Giai cho bị can.

Tòa tuyên bố tha bổng ông Dương và phạt ông Trương bị 7 tháng tù ở và bồi thường nguyên cáo số tiền đã sang đoạt nói trên.

Đòi nợ lỡ tay để súng nổ chết con nợ bị 6 tháng tù ở

SAIGON 22-12.— Tòa án quân sự sáng nay đã cải tội danh cố sát ra ngộ sát để phạt nghĩa quân Lê văn Dư, thuộc chi khu Đức Huệ bị 6 tháng tù ở.

Theo lời khai của bị can, thì nạn nhân Nguyễn văn Mỹ là bạn đồng ngũ có thiếu y 500đ không chịu trả. Ngày 5-5-69 y đi hành quân về thấy Mỹ đang đánh bài thì rẽ vào đòi. Mỹ chẳng những chửi thề mà còn nhảy tới đánh y nên y vội chụp súng đeo ở vai cho khỏi tuột xuống không ngờ tay y chạm cò súng đi hành quân về còn ở thế tự động không khóa an toàn nên súng nổ 1 loạt khiến nạn nhân chết luôn tại chỗ. Luật sư Trần văn Trai bênh vực cho bị can đã nhấn mạnh đến yếu tố cố sát mà cho rằng trường hợp xảy ra thật là ngẫu nhiên giữa 2 nghĩa quân không hề có một sự thù oán gì, để yêu cầu tòa xác nhận đây chỉ là trường hợp ngộ sát, khoan hồng cho bị can nên tòa đã xử như trên.

Vì sao có những Sinh Viên Sĩ Quan trừ bị chưa hoặc chậm hưởng lương sai biệt ?

LTS.— Bộ Quốc phòng gởi đến chúng tôi một văn thư giải đáp thắc mắc của một số công chức nhập ngũ khóa 03/1968 sinh viên sĩ quan trừ bị, chưa hoặc chậm hưởng lương sai biệt, như sau :

— Nhiệm sở cũ không cấp chứng chỉ ngưng lương kịp thời cho nhân viên đi nhập ngũ. Khóa sinh thụ hưởng không xuất trình chứng chỉ ngưng lương ngay khi mới nhập ngũ, và nộp cho Quân Trường vào lúc cận ngày mãn khóa.

— Chứng chỉ ngưng lương cấp không đúng mẫu ấn định, không ghi rõ các chi tiết cần thiết, đánh máy nhầm quyền lợi, cạo sửa v.v,..Những sự kiện này đã gây khó khăn cho các Quân trường không có đủ yếu tố thanh toán quyền lợi.

— Chứng chỉ ngưng lương bất hợp lệ không được nhiệm sở cũ điều chỉnh kịp thời và khi hoàn trả đã qua ngày mãn khóa.

Bởi những lẽ trên, Trung Tâm Huấn Luyện Quang Trung chỉ trả lương sai biệt được cho 291 người, và buộc phải chuyển những hồ sơ nhận được vào lúc cận ngày mãn khóa đến Đơn vị mới là Trường Bộ Binh Thủ Đức.

Trường này đã thanh toán được 512 hồ sơ và chỉ còn 11 hồ sơ chưa thanh toán được vì phải chờ nhiệm sở cũ điều chỉnh hoặc không trả kịp vào lúc đã mãn khóa. Tuy nhiên những hồ sơ này vẫn được theo dõi để giải quyết dứt khoát việc thanh toán.

Như vậy, việc chậm thanh toán lương sai biệt đã xảy ra hoàn toàn ngoài ý muốn của các Quân Trường.

Còn đối với những công chức nhập ngũ khóa 03/68 Sĩ quan trừ bị hoặc các khóa khác ở vào trường hợp chưa được Quân Đội trả lương sai biệt, Bộ Quốc Phòng trân trọng yêu cầu sớm nạp đơn khiếu nại tới Tổng Nha Tài Chánh và Thanh Tra Quân Phí KBC 3.021 để được cứu xét và giải quyết việc thanh toán cho đúng quyền lợi.

AI LÀ NGƯỜI *thừa hưởng* QUYỀN TÁC GIẢ QUYỂN «VN CỔ VĂN HỌC SỬ» của Nguyễn- Đổng-Chi xin liên lạc với Phủ Văn Hóa

Phủ Quốc Vụ Khanh Đặc Trách Văn Hóa trân trọng thông cáo :

Sách Việt Nam Cổ Văn Học Sử của Nguyễn Đổng Chi được

XEM TIẾP 0 TRANG 7

Saigon đủ kiểu ăn chơi

● Phóng sự điều tra của MAI TRÚC LY

✲ KHI CÔ NỮ SINH HOA KHÔI BẤT ĐẮC DĨ ĐI VÀO BÓNG TỐI SA ĐỌA !

(TIẾP THEO)

Đưa mắt nhìn xuống da thịt nõn nà trắng muốt của chính mình, tự dưng L. tự thẹn — Một lúc sau chính L. lại tự bào chữa cho mình: «Thật ra chưa có kẻ nào đã giầm lên trinh tiết của mình mà». Rồi L. lại tự trả lời khe khắt như công tố viện buộc tội 1 can nhân trước một phiên tòa ; «Chấp nhận cho người ta dòm ngó và động tới da thịt mình thì cũng đã thành «1 gái điếm» trong tâm hồn rồi còn gì !»

Ngay lúc đó từ ngoài phòng khách vọng lại một bản nhạc quen thuộc. L. chăm chú nghe từng lời ca mà tâm tư nàng như sắp sửa «chết đuối» vì sự u sầu quá độ. Rồi với giọng trầm bổng người nữ ca sĩ xuống giọng bằng mấy lời trong bản nhạc : «Rừng vàng có bao nhiêu lá vàng... là bấy nhiêu sầu».

Nghe đến đây, L. tự thấy nghèn nghẹn ở cổ, buồng phổi của nàng tự nhiên như không còn chứa đủ không khí để thở. L. đưa hai tay bụm ngay hai lỗ tai và úp mặt xuống gối nức nở như một đứa trẻ thơ.

●

Ngày thứ năm đã bắt đầu-không cần xem đồng hồ, L. chỉ cần nhìn xuyên qua cửa sổ, thấy ánh nắng bên ngoài tràn vào sân biệt thự là L. đoán biết sắp sửa phải tiếp khách.

Bây giờ thì Bà chủ nhà không cần phải lo lắng, nhắc khéo nàng như trước đó — thật ra không phải Bà chủ nhà hoàn toàn tin tưởng ở L. mà tại vì Bà ta còn phải bận tâm lo cho các cô gái mới vừa mới gia nhập «nghề» ! Dầu vậy L. vẫn sửa soạn, cũng thân thể trống trải, cũng dùng loại nước hoa gợi tình nhứt để trải lên thân thể và chờ đợi cho người ta đến xem

— Cưng của chị ơi ! Bà chủ nhà cất tiếng kêu vừa nhỏ nhẹ vừa ngọt ngào.

L. bực mình ghê lắm, nhưng nàng bất đắc dĩ phải dịu dàng trả lờ :

— Dạ.

Bà chủ nhà xô cửa bước vào phòng L. miệng nở nụ cười rất tươi mà L vẫn đọc được bên trong ẩn chứa nhiều thủ đoạn gian manh nhứt.

L. nhìn thẳng vào mặt của Bà chủ nhà, nói nhanh :

— Em đã sửa soạn xong rồi !

Vừa nói L, vừa bạo dạn đưa một tay bặc chiếc khăn choàng trên thân thể ra hơn một nửa ngay trước mặt Bà chủ nhà.

(CÒN TIẾP)

TIN TỨC KHẮP NƠI

BÁC-SĨ TRỰC

(Tối Thứ Ba 23-12-1969 từ 19 giờ đến 6 giờ sáng Thứ Tư)
(Trưa Thứ Tư 24-12-1969 từ 13 giờ đến 14g30)

BS. Nguyễn-Tuấn-Anh 78 Tản-Đà CHOLON
— Đặng-Minh-Tâm 193 Trương-T-Bửu, P. Nhuận GIAĐỊNH
— Bà Dương-Quốc-Bảo 86 Lê văn Duyệt SAIGON

CHƯƠNG TRÌNH TIVI

THỨ BA 23-12-1969

Đài Việt Nam	Đài Mỹ
18g30 Đài hiệu—Quốc kỳ	12g00 Here Come The Brides
18g33 Tin Văn	13g00 Jackie Gleason
18g36 Thời sự miền Tây	14g00 Burke's Law
18g46 Thiếu nhi Ban Lê văn Khoa	15g00 Mid-Afternoon Report
19g35 Thông cáo	15g15 Tonight Show
19g40 Thế giới màu hồng của tuổi thơ	16g30 21St Century
	17g00 Get Smart
20g00 Tin tức	17g30 Information
20g18 Chương trình Công Giáo	18,00 Crossroads
21g10 Bình luận-Chương trình hôm sau	18,30 Felony Squad
	19,00 Charlie Brown
21g20 Nhạc trẻ	19,30 Evening News
21g40 Tường trình khoa học Apollo 12	20,00 Mod Squad
	21,00 Walt Disney Christmas
22g00 Chương trình Thép Súng	22,00 Fathers And Sons
22g30 Tin cuối cùng	23,00 11Th Hour News
22g33 Chương trình ThépSúng(tiếp)	24,00 Drummer Boy
Đài hiệu—Quốc kỳ.	00,00 Wrestling
	00,30 Have Gun Will Travel

Một cử chỉ cao đẹp của Ủy viên Phụ Nữ Bảo Trợ NDTV và ban Từ thiện Xã hội Quận Nhì.

SAIGON (VM). — Hồi 9 giờ sáng chủ nhựt 21-12-69, Ông Trịnh Bá Huệ Quận Trưởng Quận Nhì hướng dẫn phụ nữ hỗ trợ Nhân dân Tự vệ do cô Lưu thị Đào, Ủy viên Phụ nữ Bảo trợ NDTV Quận II trưởng toán và ban Từ Thiện Xã Hội Cầu Muối đã đến nhà bảo sanh Từ Dũ phát 400 phần vải cho những đồng bào nghèo sanh đẻ dùng.

Ông Lê văn Khá, đại diện Bác sĩ giám đốc dẫn phái đoàn và cùng hướng dẫn đến các phòng sanh để phái đoàn ủy lạo. Bác sĩ Giám Đốc bịnh viện cảm động về những nghĩa cử cao đẹp đó.

10 trạm xăng bán xăng quá giá và từ chối không bán xăng bị lập biên bản vi phạm luật lệ kinh tế

SAIGON.— Bộ Kinh Tế vừa công bố một danh sách các hiệu buôn bị kiểm chứng vi phạm luật lệ kinh tế sau ngày sửa đổi thuế kiệm ước trong số có 10 trạm xăng sau đây bị kiểm chứng : Trạm xăng Shell (749 Trần hưng Đạo) và trạm xăng Shell (góc đường Nguyễn Biểu và Trần hưng Đạo SG) bán quá giá xăng; Trạm xăng Caltex (61 Trần hưng Đạo), trạm xăng Caltex (615 Trần hưng Đạo) và trạm xăng Shell (góc đường Lê quang Liêm và Khổng Tử CL) từ chối bán xăng ; Trạm xăng Shell (102 Nguyễn Hoàng CL) bán xăng và gasoil quá giá ; Trạm xăng Shell (442 Lê văn Duyệt SG) và trạm xăng Shell (33 Quốc lộ 1 Gia Định) bán xăng và dầu hỏi quá giá; trạm xăng Esso (500 Phan đình Phùng Saigon) và trạm xăng Caltex (góc Pétrus Ký, Ngã Bảy CL) bán xăng pha nhớt quá giá.

Lại nạn dụ dỗ thiếu nữ đi mãi dâm

SAIGON (VĐ).— Cách đây một tháng, cô Đỗ thị R. 19 tuổi ở Vũng Tàu có người bà con làm việc tại Saigon nên lên Saigon để thăm. Không ngờ ở Saigon bốn năm ngày tìm người bà con không thấy. Cô R. đi thơ thẩn trên đường Pétrus Ký gặp một thiếu phụ sang trọng hỏi thăm và bảo cô bằng lòng ở giúp việc, thì mỗi tháng trả 3.000đ tiền công, cho tiền ăn quà sáng, và cho hai bộ quần áo. Ở làm được một tuần lễ, bà này đưa cô vào một khách sạn ở Chợ Lớn, bắt cô phải ăn nằm với một ngoại kiều. Cô không chịu thì mụ tú bà đánh đập và dọa bỏ tù. Vì sợ, cô R. đành chịu vậy. Ngoại kiều này sau khi thỏa mãn thú tính, cho mụ tú bà số bạc 50 000đ. Mụ này liền dẫn cô về nhà bắt phải làm nghề mãi dâm. Nhưng tình cờ, cô gặp một quân nhân quen biết cũng ở Vũng Tàu Cô R. liền thuật cho người này biết, và mong quân nhân này tìm cách giải thoát cô. Anh lính này tới bót trình nhà chức trách. Cảnh Sát tới can thiệp giải thoát cho cô R. và bắt mụ tú bà đem về bót thẩm vấn. Ngày 20-12, mụ tú bà bị giải tòa.

«Một kế hoạch để giúp đỡ học sinh và sinh viên nghèo trong thời gạo châu củi quế»

SAIGON.— Ô. Hồ Hữu Tường sẽ nói chuyện về đề tài «Một kế hoạch để giúp đỡ học sinh và sinh viên nghèo trong thời gạo châu củi quế» tại trường Quốc gia Âm nhạc đường Nguyễn Du, Saigon, ngày 28 tháng 12 năm 1969.

Biểu diễn xe gắn máy bị bắt.

SAIGON (VĐ) — 10 giờ đêm 20-12, tại đường Đồng Khánh và Tổng Đốc Phương, một toán thanh niên gồm trên 30 tên, cỡi xe gắn máy Honda chạy biểu diễn, làm mất trật tự an ninh trong thành phố. Cảnh Sát liền bao vây chận bắt được 15 tên đem về bót. Ngoài ra còn bắt được một quân nhân tên là Phạm văn Cương ngụ ở số 459 đường Trần quốc Toản, cũng chạy xe biểu diễn. Khi bị bắt về Ty Cảnh Sát, thì anh này nhảy lên xe vọt luôn.

Nổ súng ẩu bị bắt

SAIGON.(VĐ).— 4 giờ sáng 20-12, hai đoàn viên NDTV khóm 2 phường Cầu Ông Lãnh, đi tuần ở bến Chương Dương, thấy một chiếc xuồng trên có hai người chèo qua bến Vân Đồn liền nổ súng, bắt chiếc thuyền ngừng lại. Nhưng không ngờ, súng nổ đạn lạc trúng ông Phạm phước Kỳ 51 tuổi, đang ngủ dưới ghe đậu ở bến Chương Dương bị thương. Hai NDTV bị bắt và hai người chèo ghe đi trong giờ giới nghiêm bị đưa về bót.

NDTV thâu tiền bất hợp pháp bị bắt

SAIGON (VĐ).— Cách đây nửa tháng, ông Phùng văn Trực 68 tuổi, trưởng ban hỗ trợ khóm 7 phường Rạch Ông, bảo một đoàn viên NDTV tên là Mai văn Thành tới mời những thân hào nhân sĩ trong khóm tới trụ sở để góp tiền vào quỹ bảo trợ. Chú NDTV này lại đi tới nhiều nhà trong xóm thâu tiền kẻ 300đ người 500đ, báo là để đóng góp quỹ bảo trợ NDTV. Mở cuộc điều tra ngày 20-12. Cảnh sát bắt chú này đem về bót thẩm vấn,

1 y công bịnh viện Chợ Rẫy bị NDTV đánh

GIA ĐỊNH (VC). — 12 giờ đêm 21 rạng 22-12, người ta chở anh Lê văn Nhàn 38 tuổi y công bịnh viện Chợ Rẫy ngụ tại ấp Nhất Trí 7 xã Thạnh Mỹ Tây, quận Gò Vấp đến bịnh viện Chợ Rẫy cứu cấp vì anh này bị bể đầu và bất tỉnh.

Theo lời thân nhân nạn nhân, anh từ trong nhà đi ra trong giờ giới nghiêm gặp ông trưởng ấp Tám dẫn 1 tốp đoàn viên NDTV đi tuần trong thấy bỏ lên ra dấu cho anh Nhàn đưa tay lên cho xét, nhưng anh vừa đứng ngay đưa tay lên thì có một đoàn viên NDTV xông đến dùng cây sắt đập bể đầu anh. Nội vụ còn đang điều tra.

Thể Thao

● bbđpv HUYỀN VŨ

Đại hội thể thao tại Bình Dương

Chúa nhựt 21-12-69 đã là ngày thể thao tưng bừng tại tỉnh lỵ Bình Dương, nhân dịp khánh thành hai sân bóng tròn của trường Công Binh và sân quần vợt của anh em công chức Bình Dương. Chỉ huy trưởng trường Công Binh hiện nay là Đại tá Phan văn Điền một thể tháo gia mà giới thể thao thủ đô đều quen mặt.

Trung tá Tỉnh trưởng Bình Dương và các mạnh thường quân tỉnh lỵ cũng như Ty Thanh niên đã tích cực góp công, của vào đại hội thể thao này. Góp phần vào là anh em ký giả trong phân bộ ký giả thể thao thủ đô và hội lão tướng Euquinol của Bác sĩ Nguyễn chí Nhiều.

Kết quả về bóng bàn, ký giả Hồ Hải đoạt giải đơn nam, Ký giả cũng chiếm luôn giải quần vợt. Lão tướng Euquinol đấu trận mở màn và thắng lão tướng Bình Dương với tỷ số 4-0. Sau đó thanh niên Bình Dương đã phục thù dùm lão tướng, thắng ký giả 2-1. Ngày đại hội thể thao nói trên đã thắt chặt thêm tình tri ngộ giữa giới thể thao Bình Dương và những người cầm viết đã sẵn có từ lâu, mà diễn hình là bầu không khí vui vẻ và thân thiện của buổi ăn trưa thịnh soạn do chủ đãi khách.

Thủ Tướng tiếp đoàn Lực Sĩ Đông Nam Á Vận

Sau những thành tích tạo được tại Ngưỡng Quang dịp tham dự đệ ngũ Đông Nam Á vận hội kỳ 5 vừa rồi cũng theo đề nghị của Tổng Nha Thanh niên, chiều hôm ..., thứ hai 21-12-69. Thủ Tướng chánh phủ đã tiếp và ủy lạo phái đoàn lực sĩ. Đại Tá Lê ngũ Hiền Tổng Giám Đốc Thanh niên đã giới thiệu phái đoàn do Ông Nguyễn phước Vọng Chủ tịch Ủy hội Thế vận Việt Nam hướng dẫn.

Tưởng thưởng các huy chương vàng

Như đã biết, phái đoàn lực sĩ Việt Nam đã chiếm được 9 huy chương vàng tại Ngưỡng Quang cả cá nhân lẫn toàn đội. Ông Nguyễn hữu Nhã Chủ tịch Tổng cuộc điền kinh đã hứa thưởng cho mỗi huy chương một số bạc là 3.000đ. Chín huy chương là 27.000đ. Những tặng thưởng này sẽ được trao tận tay lực sĩ dịp phân bộ ký giả thể thao mở tiệc khoản đãi lực sĩ số 1 VN năm 1969.

Ngoài ra, ông Nguyễn khắc Thuận Trưởng giao nhiệm của phái đoàn lực sĩ (cũng là Chủ tịch Tổng cuộc quần vợt) tặng cho các huy chương vàng số bạc 30.000đ. Số tiền này è nhờ ủy hội thế vận Việt Nam trao lại.

Xem trang 5 :
CÔ GÁI KÝ BẮC
✲ nguyên tác NGÔ-LÂU
✲ dịch thuật HÀN.-G.-NHÂN

Cấp tiến

TỰ DO * TIẾN BỘ

Tòa soạn và Trị sự 242 ter Phan-đình-Phùng SAIGON — Đ.T. : 23.275

● THỨ BA 23-12-1969 ●

NGƯỜI DÂN NÔNG THÔN MONG ĐỢI NHỮNG GÌ ?

● NGUYỄN TẤN BỘ ●

(TIẾP THEO)

Chỉ có Nghĩa quân gìn giữ xóm làng thì được cảm tình và che chở của dân quê vì phần đông N.Q. là con em của dân quê. Lực lượng N,Q. cho mỗi ấp rất ít, khó chống trả có hiệu quả lại lực lượng địch, nhiều gấp đôi, gấp ba, với vũ khí tối tân. Hơn nữa, đồng lương của N.Q. quá thấp nên khó nuôi sống nổi gia đình, còn phần trợ cấp quần áo và quân tiếp vụ thì khó đến tay người N,Q, trú đóng ở thôn ấp xa xôi, hẻo lánh vì phương tiện chuyển vận khó khăn, nên người lính N.Q. phải tự túc đủ mọi mặt để nuôi sống gia đình với đồng lương hiện tại.

Người dân quê, ngày đêm lo sợ trọng pháo rớt vào nhà cửa vì đôi khi pháo binh bắn lạc đạn vào xóm làng do chính quyền ta kiểm soát hoàn toàn gây thương tích hoặc tan sát cả một vài gia đình mà vấn đề cứu trợ hoặc bồi thường chiến tranh không được cứu xét kịp thời hoặc chỉ làm cho lấy lệ. Đau thương hơn nữa, có nhiều gia đình mà cha mẹ đều bị thương chết, chỉ để lại một đàn con trẻ trên 5 đứa mà đứa lớn nhứt không quá mười tuổi : Mỗi khi dân quê bị thương, được quân đội đồng minh chở đi săn sóc, thân nhân và gia đình không biết di chuyển đến nơi nào để thăm viếng.

Dân quê ước mong Trung tướng Tổng trưởng quốc phòng thường xuyên đi thị sát các đơn vị ở thôn ấp để biểu rõ tình cảnh khốn khổ của dân quê. Vì ảnh hưởng luật Tổng động viên mà sinh hoạt gia đình ở thôn quê bị tê liệt vì người chủ gia đình hoặc người con trai gánh vác trọng tác trong gia đình phải thi hành nghĩa vụ quân sự. Đôi khi gia đình ở thôn quê rất túng thiếu nhưng vì thương con, thương chồng, phải cố gắng dành dụm chút ít tiền để dành thăm con đương thi hành nghĩa vụ quân sự ở vùng xa xôi hẻo lánh. Khi có rủi ro đền nợ nước, người dân quê không được thông báo kịp thời để đến nhìn được mặt con hoặc chồng cha v.v.,. lần cuối cùng của một đời người mà chỉ đến nghĩa trang quân đội để được nhìn nấm mồ đất hoang lạnh. Trợ cấp tử tức thì bị thủ tục hành chánh tài chánh quá phức tạp làm cho thân nhân gia đình tử sĩ buồn tủi, đôi khi vợ con chánh thức nhưng thiếu giấy tờ hợp lệ, nên không được lãnh trợ cấp mà người dưng, kẻ lạ, khôn lanh, quỷ quyệt, đã lãnh mất đi rồi. Những cô nhi, quả phụ ở thôn quê, không được ... ngỡ ngàng đến để giúp đỡ vì dân quê dốt nát không hiểu luật lệ trợ cấp khó khăn và mất nhiều thì giờ để di chuyển lên đến cơ quan có thẩm quyền để chờ đợi thủ tục cấp phát, nhiều khi lãnh xong chỉ vừa đủ tiền để đi xe và tiền ăn uống để chờ đợi.

XÂY DỰNG NÔNG THÔN : là quốc sách của chính phủ, người dân quê rất mừng vì thấy chính phủ đã chú tâm rất nhiều về nông thôn như đã cho cán bộ về hoạt động tại xã ấp để chứng tỏ cho bọn VC thấy rằng khắp hang cùng ngõ hẻm, nơi nào cũng có cán bộ quốc gia như vậy vai trò của cán bộ XDNT rất là nặng nề, những công tác bình định xóm làng, có đôi khi vượt quá khả năng và thiện chí của người cán bộ bán quân sự chăng, còn công tác xây dựng đúng ra là vai trò của cán bộ Xây Dựng Nông Thôn nhưng lại đem giao cho viên chức hành chánh xã ấp. Người cán bộ XDNT với tuổi trẻ đầy nhiệt huyết nhưng thiếu kinh nghiệm nên hay thất bại trong vấn đề chiến đấu để tự bảo vệ cho chính họ và cho thôn ấp mà họ đang hoạt động, nhiều khi vì quá nhiệt thành với dân quê mà họ đã chống đối lại với bọn cường hào ác bá nơi thôn ấp để bị thiệt thòi dũ thứ vì bọn cường hào ác bá được cấu kết từ trung ương cho đến thôn ấp.

Người cán bộ XDNT cần phải được hướng dẫn và kiểm soát chặt chẽ vì sự mới thành hình của họ vì người dân sẽ quan niệm chánh quyền trung ương qua sự trung gian của cán bộ đang công tác nơi thôn ấp. Chương trình tự túc phát triển xã cần phải được Bộ XDNT xem xét lại vì không xác thực tế, chính quyền Tỉnh, Quận, Xã ấp chỉ muốn tiêu thụ ngân khoản cho hết để báo cáo về T.Ư. hơn là hậu quả của nó thì ít người thiết tha nghĩ đến coi công tác có được phát triển cho xã trên phương diện nào hay không. Người dân quê còn ấu trĩ về vấn đề tổ hợp mà tổ hợp là bước đầu căn bản của chương trình phát triển xã, mà cán bộ cũng chưa am tường, thông suốt danh từ và đường lối của chương trình để hướng dẫn và gây cho dân quê một sự thích thú hầu tham gia một cách mạnh mẽ phong trào tự túc phát triển Xã, dân quê đã phó mặc cho chính quyền Xã ấp muốn làm gì thì làm, miễn sao đừng bắt họ phải mất nhiều thì giờ để đi hợp lên, đi hợp xuống. Chính quyền Xã ấp thì muốn lái chương trình vào công tác mà họ có thể kiếm chác chút đỉnh. Qua mấy trào Tổng trưởng XDNT, dân quê chưa nhìn thấy Tổng trưởng XDNT dám đến thăm dân quê nơi Xã ấp xa xôi và đoàn cán bộ XDNT, mà không cần báo trước cho chính quyền địa phương để chuẩn bị tiếp đón và đóng kịch (ngoại trừ có Thiếu tướng Nguyễn đức Thắng khi giữ chức vụ Tổng trưởng XDNT).

Cải cách điền địa và phát triển nông ngư nghiệp

Nghề nông là nghề chánh của người dân quê, nếu không trồng lúa, thì cũng trồng hoa màu rau cải hoặc trồng cây ăn trái, chỉ còn có một số ít sống về nghề khác như chăn nuôi, tiểu công nghệ v.v...

Trong mấy năm khói lửa vừa qua, nước VN là một nước sản xuất lúa gạo mà phải đi nhập cảng gạo ngoại quốc với lý do mức sản xuất gạo quốc nội không đáp ứng đủ nhu cầu vì diện tích canh tác bị thu hẹp vì những người trai trẻ trong thôn ấp, đảm trách vai trò nặng nhọc trong công tác làm ruộng thì 1 số người phải thi hành lệnh Tổng động viên, 1 số khác đã bị địch bắt đi dân công, mất tích, hơn nữa 1 số lớn trâu bò bị bom đạn sát hại, diện tích canh tác phì nhiêu thì nằm trong vùng kém an ninh hoặc quá xa vì đã dời cư vào thôn ấp an ninh. Hiện tại, thôn quê chỉ còn lại ông già bà cả, phụ nữ và trẻ con, chỉ có thể cày cấy chút đỉnh đủ sống qua ngày tháng với những miếng ruộng quanh quẩn kế bên thôn ấp vì quân đội chỉ mở chiến dịch bảo vệ mùa màng khi có mùa gặt để tranh dành kiểm soát thóc lúa với địch, còn mùa gieo mạ và cấy thì dân quê tự túc lo lấy. Người dân quê rất thích làm chủ miếng ruộng chính họ đang cày cấy nhưng họ còn mơ ước nếu họ được làm chủ miếng ruộng mà họ đã có công khai khẩn trước khi chiến tranh mà hiện nay vì chiến tranh mà họ phải cắn răng lìa bỏ nó, nhưng dân quê rất sợ thù oán, nhiều ruộng đất trước kia bọn VC đã phân chia cho những gia đình có con em theo chúng hoặc những kẻ có công với chúng, nay chính quyền nếu có lấy lại để phân phối cho dân thì làm sao dân quê hiền lành, chất phát dám nhận lãnh nhưng theo chính sách người cày có ruộng, ngẫu nhiên chính phủ ta đã hợp thức hóa công việc làm của bọn V.C rất có lợi cho công tác tuyên truyền của bọn V.C.

Mặc dù, Bộ Canh Nông đã tìm mọi cách để gia tăng sản xuất như phát động phong trào cấy lúa thần nông nhưng kết quả không được như ý vì bị ảnh hưởng nặng nề của thuốc khai quang, tàn phá hoa màu cũng như cây ăn trái. Về phần ngư nghiệp, dân quê sống về nghề lưới cá phải hành nghề vào lúc ban đêm mà ban đêm thì bị lệnh giới nghiêm, dân quê không thể lưới cá được thì dù cho chương trình phát triển có tốt đẹp đến đâu cũng vô ích...

Tóm lại dân quê ước mong được bành trướng khu vực canh tác, quân đội mở chiến dịch bảo vệ cho dân quê đến cày cấy trên những mẫu ruộng ở vùng kém an ninh nhưng thuộc loại đất phì nhiêu, nới rộng giờ giới nghiêm ban đêm cho dân chày lưới cá, cấp phát thuốc chống lại thuốc khai quang tàn phá lúa và hoa màu hoặc can thiệp Bộ Quốc Phòng cho khai quang bằng tay hoặc bằng máy bay, bay thật thấp tại khu vực cần khai quang để vùng lân cận khỏi bị lây hơi thuốc. Nghiên cứu vùng đất nào có thể cày máy được để cấp máy cày cho dân quê, can thiệp với Bộ Q.P cho quân nhân giúp đỡ công tác cày cấy cho những gia đình nào thiếu người cốt cán hoặc phát động chiến dịch trợ giúp tăng gia sản xuất lúa, chiếm lại khu vực canh tác lúc xưa nhất là các dinh điền của thời N.Đ.D. Cấp phát phân bón và lúa giống thần nông IR5 và IR8, khai thông những kinh rạch để rút hết nước có chất phèn cho vùng đất phèn chua nước động và đắp đê đập để giữ nước cho vùng thiếu nước, yểm trợ máy bơm nước để tăng gia sản xuất hoa màu phụ, gửi cán bộ canh nông về thôn ấp để hướng dẫn và quảng bá phương pháp canh tân trồng tỉa và chăn nuôi.

Thông Tin

Hiện nay vô tuyến truyền hình là món ăn tinh thần mới lạ với dân quê, mỗi xã hoặc 1 vài ấp trong xa, có đặt máy vô tuyến truyền hình, nhưng giờ phát hình lại quá trễ đối với dân quê, dân quê không thưởng thức được vì bị giờ giới nghiêm, hơn nữa gặp mùa mưa, ban đêm trời tối, khó khăn cho sự di chuyển, dân quê ước mong chương trình VTTH được phát hình lúc 16g thay vì 19g để dân được thưởng thức và thấu hiểu đường lối của chính phủ.

Cán bộ thông tin xã — ấp thiếu khả năng trong công tác đấu tranh chính trị nơi thôn ấp, họ là người của thành thị chỉ đến thôn ấp vào lúc dân quê đã đi ra đồng và rời khỏi thôn ấp trước khi dân quê trở về nhà vì thế chỉ có thực hiện được công tác phát truyền đơn cho trẻ con và người già cả... Bích chương và truyền đơn thiếu tính cách hấp dẫn hoặc gợi tính hiếu kỳ (hoặc tò mò), của dân quê vì thế mà truyền đơn không được hữu hiệu trong công tác tuyên truyền. Tiếng nói của cán bộ thông tin chiếu hồi không thích hợp với dân quê vì họ xử dụng nhiều danh từ cao siêu, rất xa trình độ hiểu biết của dân quê, không dùng ngôn ngữ địa phương, không giải thích mà chỉ đọc nguyên văn những lời lẽ văn hoa được ghi sẵn trong giấy với một giọng trầm trầm hết sức buồn ngủ. Phòng thông tin xã ấp không có được 1 tờ báo hoặc 1 tập nguyệt san nào có tác dụng hướng dẫn quần chúng mà toàn những báo chí cũ, nhem nhí, nhiều bích chương đã lỗi thời (thời kỳ Ng Đ. D) không buồn thay thế. Máy phóng thanh hết pin, phát thanh rè rè, làm nhứt nhối lỗ tai người nghe.

Dân quê ước mong có một cán bộ thông tin tuyên truyền, có khả năng trong công tác đấu tranh chính trị ở hạ tầng cơ sở, tận tụy với nghề và sống luôn tại thôn ấp để hướng dẫn và giáo dục quần chúng trong công tác mạn đàm rỉ tai trong lúc đi làm ngoài ruộng hoặc trong lúc nghỉ (chiều và tối) và biến phòng thông tin với báo chí đầy đủ hằng ngày, có chỗ ngồi khang trang, hấp dẫn dân quê trong công tác thông tin tuyên truyền.

Y Tế nông thôn

Người dân quê ước mong có trạm phát thuốc và nhà bảo sanh tại mỗi xã với thuốc men và có thường trực nhân viên túc trực nhưng nhiều nơi đã có nhà bảo sanh — trạm phát thuốc nhưng tối ngày đóng cửa luôn vì có y tá kiêm nữ hộ sinh bận về Tỉnh, Quận nghỉ hàng tháng, khi đau ốm dân quê cần thuốc thì không bao giờ gặp mặt. Dân quê ít thấy ông Tổng trưởng Y Tế nào đơn phương bất thần đi thăm bệnh viện Quận (ngoại trừ Bác sĩ Trần Lữ Y khi còn đương kiêm Tổng Trưởng Y tế) để xem xét công tác chữa trị và thuốc men hiện có hầu bổ sung đầy đủ và kịp thời, từ quận về thôn ấp rất xa xôi, dân quê ước mong Ô Tổng trưởng cho thêm khẩu phần ăn cho người nuôi bệnh bằng cách miễn phí hoặc chỉ trả tiền tượng trưng vì dân quê nghèo khổ, không đủ tiền để chi tiêu về ăn uống trong công tác nuôi thân nhân bệnh, điều trị tại bệnh viện tỉnh quận. Ước mong có những toán y tế lưu động có bác sĩ hướng dẫn đi cấp thuốc trong thôn ấp xa xôi hẻo lánh.

Xã Hội

Thôn quê bị tàn phá rất nhiều bởi chiến tranh, nhà cửa cũng như tất cả đều bị điêu tàn, rất cần những bàn tay cứu trợ của chánh phủ (Bộ Xã Hội), không những chính phủ phải đặt nặng vấn đề vào những nạn nhân chiến tranh mà cần phải nghĩ đến những gia đình cô nhi quả phụ không nơi nương tựa ở thành thị, phải trở về thôn quê, sống gần bên cha mẹ, anh chị, họ hàng để nhờ sự che chở. Nên thành lập làng cô nhi để nuôi dưỡng trẻ con mồ côi của các tử sĩ cũng như của dân chúng nạn nhân chiến tranh. Nên trợ cấp vật liệu cũng như tiền bạc cho những gia đình tản cư lánh ... hay quận, nay vì tình hình ... khả quan ở thôn ấp, muốn trở về làng cũ sanh sống. Dân quê ước mong chính phủ (Bộ xã hội) trợ cấp những gì thiết thực cho đời sống dân quê hơn là những vật dụng có tính cách làm lấy lệ, ví dụ như nhà cháy vì bom đạn, cán bộ xã hội địa phương đem trợ cấp 1 bao gạo bulgur và 1 bịt sữa bột (đã đóng cục).

(CÒN TIẾP)

CHÁNH TRỊ

NGHĨ VỀ NẾP SỐNG *người Công - Chức*

● LÊ-TẤN-TÀI

Trong một nước kém mở mang và nhất là đang có chiến tranh xảy ra, mọi công dân đều có bổn phận phải đóng góp, phải hy sinh quyền lợi của mình cho đất nước nhiều hơn là lúc quốc gia đang hồi thái bình thịnh vượng. Đóng thuế là một trong những hình thức đóng góp phần riêng của người dân cho Quốc Gia. Thuế khóa là một trong những phương cách để tránh nạn lạm phát, nó là một phương tiện hữu hiệu nhất để tìm tài nguyên cho Quốc Gia và còn là một phương tiện để làm giảm sự chênh lệch giữa các giai cấp, tạo nên công bằng xã hội.

Với mục đích làm giảm bớt bất công xã hội, chúng ta hãy ngược dòng thời gian nhìn lại đoạn đường đã đi, phải nhìn nhận rằng diễn trình gia tăng giá cả, người có lợi tức cố định là người thiệt thòi nhiều nhất. Công chức là một trong những loại người có đồng lương cố định, họ không có cách nào để gia tăng lợi tức để theo kịp sự gia tăng giá cả trên thị trường. Anh lao động nếu giá xăng tăng thì tăng giá chuyên chở lên, người thương mại giá hàng tăng, phí tồn chuyên chở tăng thì khi bán hàng, tăng giá bán lên không thiệt thòi gì, không mất đồng lời nào, rốt cuộc người công chức là người thiệt thòi nhiều nhứt. Trên nguyên tắc biện pháp tăng thuế mới đây những loại nhu yếu phẩm như gạo, sữa, đường, là những nhu yếu phẩm cần thiết nên được miễn tăng thuế, nhưng thực tế hãy nhìn thị trường tiêu thụ sẽ thấy, tất cả mọi thứ, tất cả mọi loại hàng, không thứ nào là không bị ảnh hưởng. Một cái áo trước kia may giá 400đ ngày nay phải mất 700đ. một lít xăng trước kia 11đ ngày nay 20đ.

Nếu đem so sánh giá cả thị trường của Quốc Gia này đối với giá cả thị trường của Quốc gia khác rồi kết luận rằng còn rẻ hơn ngoại quốc, điều đó có phần thiếu sót, phải cùng một lúc đem so sánh hai mức lợi tức của người dân giữa hai quốc gia. Nếu lợi tức của cùng một loại người giữa hai quốc gia bằng nhau mà giá xăng tại ngoại quốc cao hơn của mình chừng đó hãy kết luận rằng giá của quốc gia mình còn rẻ hơn tại ngoại quốc. Thí dụ xem lợi tức một anh công nhân VN bao nhiêu và lợi tức anh công nhân ngoại quốc bao nhiêu rồi mới so sánh giá xăng tại VN bao nhiêu và giá xăng tại quốc gia kia bao nhiêu.

Với số lương hàng tháng người công chức lãnh được họ phải chi tiêu đủ mọi thức ăn mặc, phí tổn học hành của con cái, chửa trị lúc ốm đau, lương tăng một cách chậm chạp trong khi vật giá gia tăng không chừng mực vì thuế, mức gia tăng lương bổng không kịp bù vào khoảng cách biệt giữa sự chênh lệch của giá cả và lương bổng, tình trạng như vậy nếu kéo dài thì sự thiếu hụt càng ngày càng thiếu hụt thêm. Nếu nói đã giúp đỡ công chức bằng cách bán các nhu yếu phẩm như gạo, đường, sữa qua cơ quan mà họ làm việc như vậy phạm vi hoạt động còn đơn giản quá. Ngày nay người quân nhân và gia đình đã được giúp đỡ một cách qui mô, chúng ta nhìn thử một vài hoạt động đó. Quân nhân khi hết giờ làm việc có xe đưa về nhà, đi làm có xe rước, con em họ đi học có xe đưa xe rước ngoài ra còn tổ chức các trung tâm bán lẻ, bán tất cả mọi thứ từ vật dụng cần thiết nhất như thực phẩm, quần áo, gạo, đường, sữa cho đến các thứ không cần lắm như nước hoa, rượu, bán với một giá rất hạ so với giá thị trường như một lò nấu bằng dầu lửa giá 240đ trong khi ở ngoài thị trường phải mất 400đ. Với giá như vậy dù sao người quân nhân và gia đình cũng giảm bớt được phần nào phí tổn.

(XEM TIẾP TRANG 7)

TIN TỨC VÀ SINH HOẠT PHONG TRÀO QUỐC GIA CẤP TIẾN

Tổng Bộ Văn Hóa Giáo Dục thông báo

Phiên họp sáng chủ nhựt 21 tháng 12 năm 1969 đã thảo luận và quyết định thực hiện một Phụ trang Văn học Nghệ thuật với các tiết mục như sau : Lập trường. Phê bình sáng tác phẩm, Sinh hoạt Nghệ thuật Truyện ngắn, thơ, giới thiệu V[illegible] Quốc tế v.v.

Những chiến hữu sau đây đã được Hội nghị giao phó thực hiện Phụ trang trên.

Lê Thanh Hoàng Dân	Vương Công Hy
Nguyễn văn Sâm	Nguyễn văn Chẩn
Hoàng lý Phúc	Dương ngô Thống
Phạm thanh Liêm	[illegible] Nhân
Trần nhất Hoan	[illegible] minh Xuân
Mai [illegible] Phác	Trần hữu Đức
Phạm minh Phách	

Chiến hữu Lê Thanh Hoàng Dân, Chủ nhiệm Tổng Bộ và Hoàng lý Phúc, phó Chủ nhiệm Văn hóa, trách nhiệm điều hợp tổng quát công tác này.

Ngoài ra hội nghị cũng đã thảo luận việc mở Trung Tâm Giáo dục tráng niên trên toàn quốc giúp đỡ cho quân nhân công chức tiến thân, theo mục tiêu do GIÁO SƯ NGUYỄN VĂN BÔNG, Chủ Tịch Chủ Tịch đoàn đã đề ra. Để gây quỹ [illegible] triển Giáo dục, phục vụ quân nhân công chức tiến thân, Hội nghị [illegible] thuận mở chiến dịch lập SỔ VÀNG PHÁT TRIỂN GIÁO DỤC. Mong các chiến hữu Cấp Tiến ủng hộ chiến dịch này.

PHIÊN HỌP KỲ TỚI : 14 giờ ngày chủ nhật 28-12-69. tại Trụ sở Trung Ương Phong Trào, số 242 Ter Phan đình Phùng, Saigon.

Chương trình nghị sự

— Trang Văn học Nghệ thuật trên nhật báo Cấp Tiến.
— Chương trình Sách giáo khoa của phong trào trong năm tới (thuyết trình viên : Anh Hồ Liên Biện).
— Trung Tâm Giáo dục Tráng niên Cấp Tiến hàm thụ (thuyết trình viên : Anh Đoàn Viết Bửu, Huỳnh Văn Ngôn và Trần Hữu Đức)

Trân trọng mời toàn thể giáo chức thuộc Tổng Bộ, và quý chiến hữu nào muốn tham gia vào các công tác này, đến tham dự đông đủ.

Chủ nhiệm Tổng Bộ Văn hóa Giáo dục
LÊ THANH HOÀNG DÂN

★

Giáo sư Nguyễn văn Bông
Chủ Tịch Chủ Tịch Đoàn

Kính gởi
Ban chấp hành Đô Thành, Thị Bộ
Tỉnh Bộ, và Quận Bộ Đô Thành TRÊN TOÀN QUỐC

TRÍCH YẾU : v/v lập Trung tâm Giáo dục Tráng niên giúp đỡ Quân nhân, Công chức tiến thân.

Trân trọng yêu cầu quý chiến hữu nghiên cứu thành lập tại quý địa phương các Trung tâm Giáo dục Tráng niên để giúp đỡ Quân nhân, Công chức và tráng niên hiếu học tiến thân.

Xin quý chiến hữu xúc tiến ưu tiên công tác này, và phúc trình đầy đủ cho chiến hữu Lê Thanh Hoàng Dân chủ nhiệm Tổng Bộ Văn hóa Giáo dục, Trụ sở Trung ương Phong trào, số 242 Ter Phan đình Phùng Saigon.

Kính thư
Giáo sư NGUYỄN VĂN BÔNG

TÌM HIỂU MỘT TÔN - GIÁO MỚI XUẤT - HIỆN

TỔ TIÊN CHÍNH GIÁO LÀ GÌ?

● ĐIỀU TRA PHÓNG SỰ CỦA
TRƯƠNG-CỬU-LANG

(TIẾP THEO)

Hàng triệu đồng bào miền Hậu giang theo về với Đức Huỳnh Giáo Chủ đã biết mình theo cái gì, tại sao mà theo và theo để rồi làm cái gì. Nếu mê tín thì chỉ có thể là nhất thời. Đằng này, Giáo chủ họ Huỳnh vắng mặt hơn 20 năm trời rồi nhưng tín ngưỡng Phật giáo HH nào có suy giảm gì đâu?

Giờ đây, tạm chấp nhận lý luận «do mê tín» của một số người nào đó đi nữa, chúng ta cũng phải ghi nhận không thiếu gì điều lạ.

1) Giáo chủ họ Huỳnh là người ít học mà hàng chục ngàn người trí thức Tây học đã theo về thì nhứt định họ phải nhận thấy một cái gì đủ sức gây lòng tin cho họ thì họ mới theo về chớ.

2) Cho rằng Giáo chủ họ Huỳnh có kỹ thuật đi nữa, cũng phải đặt lại vấn đề như vầy :

Tại sao «kỹ thuật» vô cùng hữu hiệu đó xuất phát tự con người của Đức Thầy mà không xuất phát ở một người trí thức chẳng hạn ? Và Đức Thầy đã «thọ giáo» kỹ thuật ấy với ai ? Tại sao hàng triệu người theo mà không ai nhận thấy đó là kỹ thuật ? Những câu hỏi trên ai mà trả lời được. Mà đã không trả lời được thì khẳng định phủ nhận không được mà phải nhìn nhận là cái gì MẦU NHIỆM trong đó chớ. Nếu chúng ta tin tưởng rằng người là một Linh Vật và dân VN này là một Linh Tộc thì chúng ta không nên ngạc nhiên với những điều mầu nhiệm đã và còn sẽ đến với dân tộc lạ lùng này...

Hai chúng tôi lâm thinh ăn giây lâu, cậu sinh viên mới nói :
— Sao ? Chú thấy cháu nhận định về ý định của chú có đúng không ?
— Thôi thì cũng cho rằng đúng đi.
— Thôi thì cũng cho rằng... sao được ? Đúng thì bảo rằng đúng, không thì cho rằng không rồi chúng ta tiếp tục tranh luận chớ.
— Thôi thì chú đã nhận định đúng rồi đó, tiếp tục đi.
— Chú đã đọc hết tài liệu Giáo Hội TTCG chưa ?
— Qua loa thôi, chưa nghiên cứu kỹ.
— Cũng tạm đi, Thành thật mà nói, chú có ý nghĩ sao về Giáo Hội TTCG ?
— Chịu nghe lời nói thiệt không cái đã ?
— Sao lại không, bổn phận mà !
— Trước hết, tôi chưa đủ yếu tố để có thể chấp nhận Cơ Đàn. Sau này, rất có thể là tôi có dịp «thí nghiệm» rồi chừng đó sẽ có ý kiến dứt khoát sau.

Bên cạnh đó, tôi cho rằng những người chưa chấp nhận Cơ Đàn như tôi cũng có thể chấp nhận TTCG như một nền Luân Lý có quy củ một éthique rất gần với truyền thống VN mình. Như vậy, tôi có thể tạm đồng ý với cậu để cho rằng trong tương lai, TTCG có thể được nhiều người VN hưởng ứng và theo về với phần Éthique của Giáo Hội. Nhưng theo về phần éthique rồi có tin Cơ Đàn hay không, đó lại là một chuyện khác, hồi sau phân giải. Đồng ý không nè?

— Sao lại không? Như vậy chắc chắn chú đã thành một tín đồ tương lai của TTCG rồi.

— Có gì chắc đâu.

Sau bữa cơm với cậu sinh viên, chúng tôi lại bộ về Tiếp Pháp Đường của TTCG ở đường Cường Để. Lúc bấy giờ, lễ lạc đã xong, tín đồ đã tiếp tay thu dọn nơi thờ tự và giải tán ai về nhà nấy. Ngôi Tiếp Pháp Đường hoàn toàn vắng vẻ im lặng. Vì đêm qua thức suốt sáng, mệt dừ, chúng tôi lên vào trong, thót lên một di văng trống làm một giấc đến gần 5 giờ chiều.

Đã giấc, chúng tôi mò dậy, chỉnh đốn y phục định mò ra chợ kiếm cơm chiều thì nghe có tiếng thỉnh chuông chiều. Chúng tôi bước ra sa lông ngồi quan sát lễ Thỉnh chuông. Người thỉnh chuông là một bà người trung niên, tu xuất gia mặc một loại y phục đặc biệt màu nước biển. Bà ta vừa động chuông vừa đọc một bài Kinh khá dài mà chúng tôi chỉ theo dõi được có một câu dầu :

• Chuông cảnh tỉnh vọng miền trần tục
• Giữa đêm khuya thúc giục lòng phàm...

Vì người đọc Kinh giọng Bắc mà cái chuông to quá động lên, tiếng ngân vang muốn sập nhà.

Lễ Thỉnh chuông chưa dứt thì thấy bà ĐS Huệ (phu nhơn ông ĐS Tế) từ phía buồng phái nữ đi ra. Thấy chúng tôi, bà Huệ có vẻ vừa ngạc nhiên vừa có vẻ mừng rỡ nhưng vì kẹt Thỉnh chuông, bà chỉ đứng bên kia, gật đầu chào rồi lại ghế ngồi chờ.

Thỉnh chuông xong, Bà Huệ sang chỗ chúng tôi ngồi, lễ phép kính cẩn chào chúng tôi theo nghi lễ (hai tay chấp âm dương, xá một cái thật sâu). Hoảng hồn, chúng tôi lật đật đứng dậy, bắt chước chào lại. Bà ĐS Huệ vui vẻ hỏi :

— Dạ thưa nhà báo trở lại đây lúc nào mà chúng tôi không hay ?
— Dạ chúng tôi ngủ trưa trong buồng đây từ hơn một giờ trưa đến giờ.

— Như vậy là nhà báo ăn cơm ngoài chợ ? Sao không về đây ăn cơm với Giáo Hội cho vui. Giờ này chắc đã đến lúc nhà báo uống cà phê rồi, xin mời sang bàn bên này để chị em chúng tôi mời nhà báo một ly và xin thưa vài câu chuyện.

. Nghe nói «ly» cà phê là con người chúng tôi hơi phiền phiền.

(CÒN TIẾP)

Những bí ẩn chưa hề tiết lộ trong **5 CUỘC ĐẢO-CHÁNH** ★ ★ ★ VĨNH LỢI

CUỘC ĐẢO CHÁNH 11-11-60 CỦA NHÓM SĨ QUAN DÙ

★ Ngày dài nhất của Tổng Thống Diệm.

(TIẾP THEO)

Thì ra đó là một trái khói bắn điều chỉnh cho Pháo binh bắn liền đó mấy chục quả đạn 105 với mục đích phá tan nút chặn của Nhảy Dù chặn đường tiến vào Saigon. Và loạt đạn trọng pháo đó đã phá tan nút chặn ấy ngay vì hơn mấy chục binh sĩ Nhảy dù bị thương nằm la liệt

Đại đội dù hoàn toàn tan rã không thể nào chống cự lại sức tiến vũ bão của Thiết giáp và Thủy quân Lục chiến.

Riêng Tr.úy N. Chỉ huy Đại đội Nhảy dù đã bị trúng một miểng đạn 105 bể phổi. Một số binh lính khoẻ mạnh lật đật bồng ông ta lên chạy dạt qua phía đồng ruộng Phú lâm.

Họ còn sợ Thủy quân Lục chiến và Bộ binh rượt theo đuổi bắt nên ghé vào nhà một thường dân xin cho Trung úy N. một bộ đồ bà ba đen rồi bỏ Trung úy N. trên một chiếc xuồng ba lá đầy sâu vào vùng ruộng đồng ngập nước để tránh sự theo dõi của đối phương.

Tuy bị thương nặng và không có thuốc men gì để băng bó nhưng Trung úy N. và vài binh sĩ dưới quyền vẫn cố gắng lẩn lút trốn tránh. Họ dự định trốn luôn không trở ra trình diện vì sợ rằng không tránh được cảnh tội tù.

Ba bốn ngày trốn tránh trong những vùng đồng không mông quạnh như vậy, rồi các binh sĩ thấy vết thương quá nặng của Trung Úy N. không thể để lâu mãi như vậy họ đành bỏ Trung Úy N. trên xuồng dầy trở ra trình diện.

Trung Úy N. được đem ngay vào bịnh viện Cộng Hòa cứu cấp. Vài tháng sau ông lành bịnh và được miễn tố vì trên danh nghĩa ông chỉ là một thuộc cấp bảo sao làm vậy. Hơn thế nữa Đại Đội Dù của ông cũng chưa bắn trả lại lực lượng của Đại Tá TTK nên được trở lại phục vụ trong binh chủng NhảyDù.

Về sau, Trung Úy N. lên đến Tiểu Đoàn Trưởng Tiểu Đoàn 7 Nhảy Dù; và ông đã anh dũng hy sinh trong trận dụng độ với địch quân tại Mặt Trận Đồng Xoài, một trận đánh đẫm máu và ác liệt trong lịch sử các chiến trận ở Việt Nam.

Trong những ngày nằm ở bịnh viện Cộng hòa Trung úy N. đã tâm tình với một người bạn là ông không ngờ tới việc lực lượng về cứu viện cho Tổng thống Diệm lại xử dụng đến trọng pháo 105 để phá nút chặn Phú Lâm. Với Chiến đoàn Thiết giáp của Thiếu tá LQT, Tiểu đoàn Thủy quân Lục chiến của Đại úy LNK cũng như Bộ binh có thể vượt qua vị trí đóng quân của Đại đội Dù một cách thật dễ dàng và chưa chắc gì Nhảy dù đã có phản ứng tích cực.

Trung úy N. thú thật là ông ta không ngờ họ dùng đến pháo binh để diệt một Đại đội Nhảy dù. Đó là điều Trung úy N không thể tưởng tượng, nói một cách khác là ông không hề nghĩ đến nó sẽ xảy ra như vậy !

●

Sau khi bắn nát Đại đội Nhảy dù Tiểu đoàn Thủy quân lục chiến của Đại úy LNK lên xe tiến vào Đô Thành.

Đại úy LNK đổ quân ở đường Pasteur trước sự hoan nghinh của dân chúng. Họ tưởng đó là quân của lực lượng cách mạng tăng cường để đánh chiếm Dinh Độc Lập. Dân chúng vui mừng hoan hỷ bao nhiêu thì chỉ một lát sau thất vọng nào nề bấy nhiêu. Vì trái với điều dân chúng mong mỏi Đại úy LNK không về tiếp tay lật đổ Tổng thống Diệm mà một thành phần của đoàn quân cứu viện do Đại Tá TTK đem từ miền Tây về.

Từ đường Pasteur: Tiểu đoàn Thủy quân Lục chiến đi theo đại lộ Thống Nhất tiến thẳng vào cửa trước Dinh ĐộcLập. Họ tiến qua cửa trước vào phía trong vòng rào rồi bố trí chìa súng trở ra.

Cuộc tiến quân của Đại úy LNK diễn ra trong bình tĩnh và không gặp một phản ứng nào của phía Nhảy dù. Một phần có lẽ Nhảy dù không đóng quân nhiều ở phía trước Dinh phần khác có lẽ Nhảy dù cũng không ngờ là Thủy quân Lục chiến về cứu ứng cho Tổng thống Diệm.

(CÒN TIẾP)

Đáp lại sự khích lệ của quý độc giả và chiến hữu toàn quốc, chúng tôi đang sửa chữa lại tài liệu «NHỮNG BÍ ẨN VỀ 5 CUỘC ĐẢO CHÁNH Ở VIỆT NAM», bổ túc những tài liệu chưa tiết lộ và chính xác hơn, để có thể đem kiểm duyệt và in thành sách. Kèm theo đó là một số hình ảnh chưa hề đăng tải trên báo chí.

Đồng thời, chúng tôi cũng mong nhận được những đóng góp của tất cả quý vị đã tham dự vào cuộc chính biến này để cho quyển sách «5 Cuộc Đảo Chánh ở Việt Nam» giúp cho bạn đọc hiểu tường tận những diễn biến của cuộc đảo chánh 11-11-1960.

CHUYỆN KINH DỊ — CỦA TRẦN-V-DINH

NGÔI NHÀ QUÁI ĐẢN

(TIẾP THEO)

Đó là hình dáng người, 1 gương mặt người chết. Người đàn bà còn trẻ và có sắc đẹp tuyệt trần. Cổ và vai để trần; phần còn lại của thân thể được bọc trong chiếc áo dài rộng trắng như tuyết.

Nàng chải tóc xõa trên vai; mắt nàng không nhìn tôi mà hướng ra cửa; nàng có vẻ nghe và mong đợi. Phía sau, bóng đen trở nên đậm hơn. Và 1 lần nữa, dường như tôi trông thấy trên cao cặp mắt nhìn hình dáng người đàn bà đang ngồi.

Từ cửa hiện lên một bóng người khác cũng rõ ràng; người này cũng còn trẻ và mặc y phục của thế kỷ đã qua. Đàn bà lẫn đàn ông chỉ là hình bóng vì người ta không thể rờ mó họ được, và bóng của người đàn ông tiến đến gần bóng người đàn bà nên bóng trên tường tách ra và cả ba bóng đều biến mất một lúc trong bóng tối. Khi ánh sáng mập mờ tái xuất 2 người đàn ông và đàn bà dường như bị cái bóng kia vồ lấy, và tôi thấy một dấu máu trên ngực người đàn bà.

Bóng người đàn ông bị gươm đâm và máu chảy xối xả. Cái bóng bao trùm cả 2 người! Rồi tất cả biến mất.

— Những tia sáng lại hiện lên và nhảy nhót như lúc nãy, nhưng bớt tạp hơn. Cái cửa bên mặt lò sưởi đóng chặt từ trước, bỗng nhiên bé mở và một người đàn bà đứng tuổi xuất hiện. Bà ta cầm thơ trên tay, phía sau bà, tôi nghe một tiếng bước. Bà ta đi quanh phòng như để ngóng nghe, rồi mở thơ ra đọc.

Trên vai bà ta, tôi thấy gương mặt xanh mét của một người chết đuối, tóc dính đầy rong; dưới chơn bà ta, là một thân người; bên cạnh thân người này là 1 đứa bé dơ bẩn và đói rách đang ngồi. Khi tôi nhìn lên mặt của người đàn bà ấy, thì nếp nhăn thình lình biến mất và nhường chỗ cho một gương mặt trẻ đẹp nhưng lạnh nhạt. Rồi cái bóng kia che khuất nghị lực tôi và tất cả trở nên tối om.

Tôi nhìn cái bóng đen ấy, khi cặp mắt ác quái lúc nãy xuất hiện lại. Những tia sáng cũng hiện lên nữa hòa lẫn với ánh sáng trắng và nhảy nhót vô trật tự. Từ ánh sáng ấy, nảy sinh ra nhiều sinh vật quái dản như những con sâu xanh rất nhỏ, bao quanh mình tôi rồi rơi xuống tay tôi. Có lúc tôi có cảm giác như bị vật gì dụng nhầm nhưng không phải loài sâu đó mà những bàn tay vô hình.

Thỉnh thoảng dường như bàn tay mềm và lạnh rờ trên cổ tôi. Tôi linh cảm như lâm nguy và tập trung hết ý chí và khả năng để tự vệ. Lúc ấy tôi đặc biệt chú ý đến cái bóng đen và cặp mắt ác quái trên trần nhà vì tôi biết từ đó xuất phát ra nguy cơ.

Bầu không khí trong phòng trở nên đỏ hồng như quang cảnh 1 đám cháy. Những con sâu xanh tăng gia mãi dường như nảy nở trong lửa đỏ. Căn phòng lại chuyển động và tiếng gõ vang lên.

Rồi mọi vật đều bị che khuất trong cái bóng kia. Nhưng cái bóng lại biến mất và đêm tối tan dần. Đèn sáp và lửa trong lò sưởi cháy sáng lại. Căn phòng tôi trở nên yên tĩnh như không có chuyện gì xảy ra.

(CÒN TIẾP)

MIỀN TRUNG «ĐÁNH» VÀ «ĐÀM»!

CXXXXIII.— Chàng và nàng đêm nay

Bữa tiệc lịch sử của Đại Ngân Hàng và cũng là bữa tiệc lịch sử của đời Nàng kéo dài từ 20 giờ đến đúng 22 giờ 49 phút, thì từ từ bế mạc sau khi Vị Chủ Tịch Tổng Giám Đốc hào hoa và dáng tí của Đại Ngân Hàng kính chúc vạn thọ vô cương cho cái đám loài người giàu sang và sạch sẽ nhứt trong xã hội suốt năm sẽ không bao giờ phải tìm bổ bằng thuốc trụ sinh, đồng thời thiết tha mong ước rằng từ đêm nay đến đêm này sang năm sẽ không hề có một hội viên yêu quí nào của chúng ta đang lên nửa chừng mà lại nhè bất thình lình nằm nghe thổi kèn híp pi dễ tiễn vô nghĩa địa.

Nàng ngồi nghe mà rất lấy làm lạ, cho là tiệc Tây ở chốn kinh đô, nó khác xa với tiệc ta ở nhà quê của mình.

Tiệc ta của mình, thì sau khi ăn xong, các cụ phụ lão cứu quốc vừa ngồi xỉa răng vừa vấn thuốc rê vừa rù rì rủ rỉ mí nhau về chuyện tằm tơ lúa má và ruộng đất, trong khi các bà già giết giặc vừa bỏm bẻm nhai trầu vừa thảo luận thầm thầm về chuyện cấy chuyện hái chuyện chồng con, chớ không có diễn văn chúc tụng ồn ào náo nhiệt như bữa tiệc Tây này.

Nàng thầm thầm nghĩ lén rằng Ông Chủ Tịch Tổng Giám Đốc Đại Ngân Hàng này chắc là thông thái lắm vì ông đang nói về hệ thống làm việc nghiêm chỉnh trong Ngân Hàng thì lại bỗng liên hệ tiếp đến nền vệ sinh trong hầm bạc cụ thể là làm sao cho các tờ giấy bạc khỏi biến trở thành nơi cư ngụ bất hợp pháp của loài vi khuẩn gô-nô-cốc có thể lây chứng bịnh hảo... hoa sang quí vị phu nhân trẻ trung quí phái và xinh đẹp mỗi khi đếm bạc.

Sau khi dứt lời giữa tiếng vỗ tay tâm ran của toàn thể Nam nữ thực khách, Nhà Chủ tịch, Tổng Giám Đốc hào hoa bèn đi từng bàn thò bàn tay gân guốc ra bắt tay từng người và vừa bắt tay vừa gặc gặc để chuyền hơi ấm tin tưởng đầy hy vọng phát tài đến cho mọi linh hồn qua năm tới.

Dứt cái bắt tay nồng hậu, Nàng đứng lên theo chân Quan Quận Trưởng và Quan Phó Tỉnh cùng vị phu nhân ra tới phía ngoài con đường «không nô lệ» nằm giữa kinh thành mà lòng hơi bâng khuâng khó tả trước cái nhìn thờ thẫn của Quan Phó Tỉnh có hai cái lúm đồng tiền trên đôi má.

Trở về đến khách sạn, Quan Quận vừa ngà ngà say huýt ky vừa mê mê nhớ nhớ cái ngực căng phồng lồ lộ dưới cái cổ áo hở ngực của Vị Phu Nhân Quan Phó Tỉnh hồi nãy trên bàn tiệc, và hai vành mi của Quan từ từ khép kín lại, kéo Nàng cuồng nhiệt trọn vẹn vào cơn chảy rừng mùa hạ trên gối nệm trắng tinh.

Trong khi đó, thì Nàng cũng đã tạm quên Quan Quận đang nằm ngay trước mặt và đã dứt luôn cái hình ảnh khốn khổ khốn lịn của thằng Arrivée Départ đang nằm gác tay trên trán giữa bốn bức tường vôi lạnh và đang ở cách xa Nàng những 4 ngày ba đêm đường tàu thủy, để nồng nàn ôm cứng lấy xác thịt người tình mà thả hồn tưởng tượng đến cái hình bóng du dương của người đàn ông trẻ trung đã ra tay san phẳng dùm cái nỗi tiêu của Nàng trên bàn tiệc và sau đó lúc ra đến hành lang khách sạn chàng đã lén vị phu nhân dám đuối nhìn Nàng một tíc tắc ngàn kiếp không quên trước lúc chia tay đầy nuối tiếc.

✶ CỦA CHÍ LINH ✶

(CÒN NỮA)

CẤP TIẾN KỊCH TRƯỜNG
mỗi tuần vào ngày
THỨ HAI và THỨ NĂM
Huy Trường phụ trách

Lịch sử chiến tranh lạnh

● Nguyên tác: ANDRÉ FONTAINE
● Bản dịch: LÊ THANH HOÀNG DÂN

64

CHƯƠNG 5

(TIẾP THEO)

Ngoài những lý lẽ này, còn nhiều nguyên do khác khiến Tây Phương chống quyết liệt đòi hỏi chia cắt Lào và Cam Bốt của Việt Minh. Tây Phương nghĩ rằng sự duy trì tại Nam Việt Nam một Quốc Gia tự do là một điều cần thiết để bảo vệ Singapour, một căn cứ quan trọng của Anh tại Đông Nam Á, và bảo vệ cao su và các mỏ thiếc ở Nam Dương, cũng như việc duy trì sự thống nhất lãnh thổ của Lào và Cam Bốt sẽ bảo vệ ảnh hưởng Cộng sản khỏi tràn xuống Miến Điện, Thái Lan, và Ấn Độ, một Quốc Gia quan trọng của Cộng Đồng thịnh vượng của Anh, và là một Quốc Gia Á Châu cùng với Nhật Bản thể hiện một giải pháp thay thế đối với chủ nghĩa Bôn sê vít.

Sợ rằng Hội nghị Genève sẽ biến thành một Bàn môn Điếm mới, ở đó các phái đoàn Cộng sản ngồi chờ sự ung thối của tình hình quân sự để gặm nhấm lần hết những vị trí của Tây phương, Eden quyết định làm mạnh.

Vào ngày 10 tháng 6, trong một phiên nhóm công khai ông đã tuyên bố «Nếu những quan điểm khác biệt cứ được duy trì như hiện nay, thì bổn phận của Hội nghị là chấp nhận sự thất bại của mình trước thế giới»

Vào ngày 15, Bedell Smith, vừa nhận được chỉ thị của Tổng thống Eisenhower yêu cầu ông vận dụng mọi khả năng để chấm dứt hội nghị đã thuyết phục được những đại biểu của các Quốc Gia Tây Phương chấp nhận ngưng tức khắc những cuộc thương thuyết về Triều Tiên, lấy lý do là tại vì Cộng sản đã ngoan cố từ chối thảo luận vấn đề tổng tuyển cử dưới sự kiểm soát của Liên Hiệp Quốc.

(CÒN TIẾP)

VẤN ĐỀ CHÚNG TA

Trả lời thắc mắc bạn đọc

● B.S LÊ-THIỆN-ĐIỀN

(TIẾP THEO)

Xã hội phụ hệ của chúng ta đã tỏ ra quá khắt khe với đàn bà về phương diện luyến ái tình dục.

Hơn nữa, hôn nhân phần lớn do sự định đoạt của cha mẹ; có gái lấy phải một người chồng mình không yêu, không thương, hay không hợp trong vấn đề tình dục.

Chúng ta không lạ gì khi biết tâm sự của những người đàn bà là họ không thấy thích thú gì trong việc giao cấu, ngay cả đến đã sanh nhiều con và cho là một cực hình khi chồng đòi hỏi việc phòng the. Tình trạng càng bi thảm hơn khi người chồng quá vụng về trong đêm tân hôn hay luôn bị xuất tinh sớm. Sự xuất tinh sớm trong lúc giao cấu làm cho người vợ chưa đạt đến lúc khoái cảm; và kết quả qua ngày tháng là người đàn bà — mặc dầu trong người có khả năng sinh dục dồi dào.. — sẽ bị bịnh thần kinh khi hoàn cảnh ép buộc phải luôn trung thành với chồng hay đối với những bà tự ý hay gặp hoàn cảnh xui đầy tìm sự thỏa mãn lòng dục tự nhiên của mình với người đàn ông khác.

Không được thỏa mãn trong cuộc sống tình ái, người đàn bà sẽ trở nên «trơ trơ» hay bất lực trong vấn đề giao cấu, trong những hoàn cảnh như vậy, sự bất lực gây nên do những sợ hãi, lo âu về những cố gắng nhiều lần không hiệu quả của chồng mình, ban đầu chỉ dưới hình thức tương đối, và nếu điều kiện tâm lý này trở nên nặng hơn, có thể thành sự bất lực vĩnh viễn.

Trong nguyên nhân gây nên sự bất lực ở đàn bà, ngoài khả năng yếu vì xuất tinh sớm của đàn ông, chúng ta cần xét đến trường hợp sau:

Có nhiều người đàn ông có khả năng sinh dục dồi dào, nhưng chỉ muốn thỏa mãn lòng mình đối với những người đàn bà có địa vị xã hội thấp kém hơn, hay đối với điểm trong khi không làm thỏa mãn cho vợ mình.

Khả năng nhục dục của người đàn ông bị chi phối, một bên là tình yêu hoàn toàn thể xác đối với những người đàn bà họ chê rẻ, một bên là tình yêu thờ phượng đối với người; đàn bà cưới làm vợ, nhưng lại làm cho vợ mình không hạnh phúc vì lối «ăn nằm» tỏ ra là không đủ khả năng của mình.

Người đàn bà có bản tính nhục dục không thua kém gì của đàn ông và bản tính này được hoàn toàn thỏa mãn khi kiếm được người bạn đường «biết hòa điệu» trong cuộc sống luyến ái.

Chúng tôi thành thật khuyên các người đàn ông vừa kể trên đừng ngại ngùng gì mà không biểu lộ khả năng sinh dục dồi dào của mình với người bạn đường của mình trong việc mưu cầu hạnh phúc gia đình.

ĐỌC TRANG 3:
NHỮNG BÍ ẨN VỀ 5 CUỘC ĐẢO CHÁNH Ở VIỆT NAM
• của VĨNH LỢI

TÌNH SỬ ĐÔNG PHƯƠNG

Cho trọn ân tình

NGUYỄN-TỬ-QUANG

ĐỜI NHÀ TỐNG (950-1275) có viên Tri huyện tên Thi Kiều tự Tất Xương, vì buồn cho thời cuộc nên từ chức về quê. Ông có 2 người bạn thân. Một người là quan Hình Bộ Kim Huy, vì lời dèm pha của bọn gian thần nên bị cách chức.

Một người tên Thiệu Ban Kiệt hiện làm Thái thú quận Trường Sa. Ba người tuy bằng hữu nhưng xem nhau như tình ruột thịt.

Thi Kiều có một người con trai tên Thi Tuấn ông biết Kim Huy có một gái tên Mẫu Đơn vốn hương trời sắc nước, tư cách đoan trang, nên ngỏ ý cầu hôn. Kim Huy bằng lòng nhưng hai bên chưa giao nộp sính lễ.

Thi lão thấy con đã trưởng thành, nên một hôm sai con qua Tương dương ra mắt Kim công. Một là học tập văn chương, hai là nhắc việc hôn nhân một thể.

Thi Tuấn đến nơi, vào ra mắt Kim Huy. Thấy Thi Tuấn phẩm mạo đoan trang, vẻ người tuấn tú Kim Huy rất lấy làm bằng lòng, thết tiệc đãi trọng hậu.

Trong khi ăn uống, Kim công hỏi qua thi phú văn chương, Thi Tuấn đối đáp xuôi như nước chảy.

Thấy Thi Tuấn phong tư đã có, tài học lại gồm đủ, Kim công mừng rỡ vô cùng.

Ông vào hậu đường thuật việc cầu hôn cho phu nhân nghe và nức nở khen:

— Thi Tuấn chẳng những phẩm mạo đoan trang, mà còn học lực uyên bác, thật xứng đôi vừa lứa với con ta biết mấy.

Phu nhân cũng vui vẻ nói:

— Như vậy sao tướng công chưa hứa cho xong?

Kim công mỉm cười:

— Cần gì vội. Bây giờ ta cứ để cháu nó lại, thỉnh thoảng xem cử chỉ nó rồi hãy hứa cũng chẳng muộn gì.

Hai ông bà nói nói bàn bàn chẳng dè có người nghe lén.

Nguyên đứa liễu hoàn của tiểu thơ tên Giai Huệ, hầu tiểu thơ lúc bé, nhan sắc khá xinh. Bản chất thông minh lại nhờ gần tiểu thơ được học hành nên nó biết ít nhiều văn lý, nay bỗng nghe Kim công và phu nhân bàn việc hôn nhân của tiểu thơ Mẫu Đơn thì vội vàng vào tư phòng cười ngỏn ngoẻn với tiểu thơ:

— Vui lắm, vui lắm. Tiểu thư hãy mừng đi!

Mẫu Đơn hỏi chuyện gì, thì Giai Huệ tủm tỉm cười nói:

— Mới đây, tôi nghe ông với bà nói có cậu Thi ở bên sang nhà mình đọc sách, ông chất vấn văn chương, khen là người học giỏi lại thêm đẹp trai nên ông bà định gả cô cho cậu đó. Vậy việc ấy có vui hay không? Đáng mừng hay không?

Mẫu Đơn nghe nói cả thẹn, gắt:

— Này, đừng nói lôi thôi. Có muốn đòn không thì bảo. Lần thứ nhứt, ta tha cho đấy!

Giai Huệ đương cao hứng bị Mẫu Đơn rầy nên quay trở ra bụng nghĩ:

— Chẳng phải là cô không chịu, song còn e lệ...

(CÒN NỮA)

TRANH ĐẤU CHO DÂN

Sinh viên du học xin hoãn ngày xuất ngoại

Kính gởi
Ông Tổng Trưởng Bộ Văn hóa Giáo Dục Saigon

Kính thưa Ông Tổng trưởng,

Trong nghị định cho phép sinh viên du học, Bộ Giáo Dục đã buộc sinh viên phải khởi hành trước ngày 31-12-69, nhưng vì thủ tục chiếu khán khó khăn, hầu hết sinh viên xin du học Đại Học và Cao học tại Nhật chưa một ai có thể khởi hành.

Thông cảm với những khó khăn của sinh viên Việt Nam Tòa Đại sứ Nhật Bản tại Việt Nam đã yêu cầu Bộ Tư Pháp Nhật để dãi cho Sinh viên, nhưng khi tham khảo ý kiến với tòa Đại sứ Việt Nam tại Nhật Bộ Tư Pháp Nhật được ông Tùy viên VH (Dương hoang Thanh) trả lời là mọi nghị định đều có thể gia hạn. Câu trả lời trên chứng tỏ sau 5,6 năm sống ở nước người, các nhân viên Tòa Đại Sứ Việt Nam tại Nhật không theo dõi tình hình nước nhà và gây thêm khó khăn cho sinh viên. Giới chức Nhật từng than phiền họ hết sức giúp đỡ, nhưng Tòa Đại Sứ Việt Nam tại Nhật quá thiếu thiện chí.

Vào đầu tháng 12, hơn 50 sinh viên Cao Học và Đại Học đã nhờ Tòa Đại Sứ Việt Nam bảo lãnh và xin giùm giấy chứng nhận ghi danh nhập học với tất cả tin tưởng và hy vọng sẽ được xuất ngoại trước kỳ hạn. Nhưng việc này hiện nay tiến triển tới đâu.

Với sự hiểu lầm «Mọi nghị định đều có thể gia hạn» chúng tôi e ngại Tòa Đại sứ sẽ để việc này trôi qua đến ngày nghị định của sinh viên bị hủy bỏ. Sinh viên không thể vừa nhờ Tòa Đại Sứ, vừa tự nạp đơn xin học Nhật Ngữ vì như thế sẽ có hai hồ sơ trùng nhau, nhưng liệu có thể kỳ vọng vào Tòa Đại Sứ Việt Nam tại Nhật không? Giới chức Nhật lại nghỉ lễ từ 23-12 đến 3-1-1970 như vậy hạn chót cho sinh viên không là 31-12 mà chính là 23-12. Chúng tôi sợ sau ngày này, tất cả nam sinh viên xin du học tại Nhật sẽ ôm hận.

Kính thưa Ông Tổng Trưởng Giáo Dục,

Chúng tôi tha thiết mong Ông can thiệp với Bộ Quốc Phòng để có thể gia hạn cho tất cả sinh viên sinh 1950—1951 xin học Đại Học và sinh viên sinh 1947—1946 xin học Cao học tại Nhật.

Sigon, ngày 15 tháng 12-1969
Nay kính
BÙI ANH VŨ

GIÒNG SÔNG NƯỚC MẮT...

✶ VIỄN ĐĂNG ✶

(TIẾP THEO)

NIỀM TIN BÉ MỌN

— Bà Ba làm ơn cho tôi hẹn đến chiều mai. Tôi bán heo xong đem trả bà Ba liền. Còn chút ít để tôi chạy thuốc cho con và mua mấy lứa heo khác.

Mụ Ba cười khẩy:

— Đâu có chuyện dễ vậy mậy. Bắt cả ai bắt dằng đuôi. Tao không xiết con heo này, rủi mầy bán, rồi mầy hổng trả, tao làm sao?

Mặc má năn nỉ ráo nước miếng, cầu khẩn đến thiếu điều lạy, vợ chồng mụ Ba vẫn nhẫn tâm lôi con heo đi. Tội nghiệp con heo hình như cũng biết, nó kêu não nuột. Có lẽ nó cầu cứu tôi. Nhưng làm sao tôi cứu được nó?

— Trời ơi! Người ta đánh đập tôi gần chết, còn bắt tía tôi. Con heo của tôi cũng bị cướp mất. Tía ơi! Má ơi! Anh Hai ơi! Trời Phật ơi! Sao người ta muốn giết tôi đang khi còn nhỏ dại.

Tôi lại khóc rất nhiều và thiếp dần...

✶

Ba ngày trời mê man trong cơn nóng vùi, tôi nằm để đợi hết hay đợi chết không biết chừng. Không một thang thuốc giúp tôi qua khỏi cơn ngặt nghèo.

Má ngồi cạnh tôi gần như là suốt ngày. Các em tôi lại khóc vì đói. Má hối rối lắm. Má không thể chữa bệnh cho tôi bằng một thứ gì khác hơn là nước mắt.

Tôi thấy tử thần lởn vởn đâu đây. Đến bây giờ, tôi đành buông xuôi, phó mặc cho định mệnh. Chết là thoát kiếp đọa đày, là không còn lo nghĩ, không còn bị ức hiếp. Có lẽ khi chết đi, tôi sẽ vào một cõi khác, êm ái hơn, thần tiên hơn.

Tôi không còn sợ chết nữa. Giấc mộng noi gương Lê Lợi tôi đã thầm hẹn đến kiếp sau.

Trong lúc tôi đang chơi vơi giữa thần tiên và địa ngục, giữa sống và chết, thì có con Hoa đến thăm.

Nó đứng bên giường tần ngần nắm lấy tay tôi:

— Mấy bữa nay không thấy trò đi học, tui tưởng trò bận việc gì. Không ngờ đến đây mới thấy trò bệnh, tui buồn quá!

Tôi thều thào hỏi nó:

— Ở trường có gì không?

— Cũng hổng có gì.

Ngừng một hơi, nó lại hỏi:

— Trò bệnh từ hồi nào?

— Bốn ngày rồi!

— Làm sao trò bị bệnh?

Tôi lờ đờ nhìn nó:

— Tốt hơn trò đừng hỏi!

Nó im lặng giờ lâu, rồi lại lên tiếng:

— Trò có uống thuốc gì chưa?

Tôi làm thinh.

— Trò có giận tui không?

Tôi đáp gọn lỏn:

— Không.

— Vậy sao tui hỏi trò hổng nói?

— Không biết nói!

Sớ rớ một hồi, nó nhăn mặt tỏ vẻ thương xót tôi.

— Sao mình mẩy trò bị sưng, bị trầy hết vậy?

Tôi buồn bã:

— Tốt hơn trò đừng hỏi.

Nó nói láp giáp một hồi, rồi ôm cặp đi học.

Tôi nghĩ tới thằng Lê, thằng Xán. Tụi con trai bạc bẽo lắm. Khi tụi nó cần mình, dầu có phải chạy theo xách guốc, nó cũng không từ. Nhưng chẳng may mình có chết, nó cũng chẳng cần để ý.

Mà nghĩ đúng ra, tôi cũng vậy chớ gì. Tôi cũng ghét đi thăm ai. Chắc trời sinh con trai đều như nhau. Mỗi khi thấy tôi bệnh, hình như chỉ có tụi con gái là hăng hái thăm viếng nhất.

Tôi chợt nhớ mình quên chờ con Hoa xin phép thầy nghỉ học. Không biết thầy có nhắc tôi không. Trong lớp, tôi học giỏi nên được thầy cưng. Nhiều lúc tôi làm bài sai mà thầy vẫn cho điểm cao.

Nhưng thôi, biết tôi có sống nổi hay không, mà xin phép. Kệ chết thì thôi, thầy cũng hiểu cho tôi chớ. Cứ làm như hồi đó mà không có để mình. Có gì đâu mà tiếc rẻ mà tha thiết?

Tôi nghiêng đầu nhìn qua kẽ lá. Ngoài kia, có lẽ mặt trời đã lên cao. Tôi thèm được tung tăng. Tôi còn say mê được tắm nắng.

Bao nhiêu ý nghĩ chợt bỏ dở. Xác thân bé nhỏ của tôi lại chìm vào giấc chập chờn.

Tôi thấy mình bay bổng đến chín từng không.

Những hình ảnh ghê rợn cứ lại hiện về, vây tròn lấy tôi. Gương mặt hung của Tư Tửu, cái miệng chu chéo của mợ Ba.

Tôi tưởng mình không thoát ra khỏi những ám ảnh quái dị ấy. Thì có tiếng má gọi tôi dậy uống thuốc.

Nghe đến thuốc, tôi cố mở mắt to ra chờ đợi. Mùi thuốc thơm nồng đem đến cho tôi niềm hy vọng.

Má đỡ đầu tôi dậy, đưa chén thuốc vào miệng tôi. Vị thuốc đắng lắm, nhưng tôi vẫn ực không chừa chút cặn.

Má nói:

— Cháu Hoa hốt cho con bốn thang thuốc đó.

Tôi thấy con Hoa sau lưng má. Nhưng tôi lại ngậm nghiền đôi mắt.

Tôi đổ mồ hôi ròng rã đến nửa trưa, thấy khỏe được phần nào. Cơn đau nhức trong người cũng hạ xuống đôi chút.

(CÒN NỮA)

Làm cho da mặt được mịn màng
Hết mụn trứng cá, tàn nhang.
HÃY DÙNG
MỸ DIỆN CAO
THUỐC XỨC MỤN QUẢNG AN HÒA
Mỹ phẩm cần thiết cho nữ giới cũng như nam giới. Trị tuyệt mụn, vết nám, nhăn nhớm, sần, tàn nhang trên da mặt, ra nắng không nám đen, bảo vệ da mặt được trẻ mãi không già. (Có cầu chứng tại Tòa Thương Mại, cấm bắt chước và giả mạo).
K.N. số 1250 ngày 28-9-58.
NHÀ THUỐC QUẢNG AN HÒA
169, Lê văn Duyệt, SAIGON

ĐÀ NẴNG
CƠ HỘI HIẾM CÓ:
Vì ở xa muốn bán một Cơ Sở Kỹ nghệ đang hoạt động, sản xuất đều đều, khách hàng có sẵn, huê lợi đáng kể, bảo đảm nguyên liệu không thiếu hụt.
Liên lạc: Ô. Xương 21, Nguyễn Công Trứ Saigon.
Ô. Bảy 182, Bạch Đằng Đà Nẵng

TAM TINH HẢI CẨU BỔ THẬN HOÀN Số 2
VÕ VĂN VÂN
TRỊ MỘNG TINH, DI TINH VÀ HUỢT TINH

NHÀ TÂM SỐ
LÊ BÁ HÒA
475/13 Lê văn Duyệt Saigon
Được hàng ngàn chứng thư của các cấp Dân, Quân, Chính khen về khoa xem chỉ tay chữ ký và Tử Vi
Được vinh hạnh đoán trước Trung Tướng NGUYỄN VĂN THIỆU có số làm Nguyên THỦ QUỐC GIA.
Ai thắc mắc tình duyên? Ai hoài nghi số phận? Xin đến Văn phòng sẽ được thấu rõ số mạng mình.

PHỤ KHOA BẠCH ĐÁI HOÀN
TRỊ: *Chứng đau tử cung và Bạch đái (huyết trắng) rất hiệu nghiệm.*
— Phụ nữ thường bị đau tử cung, bạch đái, do kinh nguyệt không đều, làm cho gương mặt xanh xao, đau lưng, nhức mỏi, bần thần, dã dượi.
— Quí bà, quí cô, nếu bị chứng bịnh kể trên nên dùng thuốc viên BÁCH - ĐÁI - HOÀN QUẢNG - AN - HÒA do Dược sĩ LÝ-TRÁC bào chế rất hiệu nghiệm cho người đau tử cung, bạch đái lâu năm, muộn con.
TỔNG PHÁT HÀNH
Nhà thuốc QUẢNG AN HÒA
169, Lê-văn-Duyệt SAIGON, và các tiệm thuốc Bắc đều có bán.
K.N số 2144 ngày 31-3-67

Mỹ phẩm mới!
— ANNA Trị tàn nhang vết nám, chấm đen.
— LOLITA làm tiêu mỡ. Thân hình thon nhỏ, có eo.
— MẮT XANH «BEL» Mắt xanh ướt, long lanh hấp dẫn.
— DETILUX Tẩy trắng răng.
— ACNOBEL Trị mụn trứng cá.
— BARBARA Mọc lông nheo.
Có bán tại các nhà thuốc tây

IMMAS GARAGE
129 Chi Lăng, Phú Nhuận, Saigon
Phone 40.113
do chuyên viên kỹ thuật đảm nhiệm
— Chuyên ráp máy lạnh cho các xe hơi nhỏ từ 900cc đến 1300cc theo kỹ thuật mới German ACOS
— Sửa máy, dépannage, sơn, làm đồng kỹ lưỡng.
NHANH CHÓNG — BẢO ĐẢM
— Một chi nhánh điện lạnh hướng trực tới tận nhà sửa chữa tủ lạnh, máy gia dụng, và động cơ điện.
Tel: 40.113

TIVI RẺ
HÀNG MỚI VỀ
NGUYÊN THÙNG
Rẻ đặc biệt. Bảo đảm một năm.
Xin mời lại số 2 Trần quốc Toản (Công trường Dân Chủ).

Trường máy chữ «Nguyễn-Võ»
Thành công nhất, 40 máy Việt Pháp, Anh, hoạt động suốt ngày, 3 năm đều được chiếm giải kỳ tranh Quán Quân (1962 — 63 — 66) có lớp Hàm Thụ.
IN RONÉO
ĐÁNH MÁY ĐƠN TỪ
Trên 10 năm phục vụ khách hàng với tiêu chuẩn ĐẸP — ĐÚNG HẸN — KHÔNG SAI bất cứ ngoại ngữ nào.
Xin đến NGUYỄN VÕ 221, Phạm Ngũ Lão Saigon.

CÁC CHỨNG BỊNH VỀ TIM
Đau tim, lớn tim, hồi hộp, tim đập mạnh, xây xẩm choáng váng mệt ngất: mất ngủ, đổ mồ hôi, hay giật mình hoảng hốt, thần kinh bất an, đừng...
Thuốc bổ Tim
TÂM CHI BỬU
LA VẠN LINH
(Có bán ở các tiệm thuốc Bắc)
K.N. số 610 ngày 11

CÁC CHỨNG BỊNH: Tê thấp đau xương, nhức gân, tê bại hoài gân đi đứng khó khăn, ngoài da tê lạnh, tê đầu ngón chân, đau nửa thân mình, đau lưng nhức mỏi. Già cả ban đêm đau mình khó ngủ, các chứng phong thấp nên dùng:
Hoàn kiện đơn
LA VẠN LINH
2 LOẠI Hoàn mật và ngâm rượu
Có để bán ở các tiệm thuốc Bắc
Tổng phát hành 532 Đồng Khánh Cholon K.N. số 606-608, ngày 11-8-66.

Cơ thể bải hoải THẬN YẾU
Hay đái đêm, nhức đầu, mệt mỏi đau lưng, Di mộng huợt tinh. Sinh lực suy kém, dùng thuốc BỔ THẬN
Thận Trung Bửu
LA VẠN LINH

Phụ Nữ cần biết!
Có bịnh bạch đái xin dùng:
NỮ ĐỚI BỬU
PHƯỚC LINH
TRỊ: đau tử cung, huyết trắng ra nhiều con người mất máu, xanh xao buồn bực, đau thắt ngang lưng, mới hay lâu ngày đều dùng được. Tổng phát hành nhà thuốc Phước-Linh 110 bis Khổng Tử Cholon.

Cần đến kinh kỳ, bần thần dã dượi hay là đang hành kinh mà đau bụng, uống LỢI CÔNG HOÀN «ÔNG TIÊN» hỏi các tiệm thuốc Việt Hoa. Nhà thuốc ÔNG TIÊN, Phú Lâm, Cholon — KNBYT số 4 ngày 20-11-63.

Sang Độc Mới phát hay kinh niên dùng SƯUĐỘC BÁ ỨNG HOÀN «ÔNG TIÊN».
Trên 30 năm danh tiếng. Có bán lẻ ở các tiệm thuốc Bắc. KNBYT số 15 ngày 6-5-63.

MUỐN CON CÓ TƯƠNG LAI SÁNG LẠN
ngay từ giờ hãy cho chúng ăn bột
BABIVIT
do Kỹ sư Thực phẩm ĐỖ QUANG OÁNH (tốt nghiệp Đại học Pháp, Mỹ) chế tạo ĐẶC BIỆT HẠP VỚI TRẺ EM VIỆT NAM, đầy đủ các chất bổ dưỡng và sinh tố, bồi bổ sức khỏe và trí óc con trẻ.

Lớp VÔ TUYẾN ĐIỆN VÀ TÉLÉVISION
Lớp RÁP SỬA RADIO khóa 164 sẽ khai giảng ngày 1-1-1970. Mãn khóa 2 tháng biết rành 5 loại máy thâu thanh.
— Lớp đặc biệt TRANSISTOR tập ráp và sửa trên mạch điện in cho các bạn mãn khóa Sơ Cấp.
— Lớp Trưởng Xưởng Điện Tử ráp sửa Ampli HI-FI. Transistor, sửa chữa các loại máy thu thanh, Cassette và dự bị Télévision.
— Lớp Sửa Télévision cho các bạn mãn khóa Trưởng Xưởng hay đang hành nghề và thực hành thẳng trên TV hiệu.
Ở xa học Hàm thụ với dụng cụ đầy đủ.
Trường Vô Tuyến Điện «TẤN - PHÁT»
50, Đại lộ Nguyễn Huệ — Saigon

QUÍ BÀ CÓ THAI
Ói mửa, trằng quặn đau, ăn uống không đặng, bần thần dã dượi.
Mẹ mạnh mẽ, con dễ nuôi.
Bà nên uống:
BẢO MẪU DƯỠNG THAI HOÀN VÕ VĂN VÂN số 11 (KN. số 147)
KHI CÓ THAI
mà đau trằng dạ dưới, đau thắt ngang lưng, đường tiểu nóng gắt, nên uống BÁ ĐÁ AN THAI số 43 VÕ VĂN VÂN (KN. số 149)
ĐAU MÁU XANH MÉT
cần uống BÁ ĐÁ SƠN QUÂN TÁN VÕ VĂN VÂN số 1 Trừ bạch đái (KN. số 133)
TRỊ ĐAU VÚ
BẢO SẠNH HOÀN VÕ VĂN VÂN số 59. Thuốc uống khi sanh sản, ăn được, ngủ được. Trị dau vú, ngừa các chứng hậu sản (KN. số 321)
HỎI CÁC TIỆM THUỐC ĐÔNG Y

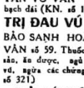
QUI HƠN VÀNG?
Ông lo âu, ông mặc cảm, ông lạnh nhạt trong hạnh phúc, ông buồn chán vì kém sung sướng của đời người, ông e thẹn không dám nói ra ông hãy mua ngay BƠM TAY DOVE một phát minh mới nhất. TỰ CHỮA LẤY DỄ DÀNG các bệnh: Bất lực, liệt dương, nhỏ bé và ngắn, di mộng tinh hoặc không bền, già yếu 60 tuổi v.v... chỉ chữa 2 tuần, lâu nhất 2 tháng, KHÔNG CHÍCH, KHÔNG UỐNG, KHÔNG THOA THUỐC, có 2 loại, LOẠI A BƠM DOVE Bảo đảm Origine kết quả vĩnh viễn 100% «Đặc điểm Bơm MẦU TRẮNG khi bơm KHÔNG SÚT NẮP» giá 1800đ, loại B Bơm HP 1500đ. Hỏi CHÂU THANH NGUYÊN 523 Trần-H-Đạo Saigon gần Nancy. (Hỏi riêng nhớ kèm tem) ĐẠI LÝ 26 Thống Nhất Bình Tuy. 35B Pasteur Đàlạt. CẦN ĐẠI LÝ các Tỉnh, (CẮT BÁO NÀY LẠI ĐƯỢC TẶNG THÊM... ĐỒ) mở cửa từ 8h đến 13h.

NHÀ HÀNG
Mai Phương
244 Phan đình Phùng SAIGON, Đ.T. 93.273
— Điểm tâm giải khát và thức ăn Việt Pháp.
Khu vực an ninh.
— Thứ bảy chủ nhật có thức ăn đặc biệt cùng các món nhậu.
— Nhạc thính phòng.

ANH VĂN
SÁNG — CHIỀU — TỐI
Từ 1 đến ngày 15-1-70. Trường Hưng Long 298 Minh Mạng Cholon Khai giảng: Nhiều lớp mới từ vỡ lòng đến luyện dịch báo chí. Thực hành cấp tốc để đi làm — dạy căn bản để đi thi. English for Today Book I, II, III, IV, V, VI.
Tiểu Học: Mở thêm lớp Nhất, Nhì, Ba Tư, Năm, Mẫu Giáo, Luyện thi: Thất bảo đảm.
Lớp mới: 1-1, 15-1-1970

THUỐC RƯỢU 39
NGUYỄN AN CƯ
Chuyên trị nhức mỏi, phong thấp, bổ huyết, tiêu phong. Trong mỗi hộp có quế tốt, uống trong năm ngày thấy công hiệu.
Các tiệm thuốc Bắc đều có bán.
KN. số 26 — BYT ngày 9-5-69

BIẾNG ĂN MẤT NGỦ
Uống Sirop
RÉACTIN (BETA)
— ăn ngon, mau đói
— lên cân nhanh chóng
— dễ ngủ yên (59M/QCDP)
— trị phong ngứa
Bán tại nhà thuốc tây

HÃNG LỊCH ĐỒNG NAI
25-27, Tạ thu Thâu Saigon
Đ.T. 20.678
Chuyên thực hiện đủ loại lịch Treo tường — Bỏ túi — Agenda Lịch Bloc để bàn — Lịch mạ vàng Lịch thiếc, Lịch 6 tờ phong cảnh VN và ngoại quốc.
BÁN SỈ — GIÁ LẺ Giá phải chăng.

Bịnh trĩ tử cung
Thuốc đông y gia truyền. Chuyên trị Bịnh trĩ mạch lươn đi tiêu ra máu mủ xức thuốc 5 ngày rụng, có thuốc trừ căn sa con trê cho thuốc thoa uống đem về. Đàn bà Tử cung sa đau nhức Bạch đái hạ và kinh nguyệt không đều.
Đàn ông thận suy, lưng đau, di mộng hoạt tinh.
Có phòng nghỉ và ăn uống khỏi trả tiền. Nghèo chỉ trả tiền thuốc Nghèo trị giúp. Số 2129 — 2-12-66 561/15 Phan Thanh Giản — gần bệnh viện Bài Lao.

MUỐN THÀNH CÔNG
NÊN ĐẾN TRƯỜNG
VÕ HÒA KHANH
658 Phan thanh Giản Ngã Bảy Saigon.
— ĐÁNH MÁY Việt, Anh, Pháp.
— SINH NGỮ Pháp, Anh
— PHÒNG KẾ TOÁN làm sổ các hãng buôn
— PHÒNG PHIÊN DỊCH các tài liệu Anh, Pháp
TRƯỜNG TÍN NHIỆM NHỨT THỦ ĐÔ

RỪNG LỊCH
Diệu Minh
31B Thủ khoa Huân Saigon. Bán sỉ và lẻ các loại lịch.
Xin gọi điện thoại 98915 có người đem mẫu lịch đến tận hãng tùy theo giờ hẹn. Vui lòng nhận lịch hết tháng 12-69.

THUỐC GIA TRUYỀN chuyên môn trị bảo đảm

Bịnh Hoa Liễu
(PHONG TÌNH)
LẬU MỦ, SANG ĐỘC, LỞ LÓI, GIANG MAI, MỒNG GÀ MẠCH LƯƠN, TRĨ
Biến sanh đau mình, uể oải, nhột đau trong đường tiểu, nóng nảy trong mình. Dương vật có mủ đục, nổi mụt ngứa lở, nước tiểu lựa cựa, nổi bột xoài.
Ai đã bị bịnh kinh niên nói trên đã trị đủ nơi mà không hết, ăn đồ phong hoặc uống rượu là trúng lại không tuyệt nọc.
Nơi đây trị bằng thuốc gia truyền không cữ ăn đồ phong, uống rượu mà vẫn tuyệt nọc, chắc chắn bảo đảm trăm phần trăm. Địa chỉ 160 Lê Lai Saigon.

ANH ĐÀO LỘ
ĐẠI QUANG
Bổ phổi — trừ đàm — dứt ho
NHÀ THUỐC ĐẠI QUANG TRẦN MUỘI
Số 27 Đại lộ Tổng đốc Phương — CHOLON
K.N. số 40 ngày 17-7-62

Nguyên tác : NGÔ-LÂU CƯ-SĨ

Dịch thuật : HÀN-GIANG-NHẠN

HỒI 18

Trong đường hầm cởi bạn chia tay

(TIẾP THEO)

Người cao đem A Liệt đặt xuống góc nhà. Bỗng A Liệt thấy trước mắt tối sầm lại chẳng nhìn rõ chi hết. Chàng chắc đối phương đã lấy tấm áo đen phủ lên đầu chàng.

A Liệt nghe rõ đối phương ngồi xuống ghế và tiếng nhắc chén trà, lên nhưng không nghe thấy tiếng thắp đèn lửa. Trong lòng rất lấy làm kinh dị gã nghĩ thầm :

— Nếu chúng không thắp đèn thì hành tung chúng rất bí mật. Không biết lai lịch chúng thế nào ?

Lát sau bỗng nghe lão lùn cất tiếng :

— Hay lắm ! Mọi người đều đã về đến. Bữa nay thì ta động tính hiếu kỳ nên đem gã này về đây để các vị coi xem.

Một thanh âm lạ tai cất lên :

— Đã vậy mở áo choàng để bọn ta coi thử.

Lại một người khác nói :

— Không cần ! Không cần ! Bọn ta chưa điều tra ra gốc gác gã mà lại để gã khám phá ra lai lịch bọn mình chẳng là thua lỗ ư. Bây giờ hãy đem gã vào góc nhà bắt quay mặt vào tường rồi hãy mở áo ra. Người nào muốn coi gã phải bịt mặt lại. Có thể thì gã chỉ trông thấy góc nhà hay nhiều lắm là ngó thấy một người mà thôi.

Đề nghị này được thông qua. Một người kéo A Liệt vào góc nhà để chàng quay mặt vào tường rồi mới mở áo choàng ra.

Nếu là người thường thì trong chỗ tối mò đã chẳng nhìn thấy gì. Nhưng A Liệt trông rõ hai bức tường lâu ngày hư nát, cát vữa rớt hết, trông rõ gạch xây.

Một người tiến lại góc nhà nhưng che mặt bằng tấm khăn đen và cả tấm thân cũng có áo choàng phủ kín nên A Liệt không rõ phục sức của đối phương. Điều này làm cho chàng thất vọng, vì chàng định coi cách ăn mặc và hy vọng tìm ra được manh mối gì chăng.

Người kia giơ cao chiếc đèn lồ. Một tia sáng vàng chiếu vào mặt A Liệt người ngoài trông chàng rất rõ mà gã không nhìn thấy đối phương.

Người này coi một hồi không nói câu gì, bỏ ra chỗ khác. Đến lượt mấy người kia cũng vậy. Thế là ngoài người cao và lão lùn còn bốn người nữa.

Cả bọn kéo ra ngoài nhà thì thầm bàn nhau.

Trước tình hình này, A Liệt cũng khám phá ra một điều là người đến coi chàng sau cùng là đàn bà, vì tóc y bôi dầu thơm nên chàng ngửi thấy.

Chỉ trong khoảng khắc bọn người lại tiến vào. Lão lùn khẽ nói bằng một giọng nghiêm khắc :

— Bạch Chi Phố ! Bọn ta đều nhận thấy ngươi không phải là một nhân vật vô làm từng qua lại giang hồ. Vậy ngươi có thể nào mau mau nói thực đi. Bây giờ ta giải khai huyệt đạo cho ngươi. Nếu ngươi không muốn trả lời thì cứ việc xông ra khỏi căn nhà này.

Bọn ta quyết không làm khó dễ gì ngươi. Ngươi nên nhớ lúc phá vòng vây phải cẩn thận một chút. Đao thương không có mắt, vạn nhất ngươi bị giết chết thì đừng oán trách bọn ta lòng dạ độc ác.

Lão nói xong đập tay vào lưng A Liệt để giải khai huyệt đạo cho chàng rồi hỏi :

— Ngươi là người môn phái nào ? Nói mau đi !

HỒI 19

TRONG ĐỀN HOANG CẶP GÁI CUỒNG DÂM

A Liệt hít mạnh một hơi chân khí, chàng phát giác đã mở miệng nói năng được liền hỏi :

— Nếu tại hạ không nói rõ người ở gia phái nào thì các vị nhất định không chịu buông tha, phải vậy không ?

Lão lùn đáp :

— Dĩ nhiên là thế.

A Liệt nói :

— Vậy các vị muốn tại hạ ở gia phái nào thì cứ kể như tại hạ ở gia phái ấy.

Người cao tức giận văng tục :

— Mẹ kiếp thằng này láo thật.

Hắn giơ tay lên tát A Liệt một cái.

Lão lùn nói :

— Đừng nổi nóng ! Gã có vẻ tức giận mà nói vậy, sự thực gã đáp rất hợp lý chứ không phải có ý trêu chọc chúng ta...

Người cao ngắt lời :

— Dù gã không muốn chọc giận chúng ta, nhưng hiện gã đã bị lọt vào tay mình, chẳng lẽ còn để gã nhe nanh múa vuốt.

A Liệt chợt động tâm linh, lên tiếng kháng cự :

— Kẻ sĩ thà chết chứ không chịu nhục. Đừng nói vẻn vẹn đứng trước mấy kẻ cuồng nhân mà ngay ở dưới kim loan điện, trước mặt Đức Vạn Thặng Chí Tôn, tại hạ cũng thẳng thắn tâu bày.

Chàng đánh bạo hy sinh cả tính mạng để tỏ ra là con người có học, tận trung với nước vì chàng nghĩ bụng :

— Lão già này là một nhân vật giang hồ đã có chút động tâm mà không coi mình vào hạng vô công bạt nhất thì mình nói vậy chắc lão phải thêm phần tin tưởng không còn nghi ngờ gì nữa.

Bầu không khí yên tĩnh lại một lúc. A Liệt bỗng cảm thấy bị người thọc ngón tay vào sau lưng, lập tức toàn thân cứng đờ, không nhúc nhích.

Mọi người chạy ra bên ngoài thì thầm thương nghị hồi lâu. Sau lão lùn lên tiếng :

— Được rồi ! Chúng ta hãy giữ ngươi ở đây để coi tình trạng thế nào rồi sẽ liệu.

Kế đó bốn bề im lặng. Dường như bọn người kia đã giải tán nhưng không hiểu bọn chúng đi đâu.

A Liệt quay mặt vào góc nhà, trông như một vị lão tăng nhập định.

Sau một lúc lâu, A Liệt nghĩ quanh nghĩ quẩn. Đột nhiên chàng nhớ tới cuốn bí lục ở trong bọc tự nhủ :

— Chuyến này ta mà khôi phục lại được tự do thì phải cất dấu ngay cuốn bí lục để phòng khi có gặp trường hợp này không sợ lọt vào tay kẻ khác.

Nhớ tới bí lục, chàng liên tưởng tới luồng chân khí. Theo lời ghi trên bí lục thì chỉ việc vận động chân khí là giải khai được những huyệt đạo kiềm chế.

✱ ✱ CÒN NỮA

CỦA BÌNH NGUYÊN LỘC

45

PHẦN THỨ HAI

CHƯƠNG XI

Khi sáng Dì Hai đi vắng và Khen không nói thầy Sáu Bi đã tới, không phải là quyt tiền của chủ nhà mà vì nàng không muốn Dì Hai đánh hơi được một âm mưu.

— Nó hỏi cái gì ?

— Ừ, cháu không dám nói.

— Cứ nói [illegible] mà ngại

— Nó hỏi « Dì cháu có bồ hay không ? » Cháu đáp là không. Nó hỏi : «Có bằng lòng tiếp anh hay không, cô ấy hấp dẫn quá, anh thích người như vậy đó».

Cháu mà nó, nó cười rồi bỏ đi. Nó hỏi cháu ngủ ở đâu, cháu nói cháu ngủ bên kia. Nó nói đêm nào nó tới gọi cửa bên này, Dì mở cửa, nó sẽ nhào vô nắn nỉ Dì. Cháu nói coi chừng ăn chổi chà, nhưng coi bộ nó không ngán.

— Đồ quỉ thật mà !

Dì Hai cũng mà như Khen, rồi Dì không nói gì nữa, không đòi nghe kể chuyện nữa. Khen biết Dì đang nghĩ ngợi, và để cho Dì nghĩ tự do.

Trong khi đó thì nàng lại bắt buộc Dì phải lắng nghe tài nghệ tầm quất của nàng, rất là âm thầm, chớ không rõn như công việc của bọn rao hàng rên rẹt ở các ngõ hẻm ban đêm, nhưng chính vì âm thầm mà nó bắt những kẻ hưởng phải lắng nghe.

Khen trổ tài tầm quất, lại trổ tài kể chuyện, mặc dầu bây giờ Dì Hai không có đòi hỏi nữa. Nàng lại không kể chuyện ma, mà kể chuyện ông Tây yêu nàng.

Nàng đã được Dì Hai tập cho quen trắng trợn, gọi con chó là con chó, nên nàng kể được tỉ mỉ từng chi tiết. Nàng nghe Dì Hai thở dài.

— Mà Dì nè, sao thằng cha Bi nầy nó yêu giống ông quan tư quá. Trắng với đen khác nhau, sao lại...

— Tại nó ăn cà-ry.

— Ăn cà ry thì như vậy đó hả Dì ?

— Ừ, họ nói ăn cà ry thì thành quỉ lạ.

— Riêng cháu, cháu thấy thằng cha đó còn tế nhị hơn ông quan tư nữa. Chỉ tiếc là nó không thích cháu nữa.

— Sao vậy ?

— Ai biết đâu. Mà nó cũng không có trở lại đây với chị nào hết. Nó cứ hỏi Dì ! Thật kỳ quá, thằng cha mắc bịnh dịch. Nhưng mà thấy cũng tội nghiệp. Coi bộ nó thích Dì thật tình ấy chớ.

— Ê, mầy cũng quỉ nữa.

— Thằng cha đó có tiền da Dì.

— Mặc kệ nó.

— Cháu mê nó còn Dì thì lại chê.

— Mầy mê hả ? Đồ ngu. Làm cái nghề này, không nên mê ai hết. Mê thì sẽ ra rơm.

— Nhưng không mê làm sao được, Dì ! Trời cháu dám chắc, trên đời có một, dưới thế không hai. Cháu cam phận ăn cơm với muối để có một anh nhơn tình như vậy, tưởng toại chí hơn là ở nhà lầu đi xe hơi nữa.

Khen nói lu bù chớ không còn tả cảnh yêu đương. Nhưng chỉ ngưng tả cảnh thì nàng lại tầm quất tuyệt diệu, và Dì Hai lại thở dài.

Thình lình có ai mở cửa bên ngoài, mà mưa lại bắt đầu nặng hột.

— Chắc bà Tư tiền góp, Khen đoán, Cho vô hôn Dì ?

— Vô thì vô.

Khen vội bước xuống giường chạy ra mở cửa rồi nói :

— A, thầy Sáu, sao lâu dữ, không thấy tới chơi, và sao lại vào bên này ?

— Tôi xin thăm bà chủ.

— Dì em ngủ rồi.

— Ngủ đâu mà mới chừng nầy.

— Nhưng thăm để làm gì mới được chớ ?

— Cô nầy hỏi lạ. Tôi thăm người quen là chuyện thường, sao lại hạch sách tôi.

— Nhưng Dì tôi đã ngủ rồi.

— Bị đòn nghe em nhỏ ! Anh quen với bà chủ nhiều lắm.

Khen chạy dông vào buồng, thở hồi hộp nói :

— Dì ơi cứu cháu !

— Gì đó ?

— Nó...

— Ai ?

— Thằng cha Sáu Bi.

— Nó làm gì mầy ?

— Nó đòi thăm Dì, cháu không cho, nó sừng sộ toan đánh cháu. Thôi, Dì đối phó với nó, cháu chạy trốn bên kia.

Sang bên ấy, Khen không có bép xép chuyện riêng của bà chủ ? Nàng nhào vô một sòng bài và quyết ăn thua cho tới 11g mới trở về bên kia.

Dì Hai bước ra ngoài, đon đả chào khách, rồi hỏi :

— Có gì thầy Sáu ?

— Dạ, sẵn đi ngang đây, tạt vào thăm cô chớ không có gì.

Đêm nay sao Dì Hai bỗng thấy người Ấn lai này có duyên ớn. Dân Ấn Độ nguyên gốc Âu Châu da trắng. Đã bị đen rồi, mũi họ còn cao lắm, và thường thì họ to lớn có vẻ oai hùng quá.

Dì lại bỗng nghe mình trẻ ra, vì tiếng xưng hô «cô» của người khách, hắn gọi Dì bằng «chị» từ lâu rồi.

— Chỉ thăm tôi, hay muốn qua bên kia ?

✱ ✱ CÒN NỮA

TIỂU THUYẾT TÌNH CẢM XÃ HỘI

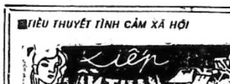

(217) ● của AN KHÊ

CHƯƠNG XI

KHI NGƯỜI ĐÀN ÔNG GHEN !

Nhưng ông muốn chàng chết một cách tối tăm và tủi nhục khôn tả. Chàng phải chết từ từ, chết trong sự tuyệt vọng ngày qua ngày ! Không độc tâm, không phải là người bản lĩnh. Ông sẽ cho Trọng Đức thấy những bản lĩnh ghê gớm của ông mà chàng như chim lồng, cá chậu và muốn vùng vẫy cũng không sao thoát !

Ông bội Tám hỏi trở lại bọn cặp rằn Ba :

— Nãy giờ những lời của bầy nói đó có thiệt hết không ?

— Dạ, hoàn toàn thiệt. Tụi tui hổng dám thêm bớt chút nào hết.

— Tao suy nghĩ lại rồi, chắc bây có thêm mắm dặm muối chút đỉnh vô chớ thằng Trọng Đức dâu dám xúc phạm tới tao như vậy ?

— Thưa ông, ông dạy đúng lắm, vì đúng ra kẻ nào có ăn nhầm gan rồng cũng chưa chắc dám trêu vào ông. Nhưng cái thằng Trọng Đức là thằng kép hát, quen thói xướng ca vô loại, nên không biết khinh, trọng gì hết. Bởi thế, nó mới mở miệng nói những lời âu tả, phách lối quá mạng đó chớ.

— Bây giờ tụi bây muốn làm gì nó ?

— Tụi tui quyết rửa nhục cho chủ. Tui không để cho một đứa không ra nghĩa lý gì cả mà khinh thường chủ tụi tui. Chủ nhục, tớ phải chết. Tụi tui liều sống, chết với nó.

Ông bội khoát tay, cười hiểm :

— Sống, chết cái gì mà. Nó là con cá nằm dưới thớt, mình chặt đầu, lóc vảy nó lúc nào không được... Nhưng khoan đã, nếm chuột phải vờ đã, mình chờ cho nó tưởng mình không làm gì nó được mà nó trở nên ơ hờ, tự đắc để cho bầy bắt nó một cách dễ dàng mà khỏi có đụng chạm gì ráo. Như vậy, làm một công mà được hai việc...

— Thưa ông, chúng tôi chưa hiểu rõ ý của ông. Trừ việc trả thù thằng Trọng Đức ra, chúng tôi còn làm thêm được một việc gì khác nữa ?

Ông bội Tám trầm ngâm nhìn về hướng nhà của cô Mười Bốn, nơi mồi ông khẽ điểm một nụ cười khó hiểu. Mãimột lúc sau ông mới trả lời chầm rãi :

— Bây còn rửa nhục dùm chỗ em gái tao nữa.

Cặp rằn Ba là người hiểu được thâm ý của ông hơn ai cả. Y biết ngay ông chủ của y oán hận cô em Út đã xem thường danh dự gia đình mà thác thân cùng một gã kép hát linh đinh rày đây mai đó.

Ông phải trừng phạt cô Út bằng cách bắt mất cục cưng của cô ta để cô ta không phản đối được và cứ phải ngẩn ngơ thương tiếc, nhớ nhung Trọng Đức mãi không thôi. Ông sẽ dồn cô Út vào tình trạng tuyệt vọng để rồi cũng bắt buộc cô phải lấy chồng trong số những địa chủ góa vợ vẫn thỉnh thoảng lui tới thăm viếng ông và để ý đến cô Út.

Cặp rằn Ba tấm tắc tán thành ý kiến của chủ :

— Thưa ông tính hay lắm, chúng tôi không thể nào bằng được. Mục đích của ông nhằm thiệt là xa và việc làm của ông có thể nói là «nhứt cử, tam tứ tiện» lận.

Ông bội mỉm cười :

— Vậy thì mầy cứ sắp đặt cho vài đứa rình rập chung quanh nhà cô Út đi, hễ trông thấy có gì động tịnh thì cho tao hay liền.

Tới sáng mai, tao sẽ mời cô Út qua bên này để bàn tính về việc con Ba Dung bỏ nhà đi, thế nào cô Út cũng đem giấu thằng Trọng Đức vào một nơi rồi đến gặp tao. Bây chỉ cần biết nơi giấu đó để bắt thằng kia sao cho êm là được rồi.

Cặp rằn Ba vội sai phái bốn gã thủ hạ thân tín vào việc canh chừng chung quanh nhà cô Mười Bốn. Ông bội đồng hỏi cặp rằn Ba :

— Từ hồi trưa tới giờ, mầy có thấy cậu Hai đâu không ?

— Dạ hồi trưa, sao khi chận gánh hát lại, tụi tôi thấy cậu Hai xuống ghe đó một lát rồi dắt cô Nguyệt Hồng đi về hướng nhà này...

— Đâu, mầy ra sau dãy phòng của cậu Hai mầy kiếm coi có nó ở nhà không ?

Ba vội bước ra nhà sau. Gã đến bên phòng của Hai Công, thấy có thằng nhỏ ở sai vặt đang chơi đánh đáo một mình ở trước cửa, liền hỏi nó :

MAI TIẾP

Truyện dài

Trinh thám — Gián điệp — Tình cảm

của TRỌNG NGUYÊN

47

9.— CUNG KHAI VỀ CHIẾC NHẪN

Trần Kiệt giựt mình và ngạc nhiên quay phắt lại phía sau, nhưng chẳng còn kịp nữa. Chàng có cảm giác một vật gì rất cứng đang bổ xuống ngay đỉnh đầu chàng, khiến chàng tối tăm cả mặt mũi và ngã gục ngay xuống đất...

✱

10.— BỊ BẮT BUỘC HỢP TÁC

Đến Khi Tỉnh Lại, Trần Kiệt chợt thấy một gương mặt quen thuộc đang hiện ra trước mắt chàng. Đó là gương mặt của ông cảnh sát trưởng kiêm chánh mật thám Lê Hoàng.

Chàng hết sức ngạc nhiên lẫn chán nản, không hiểu vì sao chàng lại lọt vào tay ông ta như thế. Liệu rồi đây chàng có minh oan nổi cái tội đã giết chết nhân viên của ông chăng ?

Vì lo nghĩ như thế nên chàng cau mày nhìn ông mà lặng thinh, không buồn nói một lời nào.

Ông Lê Hoàng thấy thế thì mỉm cười và cất tiếng hỏi :

— Kìa, sao anh không cười lên đi, anh Trần Kiệt ? Việc gì anh lại nghiêm khắc đến thế ? Tôi vừa cứu anh thoát chết đây, anh không nhớ ra sao ?

Lúc bấy giờ, Trần Kiệt mới mở lời :

— Ông đã cứu tôi được bao lâu rồi ? Tôi nghe nói, ngoại trừ sự tử hình ra, kẻ sát nhân còn có thể bị tối thiểu là chung thân khổ sai, có phải thế không ?

Ông Lê Hoàng không trả lời thẳng câu hỏi của chàng, mà chỉ đứng lên và lạnh lùng buông thõng :

— Tôi thiết tưởng anh có thừa trí thông minh để trả lời cho câu hỏi ấy rồi !.. Nhưng tốt hơn hết, chúng ta khoan để cập đến câu chuyện ấy trong lúc này đã, chắc anh bằng lòng chứ ?

Trần Kiệt chống tay ngồi dậy và nhận thấy chàng đang nằm dưới gạch, trong gian phòng khách ở nhà Đệ Nhứt Hiệu.

Chàng trông thấy ngoài ông Lê Hoàng ra còn có rất nhiều nhân viên cảnh sát và an ninh đang đi tới và đi lui và lục khắp các nơi, ngay ở trên lầu cũng có. Chàng thừa hiểu là họ đang thu [illegible] chứng cớ của bọn Hắc Câu trong nhà này.

Chàng cố nén cơn đau đớn đang hành hạ trên đầu chàng và day sang ông Lê Hoàng, hỏi tiếp :

— Tôi muốn biết do đâu ông lại khám phá ra nơi này ?

Ông Lê Hoàng tươi cười đáp :

— Vừa rồi anh đã gọi điện thoại cho số 17, nhưng rồi anh lại không nói gì cả mà cúp đi ngay. Tôi thấy lạ, nên lập tức cho điều tra liền xem người gọi điện thoại ở nơi nào, thì phát giác ra địa chỉ này. Thế là chúng tôi đi ngay đến đây và bắt gặp anh đang nằm bất tỉnh ở dưới đất.

Trần Kiệt đưa tay sờ lên đỉnh đầu chàng và chua chát nói :

— Thế mà ông cũng không khiêng nổi tôi lên chiếc ghế sa lông kia để tôi nằm cho êm ái một chút hay sao ?

Ông Lê Hoàng vụt nghiêm hẳn sắc mặt :

— Anh thật là một người vong ân bội nghĩa ! Lúc chúng tôi vừa đến đây, các đồng bạn của anh hãy còn đánh lẫn nhau và khi thấy chúng tôi, bọn họ mới vội vàng bỏ chạy trốn.

Nhưng theo tôi thấy tình hình lúc bấy giờ thì, trước khi bỏ chạy, một tên trong bọn ấy còn có ý muốn giết anh chết luôn nữa kia. Bằng chứng là khi chúng tôi thộp được hắn ta, hắn hãy còn muốn liều mạng xông tới để giết anh cho kỳ được. Nếu tôi không ngăn cản hắn thì chắc chắn là anh đã chết mất rồi, còn đâu đến giờ phút này ?

Trần Kiệt cay đắng nói :

— Vâng, tôi làm sao quên được cái ơn cứu mạng của ông. Vậy nhân đây, tôi xin thành thật cám ơn ông đã cứu tôi... Nhưng chẳng hay ông vừa nói cái gì «đồng bạn» và «đánh nhau» ? Như thế là nghĩa gì, tôi chưa được hiểu rõ.

Ông Lê Hoàng nhấn mạnh từng tiếng :

— Tôi muốn nói đến một tên bất lương mặc áo ca rô màu đỏ...

MAI TIẾP

(112) CHƯƠNG VII

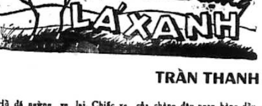

TRẦN THANH

Quãng đường này tuy chỉ nhanh chậm hơn nhau mười phút là cùng chớ không bao nhiêu. Ăn thua là kẹt hay không kẹt cầu.

Ái làm như người lớn :

— Kẹt cầu em rầu quá hè. Ngồi xe nóng thiệt là nóng vậy đó.

Thủy trêu em :

— Thủy đừng có làm bộ, có kẹt cầu cô mới có dịp ăn hàng. Chớ xe chạy tuốt luôn thì treo cái miệng đó.

Ái cười :

— Thì tại chị mua cho em chớ đâu phải tự em, chị mua mà không ăn thì phí tiền mà chị còn giận nữa, bởi vậy em mới phải ăn chứ.

Thủy nheo mắt :

— Coi bộ em tôi tử tế với chị nó quá ta , Ăn dùm không hà.

Hồ từ nãy giờ vẫn im lặng lái xe. Hai mắt đăm đăm nhìn về phía trước. Xa xa cây cầu ở mút đầu đường. Đàn xe đang nối nhau chạy trên khúc quanh lên cầu. Hồ nhấn thêm ga xăng, chiếc xe vọt lên. Chàng bấm còi báo hiệu qua mặt một chiếc xe vận tải nặng.

Thủy nhìn vào đồng hồ chỉ tốc độ, thấy đã lên gần tám mươi cây số một giờ. Nàng hơi lo ngại hỏi :

— Sao anh Hồ chạy mau dữ vậy ?

Hồ vẫn nhìn đăm đăm ra phía đàng trước, vừa lái vừa trả lời:

— Chạy mau cho kịp qua cây cầu này. Sợ hết giòng xe nó stop bây giờ là kẹt ít nhất là mười lăm phút.

Xe đã vào khúc quanh, Hồ vẫn không bớt tốc độ. Bánh xe nghiến xuống đường nghe ren réc lúc chàng qua cua.

Bỗng chàng buông ga xăng lắc đầu :

— Trễ rồi, thế là kẹt cây cầu đầu tiên, dám mình kẹt luôn hai cây sau nữa à.

Nghe chàng nói, Thủy nhìn về phía trước. Chiếc xe hàng to lớn đã vào nửa cây cầu là chiếc xe chót của đoàn xe vừa qua.

Trên tháp canh, chiếc bảng hiệu trắng cho xe qua đã quay lại, Vòng đỏ với hình chữ nhựt trắng ở giữa hiện ra thật rõ ràng.

Một quân nhân gác ở phía đầu cầu, vai khoát súng, vừa đưa tay chặn xe vừa thổi từng hồi còi.

Hồ đã ngừng xe lại. Chiếc xe của chàng đậu ngay hàng đầu. Chàng tắt máy xe rồi bảo Thủy :

— Điệu này ít lắm cũng mười phút nữa mới đi được. Xuống đứng một hồi cho mát và đỡ mỏi chân cô Thủy à.

Dứt lời, Hồ mở cửa xe bên phía chàng, xuống trước rồi vòng ra mở cửa xe cho Thủy và Ái.

Thủy và Ái bước xuống, Thủy vui vẻ nói :

— Cám ơn anh.

Hồ mỉm cười không đáp lời Thủy, chàng quay sang nói với Ái :

— Thế nào, chắc cô học trò như này thấy kẹt cầu thì mừng lắm hả. Vì được thì giờ ăn hàng mà.

Ái cười có vẻ ngượng nghịu, nói khẽ :

— Cái anh Hồ nầy kỳ quá hà.

Gió sông thổi ào ào. Mặt trời đã ngả xuống sát hàng dừa nước xa bên kia sông. Tóc của Thủy tung bay trong gió. Nàng vội mở cửa xe lấy bóp ra mang lược gỗ sơ sơ rồi lấy băng buộc mớ tóc cho gọn lại.

Hồ vừa mua mấy miếng thơm, chàng trao cho Ái một miếng còn bao nhiêu mang lại mời Thủy :

— Dùng chút thơm cô Thủy.

Thủy lắc đầu từ chối :

— Cám ơn anh, Thủy không hay ăn trái cây.

— Vậy là ế của tôi rồi. Sao, cô Thủy không chịu ăn trái cây hả ?

Thủy mỉm cười đáp :

— Không phải là tôi không ưa, nhưng lúc ăn trái thơm, không có nước rửa tay, rửa miệng, nó cứ bị vướng mùi trái cây đó hoài.

Hồ mỉm cười trao miếng thơm lại cho Ái :

— Nếu thế, phải nhờ sự giúp đỡ của cô học trò bé nhỏ này vậy. Hồi nảy cô nói là bị Thủy mua nhiều nên ăn giùm. Vậy bây giờ ráng ăn giùm luôn đi.

Ái toan từ chối thì Thủy đã nói tiếp :

— Thôi, anh Hồ đã nói vậy thì Ái làm ơn ăn giùm anh đi. Cũng như trả ơn anh cho mình qua giang xe vậy mà.

Ái cười đỡ lấy miếng thơm từ tay Hồ. Hồ tiến gần tới Thủy chỉ tay về phía xa nói :

— Cô thấy khúc quanh xa xa kia không. Tuốt mãi đàng trước đó.

Thủy gật đầu hỏi :

— Phải chỗ mái nhà tôn đó không ?

— Đó, ngay chỗ có mái nhà tôn chiếu lấp lánh đó. Đấy là quê ngoại tôi. Chỗ mấy mái nhà đó là nhà máy xay của ngoại tôi. Nhưng hồi trước cơ, chứ hồi này không có xay nữa, dẹp rồi.

Chàng thở dài tiếp :

— Và lại bây giờ về cũng chẳng vui gì. Nghe ngoại tôi hôm trước ra ngoài này chơi. Có nói chuyện là trong đó bây giờ đổ nát hết trơn. Chẳng còn gì cả. Cây cối cũng bị gãy, bị chặt ráo trọi. Chắc phải đợi hồi nào hết giặc mới về được và chắc mất ít nhứt cũng vài năm mới lo lại vườn tược như trước được như ngày trước.

Thủy nhìn ra xa, có vẻ buồn, nàng nói :

— Anh mong hết giặc rồi trở về quê ngoại chơi. Chớ riêng tôi dù cho có yên cũng chẳng có quê ngoại để mà về.

Hồ vừa toan đáp lời Thủy thì có tiếng gọi :

— Chị Thủy.

Thủy quay lại trong khi Ái reo lên mừng rỡ :

— A, anh Tư, anh Tư.

✱ ✱ CÒN NỮA

QUAN TRUNG ĐỆ NHẤT KIẾM

Nguyên tác TẦN HỒNG — 5 — Dịch thuật THỨ LANG

TRƯỚC KHI VÀO TRUYỆN

(TIẾP THEO)

Đến chiêu thứ tư, đột nhiên hắn khoa chân tiến lại, vận nội lực vào cánh tay rồi hết sức phóng ra một kiếm.

Thế kiếm vừa mau vừa mạnh tựa hồ sấm nổ chớp nhoáng khiến cho mái chèo của Kiều Như San không tiến thêm được chút nào.

Kiều Như San dừng thế công thì Thân Toản Ngưỡng cũng không thừa cơ tiến đánh.

Hắn lạnh lùng dằn giọng nói :

— Quan Trung đệ nhất kiếm quả danh bất hư truyền.

Kiều Như San nói :

— Kiều mỗ cũng hiểu lắm. Lời nói của ngươi có vẻ trào phúng. Phải chăng ngươi cho là Kiều mỗ không đủ tư cách đối địch với ngươi ?

Thân Toản Ngưỡng đáp :

— Không phải thế ! Thân mỗ ra đời hơn bốn chục năm kể cả lớn nhỏ đã trải qua hàng ngàn trận. Kiều huynh quả là một tay kình địch mà Thân mỗ ít khi được gặp.

Kiều Như San ngửa mặt lên trời cười rộ nói :

— Không dám ! Không dám ! Bất luận chúng ta ai mạnh ai yếu cứ thử binh khí sẽ biết.

Hai người đối diện nhìn nhau một lúc. Đột nhiên cả hai bên đồng thời phát động công thế. Kiều Như San thân hình to lớn thiện nghề đánh xáp lá cà. Gã sử dụng chiếc mái chèo thần tốc phi thường để tấn công.

Thân Toản Ngưỡng lộ vẻ tức giận cũng hết sức tấn công, nhưng cử động của hắn có vẻ nhàn nhã. Thân pháp hắn xuyên qua trong làn bóng mái chèo vẫn giữ được phong độ ung dung.

Kiều Như San lúc huy động mái chèo khí thế cực kỳ dũng mãnh. Kình phong rít lên veo véo. Con thuyền bốn bênh hồ nổi sóng tựa như một thủy chiến khủng khiếp.

Kiều Như San và Thân Toản Ngưỡng đều dùng khí giới ngắn để công kích. Mỗi khi hai bên trao đổi một chiêu rồi khôi phục lại tình thế lúc trước, đứng cách nhau chừng năm bước.

Bỗng thấy Thân Toản Ngưỡng đứng ở đầu thuyền, người hắn ngay như cây gỗ. Mũi kiếm trúc đầu xuống.

Kiều Như San đứng đối diện cầm ngang chiếc mái chèo. Cặp mắt đăm đăm nhìn đối phương không chớp.

Trong khoang thuyền, Triệu Nhị Liên vẫn ngồi nguyên chỗ. Vẻ mặt rất bình tĩnh nàng nhìn ra cuộc chiến đấu sinh tử của hai người. Chính nàng cũng không hiểu trong lòng mình có cảm xúc gì không ?

Đột nhiên Kiều Như San gầm lên một tiếng rồi vung tít mái chèo không rời bỏ Thân Toản Ngưỡng chút nào, gã nhằm đánh vào những huyệt trọng yếu của đối phương. Chiêu thức của gã vừa mau lẹ vừa tài độc. Khí thế cực kỳ khủng khiếp ! Thật là những chiêu thức xuất thần nhập hóa. Thế công lợi hại dường nào. Thân Toản Ngưỡng mới gặp đây là lần đầu. Trong lúc cấp bách, hắn không dám nghĩ nhiều vội co người lại rồi đột nhiên lăn tròn đi như một trái banh liền mười lăm vòng.

Kiều Như San tiến lên từng bước một vừa rượt theo vừa đánh luôn mười lăm mái chèo. Mái chèo của gã tựa hồ như có mắt cứ nhằm đúng chỗ đối phương chuyển động giáng xuống.

Đột nhiên một luồng quái phong kỳ dị rít lên. Thân Toản Ngưỡng phải nằm thẳng xuống thuyền tránh khỏi phạm vi mái chèo của đối phương đánh xuống.

Thân Toản Ngưỡng vừa thở hồng hộc vừa nói :

— Kiều Như San ! Tài của ngươi đã đến mức phi thường. Ngươi xử dụng chiếc mái chèo đã đến trình độ xuất qui nhập thần.

Kiều Như San trầm giọng đáp :

— Không dám ! Kiều mỗ tự biết mình kém cỏi. Vừa rồi ngươi đã thi triển thân pháp phi thường khiến Kiều mỗ thán phục vô cùng...

Thân Toản Ngưỡng chưa kịp trả lời thì Kiều Như San lại nói :

— Kiều mỗ có điều thỉnh cầu....

Thân Toản Ngưỡng ngạc nhiên hỏi :

— Ông bạn có điều chi xin cứ nói ra !

Kiều Như San nghiến răng đáp :

— Bữa nay Kiều mỗ không may mà bị chết về tay các hạ thì xin các hạ nghĩ đến đoạn ân tình với Nhị Liên mà tha mạng cho nàng.

Thân Toản Ngưỡng lẳng lặng không nói gì. Kiều Như San biến sắc. Gã nhảy vọt lên cao hơn hai trượng rồi vung mái chèo giáng xuống.

Thân Toản Ngưỡng trán toát mồ hôi quát lớn :

Chiêu « Lạng giang triệt đầu » thật là tuyệt diệu. Hắn vừa nói vừa vung trường kiếm bất ngược về phía sau, đồng thời nhảy lùi lại.

Kiều Như San người còn chơi vơi trên không đã thay đổi liền ba thức. Chiếc mái chèo gỗ thu về phóng ra đâm đến mười hai nhát. Tốc độ những chiêu thức này khiến cho Thân Toản Ngưỡng không khỏi xao xuyến trong lòng.

Bỗng nghe đánh vù một tiếng. Thân Toản Ngưỡng lướt người sang mé tả chỉ cách chừng sợi tóc là trúng đòn. Hai chân hắn nhẹ nhàng bước trên sạp thuyền tránh khỏi mái chèo giáng xuống. Lập tức hắn vung tay một cái. Kiếm quang lấp loáng như nước vỡ bờ xô tới. Đây là bản thi triển «Phù phong kiếm pháp» một chiêu thức độc bộ thiên hạ uy lực mạnh nhất trong ba chiêu «Kim quang hoàn tán».

Giữa lúc ấy, bỗng nghe một tiếng vù vù rít lên sát khí đằng đằng. Chiêu kiếm của Thân Toản Ngưỡng đã đâm xéo tới.

Đột nhiên Thân Toản Ngưỡng thu thế kiếm về đứng trên đầu thuyền.

Kiều Như San đứng cách ba bước mà cổ họng gã phọt máu không ngớt...

Bóng trăng đột nhiên mờ ảo. Ngọn gió đêm vi vút. Đôi uyên ương sư hải vỗ cánh bay đi.

Bốn bề yên lặng. Thanh trường kiếm trong tay Thân Toản Ngưỡng cầm ngang ra. Hắn ngồi thừ xuống sạp thuyền, bên cạnh chỗ Kiều Như San vừa té xuống. Miệng khẽ nói :

— Trong thiên hạ không một ai thoát chết về chiêu Kim quang hoán tán này. Ngươi có chết cũng không oan.

Trên thuyền máu động thành vũng họa nên bức đồ án màu hồng rất khủng khiếp.

Thân Toản Ngưỡng lảo đảo bước vào trong khoang thuyền thấy Triệu Nhị Liên vẫn ngồi nghiêm nhiên như trước không nhúc nhích. Sắc mặt xám như tro tàn biến thành xanh lợt.

Lát sau Nhị Liên ú ớ cất tiếng :

— Như San chết rồi ư ?

Thân Toản Ngưỡng uể oải gật đầu. Hắn cũng tỏ vẻ buồn thiu tra kiếm vào vỏ rồi nói :

— Đây là lần đầu tiên Thân mỗ không phải vì việc báo thù mà giết người.

Triệu Nhị Liên nghiến răng nói :

— Đáng giận thay ! Ta cùng Như San đã bố trí kế hoạch rất chu đáo mà cũng bị thất bại dưới kiếm pháp khủng khiếp của ngươi.

Thân Toản Ngưỡng lại thấy khoé mắt của Nhị Liên chiếu ra tia sát khí và phẫn nộ đến cùng cực. Bỗng hắn nhận thấy tuy đã được biết bao nhiêu người lộ sát khí, nhưng mọi lần hắn rút kiếm ra quyết đấu sinh tử thì sát khí của địch nhân khác xa với người đàn bà này.

Triệu Nhị Liên từ từ nhắm mắt lại như để chờ đối phương hạ thủ. Nhưng sau một lúc lâu vẫn chưa thấy động tĩnh gì, nàng lại mở mắt ra hỏi :

— Tại sao ngươi không giết ta đi ?

Thân Toản Ngưỡng uể oải đáp :

— Cô nương hỏi câu đó là thừa. Thân mỗ trước nay không muốn lấy sự giết người làm thích thú. Vừa rồi lệnh phu quân phải uổng mạng chỉ là chuyện bất đắc dĩ. Trừ phi...

Triệu Nhị Liên hỏi ngay :

— Trừ phi làm sao ?

Thân Toản Ngưỡng đáp :

— Trừ phi cô nương muốn động thủ giết tại hạ, song tại hạ xem ra thì dường như võ nghệ của cô nương chẳng có chi đáng kể.

(CÒN TIẾP)

VĂN NGHỆ TUỔI VÀNG

Sáng tác vàng — TUỔI HỌC TRÒ

● của HOÀNG ANH

Năm nay là năm thi cho Thùy. Do đó độ rày Thùy suy tư nhiều ít đùa giỡn. Giờ ra chơi Thùy thích thui thủi một mình. Có lẽ Thùy trở lại tính lầm lì vì cảm thấy mất mát cái gì ấm áp của tình bạn năm xưa? Lắm lúc, Thùy bỏ cả bài vở đang đợi mình để ngồi nhớ lại những niềm vui của niên học xa xưa, để tìm lại một tình bạn đằm thắm cho nghe bồn mi bé trẻ trung lại. Phải! Những giây phút qua rồi là những phút giây sung sướng nhất của đời Thùy. Không bao giờ Thùy quên được «thời vàng son» đó cả, vì bạn bè cho đó, những đoàn văn học trò còn đây.

Trước hết, Thùy phải giới thiệu sơ qua các bạn thân của mình. Thân nhất có lẽ là ba cô bé Chung, Đào và Nghĩa cùng học chung với Thùy năm nay. Chung bé tí xíu với suối tóc đen huyền, cô bé có giọng nói Bắc ngọt ngào thật dễ thương, dáng người nho nhỏ đúng là mẫu người lý tưởng cho các anh. Cô bé Đào cao nhất bọn có đôi mắt đen láy hay «liếc mắt đưa tình» ghê cơ, một giọng nói thật quyến rũ, nhẹ nhàng. Cả Đào và Chung đều hay nhõng nhẽo khi đi nên trông trẻ trung ra phết. Trong khi đó Nghĩa có vẻ là văn thi sĩ ghê lắm. Lúc nào cũng suy tư nhẹ nhàng. Tụi Thùy gọi Nghĩa là xuất khẩu thành thi. Đúng vậy, khi nào buồn là Nghĩa đặt thơ ra thật ướt át. Còn trong khi đó, Thùy đặt mãi không được một câu thơ nên đành an phận làm văn sĩ.

Ngoài ra Thùy cũng có một cô bạn mà cũng là ân nhân nữa đấy! Đó là Thu Thủy. Thủy học giỏi lắm, được giải thưởng danh dự cuối năm. Thùy và Nghĩa «tôn» Thủy làm ân nhân vì tụi Thùy nhờ địa chỉ Thủy để liên lạc thư từ với các bạn. Năm ngoái, Nghĩa đặt Thủy là cánh chim én còn Thùy là người em lẫu mộng. Có ai ngạc nhiên không nhỉ? Thôi để Thùy giải nghĩa cho nhé. Mỗi khi Thủy trao thư «nhờ chuyển» cho Thùy, Thùy vui mừng ghê lắm. Vì vậy Thủy tựa như con chim én mang mùa xuân đến cho «công chúa kính cẩng cao tường». Lúc đầu nghe tên như vậy, Thủy mắc cỡ xí mồ đi, vì đụng «tim đen» mình, nhưng sau cũng quen dần.

Ngày mà Thùy ưa thích nhất trong niên học năm ngoái là buổi chiều thứ sáu. Học chiều là cả một cực hình đối với tụi này. Đã thế lại phải chịu đựng những hai giờ Việt văn. Giờ đầu là giờ Giảng văn. Gặp hôm nào tờ trác, cô Hương mới bắt làm bài ngay tại lớp. Eo ôi, Thùy ngán nhất là làm Giảng văn vì lý do dễ hiểu là không giỏi về môn này cho lắm. Có lẽ tại Thùy làm biếng suy nghĩ chăng? Vì thế nên ngồi cắn bút nhíu mày nghĩ ngợi mãi không ra một câu. Quạt trên trần nhà quay vùn vụ vẫn không mang lại cho tụi này một cảm giác khoan khoái mát mẻ gì cả. Ngược lại, không khí trong lớp càng thêm căng thẳng. Thỉnh thoảng nổi lên những tiếng xầm xì to nhỏ rồi lại lắng xuống vì đôi mắt nghiêm khắc của cô giáo.

Hết mơ màng nhìn ra sân trường vắng tanh. Thùy lại có thú khác là quan sát các bạn. Mặt đứa nào cũng đỏ gay, đôi mắt thì lờ đờ «mơ huyền mờ» như mắt chó dại trông phát phì cười. Thỉnh thoảng Thùy lại liếc nhìn đồng hồ tay xem mấy giờ rồi. Tụi bạn coi Thùy như cái đồng hồ công cộng hết đứa này đến đứa khác khều tay hỏi giờ làm Thùy muốn phát điên lên luôn. Nếu cứ kéo dài tình trạng này mãi chắc mí mắt Thùy sụp xuống quá đi. Đang «ngó qua ngó lại, ngó tới ngó lui, ngó xuôi ngó ngược» bỗng nhiên mặt Thùy sáng rực lên vì thấy cô bé Chung đang lôi ra một bao đồ ăn. A «tầu» Chung «đầu sơ tích trữ» đây. Thùy thấy tinh thần phấn khởi trước những bao đậu phọng, me chua, chùm ruột, ổi và cóc. Eo ôi, ngửi mùi ớt cũng đủ rồi đừng nói chi thưởng thức vụng trộm. Thùy híp mắt lại, vươn vai thở dài khoan khoái. Đúng là những món khoái khẩu mà. Thùy thành thật lắm Chung nó mới mời một câu là Thùy «vô» liền. Thùy chủ trương «đánh mau đánh mạnh» kia mà. Thùy và Chung đang ngồi nhai nhóp nhép trông thật ngoạn mục bỗng đâu xóm nhà lá phía dưới bắt gặp tụi này đang «nhảy dù» nên khều vai buộc phải hối lộ.

(CÒN NỮA)

ĐÔI BẠN

CỦA THÙY-TRANG

(TIẾP THEO)

Ông nội Djéri năm nay rất già và rất gầy. Ông thường kể cho nó nghe những chuyện chém giết, những cảnh sát máu mà ông mô tả như một hỏa ngục trần gian. Ông còn là một người bảo vệ trung thành những phong tục, tập quán của bộ lạc, vì chỉ có ông mới biết rõ nguồn gốc, lịch sử của đồng bào ông.

Và sau cùng, đối với Djéri, còn có điều đáng chú ý nữa là những cánh diều hâu bay lượn vòng tròn trên bầu trời ban ngày và, ban đêm, tất cả những bóng tối, những tiếng rì rào thoát ra từ khu rừng bao bọc quanh làng, cùng hàng trăm sự đe dọa và nguy cơ khác mà bộ óc non nớt của thằng bé có thể tưởng tượng ra được.

Ngược lại, trong số những sự vật hiền lành của cái thế giới mà càng ngày Djéri càng tin cậy, cần phải kể tới khu vực dành cho cha nó.

Một khoảng đất khiêm nhượng với ở trung tâm một cây đa to, quanh đó dựng lên bốn gian lều, hợp thành một vùng riêng biệt thanh bình, êm ả.

Lều của cha Djéri hơi cao và rộng hơn ba gian lều kia. Một trong số đó dành cho người cô của Djéri, gian thứ hai cho mẹ và anh em nó — Djéri còn có một chị gái, chị Téhéta — và gian chót dành cho con ngựa duy nhất trong vùng và là niềm kiêu hãnh của gia đình nó.

Quả thật như vậy, trong số những niềm hạnh phúc trên đời này, phải kể đến khu vực đầm trong bóng râm của cây đa già, với bầu không khí thân mật bên trong gian lều của Djéri, kín đáo và ấm cúng trong mùa mưa, mát mẻ vào mùa hạ và đầy ắp khói buổi tối, khi người ta đốt cỏ và lá khô để đuổi muỗi rừng.

Cũng như ông nội và chú của Djéri, cha nó mang trên người nhiều vết tích của thời chinh chiến xa xưa.

Là một thợ săn cừ khôi, người duy nhất trong vùng có trong tay một khẩu súng, dầu là khẩu súng cổ kỳ và nghèo đạn dược, Goulei, cha của Djéri, còn mang trên giữa trán 3 gạch đứng, dấu hiệu của sự đồng tình trong bộ lạc chọn ông làm tù trưởng.

Tất cả những điều đó, Djéri đã nhận ra rất sớm.

Cây đa già giữa xóm, mà dưới gốc của nó người trong làng thường tụ tập lại vào lúc đêm xuống, được coi như biểu hiệu uy quyền của Goulei. Chính tại nơi này mà ông ta hành sử quyền tộc trưởng của mình và giải quyết những vụ rắc rối này ra thường nhật. Cũng chính ông ta, trong những buổi tối đông người quây quần quanh đống lửa, đã thủ dùi trống trong những màn vũ khúc tổ chức mừng những khách lạ ghé qua thăm làng hay nghỉ chân trong khi đêm về lỡ bước.

(CÒN NỮA)

Chuyện nhi đồng QUỐC TẾ — TIẾNG GỌI trùng-dương

● LINH LAN kể

(TIẾP THEO)

Tiếp đó một giải đồi liên tiếp bao bọc lấy cái vịnh thành Náp (Ý đại Lợi) một cái vịnh rất đẹp, theo lời Phuột Be bảo, đẹp hơn tất cả các vịnh khác ở trên thế giới. Sau đó chúng tôi tới một bến tàu. Phuột Be xin lỗi tôi đi lo điều khiển cho tàu cập bến. Tôi một mình tha hồ ngắm cảnh đẹp, hải cảng lạ. Một ngọn gió mát thổi nhẹ những làng khói trên nơi lửa tỏa dần ra lan tận không trung. Chiếc tàu rẽ sóng từ từ vào bến, để sau lại tàu một làng dài trắng xóa cuồn cuộn nổi lên như sôi như sục.

Đứng trên thuyền, nhiều dân chài lưới reo hò vang dậy, chào chiến thuyền Vít To và bạn tàu, với những tiếng đại bác vang lừng trả lời lại những tiếng hoan hô. Ngọn cờ tàu phất phới bay trước gió, như cùng chào đón nhau với người bản xứ. Khi vào vịnh tàu đã dần dần bớt tốc lực, chạy chậm chậm rồi.

Một rừng cờ ngũ sắc, đua nhau khoe màu sắc, trên nhiều thuyền tàu đậu chi chít ở bến, những tấm lưới đủ màu phơi đầy trên thuyền lưới.

Thật bến tàu Náp đẹp quá là đẹp tôi chưa từng thấy ở đâu.

Chung quanh cái vịnh bầu tròn đất nhô ra như cái đồi trên ấy có nhiều nhà sơn trắng xóa, đủ đủ màu sắc, nhiều cây lá xanh um nhiều tầng đã lên đỉnh theo bờ. Sau mấy tiếng đại bác chào mừng hải cảng, thì tiếp theo tiếng vang dậy của những cây đàn măn đô lin và lục huyền cầm hòa lớn chào đáp.

— Người dân Ý đại Lợi là những dân có tâm hồn nhạc sĩ nhiều trong người và bản tánh rất hồn nhiên. Phuột Be nói: Họ sống trong kham khổ cực sự nghèo và sự làm biếng rất khoa học của họ. Họ chẳng đếm gì hay ho cho quốc gia, đường xá không mở mang, an ninh không bảo đảm khi ra ngoài thành phố, dân chúng nghèo nàn. Cái gì cũng đợi trên đầu dân chúng cả, chẳng phải như ở xứ ta.

Tôi rất thích những nhận xét có tánh cách dạy dỗ ấy của ông Phuột Be. Thói quen của tôi là thường nghe cha tôi như cha Sở ở nhà thờ thường chỉ dạy tôi phải biết tôn trọng trật tự xã hội, và đóng góp xây dựng quốc gia, trên mọi phương diện nào khi quốc gia cần đến người công dân.

Khi tàu bỏ neo cập bến xong xuôi rồi tôi đến Phuột Be xin phép ông cho tôi đi viếng thành Rome với ngày tôi tha thiết biết thành ấy từ lâu từ hồi còn nhỏ đọc sách nói đến cái thành Thánh Địa này.

Phuột Be vui vẻ bảo:

— Sự viếng thăm này rất cần ích cho con, con cứ tự tiện đi khi về con đến thành phố Li Vuột sẽ có tàu đậu ở bến đó, vì có lịnh phải đến đó trong tuần tới.

Vị đại sứ mà tôi đến trình giấy tờ căn cước có khuyên tôi nên tháp tùng với đoàn xe của một vị huân tước Ý đại Lợi có dịp định đi đến thành phố Thánh địa ấy.

— Đường xá ngoại thành đầy cướp bóc, ông đại sứ nói không thể đi một mình được.

Huân tước Ri Ni tiếp tôi một cách niềm nở vui vẻ:

— Chào công tước tôi rất vui lòng được đi chung, được hân hạnh quen và tôi càng hài lòng thích thú hơn nếu được nói giỏi tiếng của quí quốc.

— Thưa huân tước tôi cũng rất lấy làm hân hạnh được biết và cũng rất tiếc không nói rành tiếng Ý mà chỉ nghe được tiếng la tin mà thôi...

— Như thế tốt lắm rồi. Và chúng ta cứ dùng tiếng ấy được rồi.

(CÒN TIẾP)

● *Ngọc mà hóa thành đá, châu mà hóa thành sỏi, là tại lời dèm pha mà ra cả.*
LUẬN HÀNH

● *Gấm vóc mà xé rách từng mảnh không bằng vải thường mà còn nguyên.*
BẢO PHƯỚC TỬ

● *Áo cừu tuy rách không thể dùng da chó mà vá được.*
XUÂN THU HẬU NGỮ

TIP TOP Astro Boy Viet Nam

MƠ ƯỚC

mai bé lớn bé sẽ làm linh thủy
lái con tàu, tìm tới đảo hoang vu
bé sẽ đi góp nhặt sương mù
kết vương miện về dâng cho mẹ,
bé yêu lắm con tàu lặng lẽ
say sóng cồn, trôi dạt giữa trùng dương
bé sẽ tìm đến xứ của Ngư Nhân
van họ đến hát ru cho mẹ ngủ
một giấc ngủ tuyệt vời, và tự kỷ
không kinh hoàng, không kinh dị chiến tranh
mẹ ngủ đi rồi bé sẽ riêng dành
đó, rong biển thật nhiều cho mẹ nhé

NGÂN DU

VỀ ĐÂU?

tuổi thơ ngọc ngà
sống êm đềm cạnh mẹ cha
như đàn gà con chiu chít
trong tình thương chan hòa
rồi thời gian qua mau
tuổi thơ bỏ rơi đi vắng
lên đường theo tiếng nói thanh
kỷ niệm ngày thơ đi vào quên lãng
chiến tranh còn hiện diện gieo tang
tuổi thơ đã dang hạn hánh
rồi lệ nhòa trong bóng
tương lai không màu xanh
tuổi thơ đi về đâu...?

NGẢI NGHIÊM THẨM

Đọc và cổ động nguyệt san Cấp Tiến

LỘC ĐỈNH KÝ

NGUYÊN-TÁC **KIM-DUNG** — DỊCH-GIẢ **HÀN-GIANG-NHẠN**

(TIẾP THEO)

Chương II

Mài dùa mong thành viên ngọc quý,
Não nùng đâu đến tiếng đàn hư.

Vi Tiểu Bảo giựt chân thằng nhỏ kia ngã úp sấp đè lên người gã.

Thằng nhỏ thân mình to lớn lại lợi thế liền đưa khuỷu tay chẹn họng Tiểu Bảo.

Vi Tiểu Bảo bị nghẹt thở liền vung chân đá ngược lên, đồng thời trằn mình đè lên đối thủ. Đáng tiếc gã người nhỏ nhẹ nên đè thằng nhỏ không nổi, liền bị nó lật ngược đè trở lại.

May ở chỗ Vi Tiểu Bảo phản ứng rất mau lẹ, Gã luồn qua háng đối phương rồi vung chân đá vào đít nó.

Thằng nhỏ chìa bàn tay ra bắt chân Vi Tiểu Bảo và lôi mạnh một cái làm cho Tiểu Bảo ngã ngửa rồi chịt cổ gã, hất hàm hỏi :

— Ngươi đã chịu hàng chưa ?

Vi Tiểu Bảo không trả lời, co chân đá thọc vào nách đối phương. Thằng nhỏ chịu nhột không được, phải phì cười. Vi Tiểu Bảo thừa cơ chồi dậy lại vật đối phương xuống.

Thằng nhỏ kia liền dùng thủ pháp của người đô vật nắm lấy cổ áo Vi Tiểu Bảo kéo gã té xuống đất cơ hồ ngất xỉu. Nó lại cười rộ hỏi :

— Lần này ngươi đã chịu phục chưa ?

Vi Tiểu Bảo đột nhiên chồi dậy húc đầu vào bụng đối phương. Thằng nhỏ phải lùi mấy bước.

Vi Tiểu Bảo thừa cơ xông tới, nhưng lại bị thằng nhỏ dùng đòn đô vật hất té xuống. Thế là hai tên giằn co nhau ở dưới đất một hồi thật lâu...

Đột nhiên hai gã cùng bật lên tràng cười ha hả. Chúng cho rằng đây là một cuộc giỡn chơi mà đấm đá nhau như vậy thật vô lý. Rồi chúng tự động từ từ nới lỏng cánh tay ra.

Hai gã đều đứng dậy. Bất thình lình thằng nhỏ kia thò tay ra giựt tấm khăn che mặt của Vi Tiểu Bảo rồi cười hỏi :

— Tại sao ngươi phải bịt mặt mà không dám để lộ chân tướng ?

Vi Tiểu Bảo giật mình kinh hãi, toan ngăn cản thì đã không kịp nữa. Chân tướng bị bại lộ, gã gượng cười đáp :

— Ta bịt mặt để vào đây ăn vụng cho khỏi lộ diện.....

Thằng nhỏ cả cười ngắt lời :

— Té ra ngươi thường đến đây ăn vụng ư ?

Vi Tiểu Bảo đáp :

— Không phải ta thường đến đây đâu, bữa nay mới tới là một.

Gì thế, thằng nhỏ mặt mũi khôi ngô mà lại vui tính nên gã rất cảm tình với nó.

Thằng nhỏ kia hỏi :

— Tên họ ngươi là chi ?

Vi Tiểu Bảo đáp :

— Ta là Tiểu Quế Tử. Còn ngươi tên gì ?

Thằng nhỏ trầm ngâm một chút rồi ngập ngừng :

— Ta là.... Tiểu Huyền Tử. Ngươi là thủ hạ của vị Công Công nào)

Vi Tiểu Bảo đáp :

— Chủ ta là.... Hải Lão Công.

Tiểu Huyền Tử gật đầu.

Đoạn gã dùng chiếc khăn bịt mặt của Vi Tiểu Bảo lau mồ hôi trán rồi thò tay bốc một miếng điểm tâm bỏ vào miệng nhai nhồm nhoàm.

Vi Tiểu Bảo cũng không chịu kém, miệng lẩm bẩm :

— Mi có gan ăn vụng, dễ thường ta không dám ăn hay sao ?

Rồi gã bốc miếng bánh da lợn mà ăn một cách rất ung dung.

Tiểu Huyền Tử cười nói :

— Ngươi chưa học nghề đô vật, song được cái chân tay mau lẹ nên ta không đè ngươi được. Có điều nếu đấu thêm vài hiệp nữa thì nhất định ta nắm vững phần thắng.

Vi Tiểu Bảo không chịu :

— Cái đó chưa chắc. Bây giờ chúng ta lại tái đấu xem sao ?

Tiểu Huyền Tử cười nói :

— Được lắm !

Thế là hai gã lại quần thảo với nhau. Tiểu Huyền Tử vừa sức mạnh vừa hiểu nghề đô vật, nên lần này mới đấu có vài hiệp nó đã đè lên người Vi Tiểu Bảo và không để gã cục cựa được nữa.

Tiểu Huyền Tử cười hỏi :

— Ngươi có chịu đầu hàng hay không thì bảo ?

Vi Tiểu Bảo vẫn quật cường đáp :

— Chết thì chết chứ không chịu hàng.

Tiểu Huyền Tử cười ha hả buông Vi Tiểu Bảo ra đứng dậy.

Vi Tiểu Bảo lại xông tới toan đánh nữa, nhưng Tiểu Huyền Tử khoát tay nói :

— Bữa nay hãy tạm nghỉ mai sẽ tái đấu. Có điều ngươi không phải là đối thủ của ta dù có đấu đến mấy ngày nữa cũng bằng vô dụng.

Vi Tiểu Bảo không chịu, móc ra ba lạng bạc nói :

— Ngày mai quyết chiến. Nhưng phải ăn thua bằng tiền, ngươi cộp tiền vào đây.

Tiểu Huyền Tử giật mình đáp :

— Hay lắm ! Ngày mai chúng ta đấu lắng tiền và cũng vào buổi trưa gặp nhau ở đây. Ngươi nhớ giữ đúng hẹn.

Vi Tiểu Bảo đáp :

— Được lắm ! Đại trượng phu nhất ngôn ký xuất... Cái gì mã nan truy....

Tiểu Huyền Tử thấy Vi Tiểu Bảo nói câu Tứ mã nan truy, lại mất chữ tứ, gã biết nhưng cũng nhại lại :

— Phải rồi ! Đại trượng phu nhất ngôn ký xuất, cái gì mã nan truy.

Gã nói rồi bước ra ngoài cửa,

Vi Tiểu Bảo bốc vội lấy mấy món điểm tâm bỏ vào túi rồi cũng ra theo.

Gã nhớ tới vụ Mao Thập Bát hẹn người đến đấu ở nơi Đắc Thắng, mặc dù hồi đó hắn bị giam trong khám cũng cố hết sức vượt ngục để đi làm trọn lời hứa, gã tự nhủ :

— Bữa nay ta đã hứa với thằng lỏi kia thì trưa mai thế nào cũng phải y hẹn đến đây, mới không hổ mặt anh hùng hảo hán.

(CÒN NỮA)

BẢN ÁN CỦA TỐI CAO PHÁP VIỆN về vụ Thuế K.Ư.

(TIẾP THEO)

Chiếu chi như vậy, Nghị định số 1569 của liên Bộ Kinh Tế Tài Chánh, căn cứ vào một điều Luật hết hiệu lực là bất hợp pháp vì không có căn bản pháp lý.

Chiếu chi thỉnh cầu nguyên thủy của Thượng Nghị viện là xin tuyên phán Nghị định số 1569 bất hợp hiến và bất hợp pháp trong văn thư ngày 18-11-69, Thượng nghị viện lại nêu lên sự vô hiệu và bất hợp hiến của điều 4 Sắc Luật số 20/61 và yêu cầu tuyên phán tiêu hủy Nghị định số 1569 và trong biện minh trạng ngày 26-11-69 Thượng Nghị viện xác nhận rằng điều 4 của Sắc Luật số 20/61 và nghị định số 1569 đều bất hợp hiến và bất hợp pháp; như vậy Thượng nghị viện xác định lại lập trường là xin tiêu hủy Nghị định số 1569 vì nghị định này căn cứ vào một điều khoản bất hợp hiến và bất hợp pháp của Sắc Luật số 20/61, Chiếu chi vấn đề tiêu hủy một Nghị định không được dự liệu trong thủ tục bảo hiến của Luật số 007/68 trái lại Quốc hội và Hành Pháp có thể xử dụng quyền hạn của mình để tiêu hủy Nghị định kể trên.

. . . .

Bởi các lẽ ấy :

— Bác bỏ các khước biện của Bộ Kinh Tế và Bộ TàiChánh về vấn đề khuyết tịch nguyên đơn, tư cách khởi tố, song tụng và vi phạm nguyên tắc phân quyền.

— Ghi nhận rằng Thượng nghị viện không còn giữ thỉnh cầu nguyên thủy trong đơn khởi tố ngày 5-11-69

— Tuyên phán đơn này được xem như không có theo hiện trạng hồ sơ.

Án tuyên đọc ngày mười hai tháng Chạp năm một ngàn chín trăm sáu mươi chín tại phiên xử công khai Đại hội đồng Tối cao Pháp Viện gồm chín Thẩm phán Tối Cao Pháp Viện :

Ô.Ô Trần minh Tiết, Chủ Tọa,
Nguyễn văn Sĩ,
Nguyễn văn Biện,
Trần văn Linh,
Mai văn An,
Trần văn Liêm,
Trịnh xuân Ngạn,
Nguyễn an Thông,
Nguyễn Mộng Bích,

trước mặt các ông :

Vũ tiến Tuân, Chưởng Lý
Vũ duy Thuật, Lục Sự.

Đồng bào...

TIẾP THEO 1 TRANG 2

Ai đã nạp đơn xin mua nhà ở Tòa Hành Chánh Quận 5 lúc trước nhưng chưa được cứu xét, hãy liên lạc với Tòa Hành Chánh Quận 10

SAIGON 22-12 (STT). — Tòa Hành Chánh Quận 10 vừa ra Thông Cáo nhắc nhở toàn thể đồng bào nạn nhân có nhà bị hỏa hoạn nằm trong Phường Minh Mạng(khu Trần Nhân Tôn, Sư Vạn Hạnh, Trần Hoàng Quân,..) hãy xúc tiến nạp hồ sơ xin mua nhà tại Tòa Hành Chánh Quận 10 đến ngày 31 tháng 12 năm 1969 là thời hạn chót để tiện việc cứu xét và cấp phát nhà cho nhanh chóng.

Ngoài ra tất cả những hồ sơ đã nộp ở Tòa Hành Chánh Quận 5 trước đây mà chưa được mua nhà, xin đồng bào hãy liên lạc với Ban Hoạt Vụ Tòa Hành Chánh Quận 10 để nạp bản chánh tờ khai nhà cháy trước ngày 31-12-1969.

Thông Cáo nhấn mạnh Tòa Hành Chánh Quận 10 không nhận hồ sơ gởi bằng bưu điện và phiếu gởi (nếu ở xa, có thể nhờ thân nhân đem hồ sơ đến nộp).

Qua ngày 31-12-69, những hồ sơ nộp trễ hạn và mọi sự khiếu nại sẽ không được cứu xét.

Bán đất 2 đồng

TIẾP THEO 4 TRANG 2

trong thời gian không lâu quá 2 năm.

Thêm điểm khác nữa là từ lúc bị trưng dụng đất đai tới nay chỉ một số đồng bào được NTC đem tiền tới bồi thường tại chỗ, còn đa số không thấy đồng nào của NTC.

Trước khi kết thúc loạt bài để dành việc giải quyết vấn đề cho giới hữu trách, chúng tôi còn được biết hiện một số đồng bào có đất bị trưng dụng giờ muốn khai thác thì lại phải làm đơn để được mướn lại đất của NTC theo giá «thất họng» là từ 3 đến 400 đồng một thước đất. Điều này, chúng tôi nghĩ chỉ có NTC mới có thể trả lời được !

Một số đồng bào tại ấp Bình Thọ sau nhiều năm thưa gởi, khiếu nại đã tỏ ra quá chán nản cho rằng nếu NTC muốn trưng dụng thì cũng phải có một ủy ban định giá để bồi thường thiệt hại thỏa đáng, chớ không thể chỉ bồi thường với cái giá lạ lùng 2 đồng một thước đất, thì phải lãnh tiền mấy thước mới mua được một trứng gà ? !

7 NGÀY ĐÊM Ở M.Đ...

TIẾP THEO 3 TRANG 2

Alaungpaya chinh phục Hạ Miến. Năm 1755, miền đất chinh phục nầy được đặt tên lại là Yangon, tên này có nghĩa bóng là «chấm dứt chiến tranh» (End of Strife) hay «Thành phố thanh bình» (City of Peace).

Sau đó, do ảnh hưởng chữ Anh, nó được đổi thành Ngưỡng Quang (Rangoon) năm 1824 nhưng đối với dân Miến Điện, thành phố vẫn được nói và viết là Yangon. Năm 1885, Ngưỡng Quang là Thủ đô của Miến. Sau khi dân Miến giành lại chủ quyền năm 1848 thành phố này tiếp tục được coi như thủ đô của Miến

(CÒN NỮA)

Ai là người..

TIẾP THEO 0 TRANG 2

ấn hành tại Nhà xuất bản Hàn Thuyên từ năm 1942 đến nay chưa tái bản lần nào nên rất hiếm.

Sách chứa nhiều sử liệu và văn liệu quý giá thâu thập từ ngày lập quốc mà bây giờ học giả khó tìm ra.

Vì lý do ấy, Phủ Văn Hóa đứng ra tái bản bộ sách này giúp học giả, nhằm mục đích phát triển văn hóa, không vụ lợi.

Nếu tác giả có người thừa hưởng, yêu cầu liên lạc với Phủ Văn Hóa để giải quyết vấn đề tác quyền.

TIN VÀI HÀNG

TIẾP THEO 6 TRANG 2

các điều kiện để giáo viên tiểu học thực thụ có bằng Tú Tài II được dự thi khả năng sư phạm cấp tốc từ năm 1970.

PLEIKU.— Nghiệp đoàn nông dân Thượng tại Pleiku thuộc hệ thống Tổng Liên Đoàn Lao công Việt Nam đã làm lễ ra mắt ngày 21-12-69 tại hội trường tỉnh Pleiku.

ĐÀ LẠT.— Bác sĩ Nguyễn lưu Viên, Phó Thủ Tướng sáng 20-12 đã chủ tọa lễ mãn khóa và trao văn bằng cử nhân 68-69 cho gần 200 sinh viên tốt nghiệp tại Viện Đại học Đà Lạt.

Xem trang 5 :
NHẢY VỌT
của BÌNH-NGUYÊN LỘC

Dưới con mắt

TIẾP THEO B TRANG 1

Ngũ Giác Đài cho biết có 7200 quân nhân VN đang được huấn luyện tại Hoa Kỳ và đa số được huấn luyện về không quân. Con số này lớn gần gấp năm lần con số của hai năm trước đây. Có lẽ Hải Quân VN đã thực hiện được sự tiến bộ nhanh chóng nhất trong việc « Người Việt tự đảm trách cuộc chiến.» Hiện nay các giang thuyền đang ngày đêm tuần tiễu ở vùng đồng bằng Cửu Long và ngăn chặn mọi hoạt động xâm nhập nhân và vật lực từ Cam Bốt qua.

Chương trình chuyển giao Hải Quân được dự trù hoàn tất vào tháng Bảy. Trong 18tháng, Hải Quân HK đã chuyển giao cho Hải Quân VN 242 giang thuyền trị giá 68 triệu. Hải Quân bạn cũng đã chuyển giao cho Hải Quân VN 2 căn cứ quan trọng và giúp huấn luyện 6 ngàn binh sĩ.

Quân lực VNCH đã gia tăng từ 274 ngàn năm 1960 lên 1.091.000 năm nay gồm 374 ngàn lực quân chính qui, 23 ngàn hải quân, 33 ngàn không quân 11 ngày Thủy Quân Lục Chiến, 430 ngàn địa phương quân và nghĩa quân và 215 ngàn lực lượng bán quân sự trong đó kể cả CSQG.

Từ tháng 6 vừa qua, khi TT Nixon ra lịnh đợt rút quân đầu tiên và đặt vấn đề «người Việt tự đảm trách cuộc chiến», các nhiệm vụ ưu tiên, Bộ Binh VNCH đã thay thế binh sĩ Hoa Kỳ tại 3 vùng quan trọng :

— Biệt Khu Thủ Đô, kể cả việc bảo vệ Saigon.

— Vùng phía Bắc Đồng Bằng Cửu Long.

— Vùng duyên hải chạy từ Bắc Đà Nẵng lên vùng đồng khu phi quân sự.

Từ 11-5, một tháng trước khi TT Nixon ra lệnh rút quân đợt đầu, tổn thất chiến trường của VNCH đã cao hơn gấp đôi tổn thất của Hoa Kỳ, 11.871 so với 4.992 tính đến tuần lễ chấm dứt ngày 13-2.

Trung tá Ôn văn Tài, Tư lệnh Phó Không Đoàn cho biết «cần phải có thời gian để không quân VN đảm trách mọi trách nhiệm về không chiến. Tuy nhiên không ai có thể phủ nhận sự kiện Không Quân VN đã thực hiện nhiều tiến bộ đáng kể trong năm qua».

Trong năm 1970, 23 trung tâm huấn luyện và 25 quân trường dự định huấn luyện hơn 600 ngàn binh sĩ gấp đôi con số của năm 1968.

CHÍNH-TRỊ

(tiếp theo trang 3)

Chỉ tiêu về vật dụng khác được rộng rãi hơn. Mặc dù phạm vi hoạt động của các trung tâm bán lẻ hàng quân tiếp vụ còn giới hạn về số hàng hóa, những phương tiện chuyên chở gia đình quân nhân còn nghèo nàn nhưng dù sao đó cũng là một điều đáng khuyến khích, một ích lợi thực tiễn và cấp thời.

Các trung tâm bán lẻ hàng quân tiếp vụ đã có một ích lợi rõ ràng, với sự thành công đó nếu mỗi tỉnh trên toàn quốc đều thiết lập các trung tâm như vậy và đồng thời nới rộng phạm vi hoạt động rộng rãi hơn, thay vì chỉ bán cho quân nhân giờ bán hàng cho cả công chức nữa.

Với đồng lương cố định của quân nhân công chức, với giá cả cao vút trên thị trường, với ích lợi rõ ràng của các trung tâm bán lẻ hàng quân tiếp vụ, và biện pháp nâng đỡ giới có đồng lương cố định của chánh phủ, các cơ sở như vậy cần nên phát triển và nới rộng phạm vi hoạt động của nó.

Sôi nổi càng thêm sôi nổi

TIẾP THEO A TRANG 1

Đề nghị UB Đặc biệt ngưng làm việc

Dân biểu Nguyễn văn Phương tiếp đó nói rằng trong khi Ủy ban đặc biệt đang làm việc đêm ngày để cứu xét một cách vô tư hồ sơ 3 dân biểu thì CP lại tổ chức biểu tình đập phá trụ sở H.V. Ông Phương nói : Trong điều kiện như thế, ông đề nghị UB nên ngưng làm việc vì UB không thể làm việc dưới một áp lực như vậy. Dân biểu Nguyễn văn Phương cũng nói rằng ông kết án TT Thiệu đã có mưu toan phá hoại Quốc Hội, phá hoại chế độ. Ông cũng kết án Văn phòng HV đã không có 1 thái độ thích ứng trong vụ này và ông xin báo động với nhân dân về những hậu quả tai hại sẽ đưa tới do những hành động phá hoại vừa kể.

DB Tường tố : TT Thiệu âm mưu liên hiệp với CS

Dân biểu Hồ hữu Tường tiếp theo lại nói rằng theo sự hiểu biết của ông thì hệ thống tình báo của Huỳnh văn Trọng đã âm mưu liên hiệp với MTGPMN để cho TT Thiệu được tiếp tục giữ chức vụ TT. Ông Tường nói ông đã biết tin này khi còn ở Ba Lê và chính vì vậy mà ông mới lật đật trở về. Ông Tường quả quyết : Nếu các dân biểu truy tố TT Thiệu ra Đặc Biệt Pháp Viện về tội phản quốc thì ông sẽ đứng làm chứng với đầy đủ tài liệu về âm mưu liên hiệp của Tổng thống. Ông Tường nói : «Lúc đó, tôi sẽ đưa ra những tài liệu thật giựt gân để anh em báo chí cùng giựt gân một lượt !».

DB Trần minh Nhựt: Những người biểu tình đừng để bị lừa bịp

Dân biểu Trần minh Nhựt thì nói rằng chính TT Thiệu đã âm mưu xách động biểu tình đập phá Quốc Hội để tái lập chế độ quân phiệt. Ông Nhựt nói rằng vụ biểu tình chỉ là phản ứng của một thiểu số nào đó đối với lời tuyên bố của TT Thiệu và như thế thì không gây ảnh hưởng nào đối với các dân biểu. Ông Nhựt nói rằng với tư cách là một dân biểu có lập trường chống cộng vững chắc, ông sẽ hoàn thành những nhiệm vụ mà nhân dân đã giao phó. Ông kêu gọi những người biểu tình «đừng để cho TT Thiệu lừa bịp vì TT Thiệu chỉ lợi dụng họ chớ không chắc T.T đã thực sự chống Cộng !»

Dân biểu Nguyễn trọng Nho thì cho rằng «TT Thiệu có mưu toan thôn tính là phá hủy QH để hoặc là tái lập chế độ quân phiệt hoặc là để dễ dàng đi với CS. Ông Nho cho biết ông sẽ kêu gọi thế giới tự do hỗ trợ cho nền dân chủ ở VN đang bị đe dọa.

DB Chính : T.T. Thiệu không cố ý phá hoại Q.H.

Dân biểu Nguyễn văn Chính thuộc khối Dân Tiến cũng công kích việc đập phá trụ sở HV hôm thứ bảy. Ông Chính nói rằng ông là Phó Chủ tịch «Ủy ban Đặc biệt cứu xét hồ sơ 3 dân biểu»; ông đang cố gắng làm việc, vô tư thì Hành pháp lại làm áp lực khiến ông dù muốn cũng không còn vô tư được nữa và thái độ của ông lúc này là chỉ muốn từ chức thôi. Tuy nhiên ông Chính nói ông không tin Tổng thống Thiệu cố ý phá hoại Q H mà ông nghĩ là TT chỉ bị bó vì những lời tuyên bố ở Vũng Tàu và bị những người dưới tay xúi giục. Ông Chính cho biết:Sau vụ biểu tình, ông đã tiếp xúc với các viên chức cao cấp bên CP để hỏi xem CP muốn gì thì được trả lời làCP muốn HV phải giải quyết ngay vấn đề 3 dân biểu

Có đưa nổi T.T. Thiệu ra Đặc Biệt Pháp Viện về tội «phản quốc» ?

Dân biểu Trần công Quốc tiếp đó cho biết các dân biểu đang vận động đưa TT Thiệu ra Đặc Biệt Pháp Viện về tội «phản quốc» vì các lời tuyên bố thất nhân tâm, các vụ liên hệ với các cán bộ CS như Vũ N. Nhạ, Huỳnh v. Trọng, những hành động hại dân như tăng thuế kiệm ước và gần đây là vụ đập phá trụ sở HV».

Dân biểu Hồ hữu Tường cho biết nếu vụ này thành hình thì lại có chuyện «oái oăm» là chính dân biểu Trần ngọc Châu sẽ ngồi xử TT Thiệu vì ông Châu được HV cử làm Hội thẩm chính thức của Đặc Biệt Pháp Viện, một Tòa án dành để xử các nhân vật lãnh đạo quốc gia như Tổng thống, Phó Tổng thống, Thủ tướng v.v.

V.C. đặt chất nổ

phá hoại nhà một giáo hồi hưu

TÂY NINH 22-12 (VTX) — Bọn Cộng sản lúc 19 giờ đêm 18-12 đã đặt chất nổ phá hoại nhà Ông Giáo hồi hưu ở ngã ba giếng mạch, ấp Thái Xuân, xã Thái hiệp Thạnh, quận Phú Khương Tây Ninh làm cho mặt tiền nhà bị hư hại nặng nhưng người nhà được vô sự.

Ngoài ra, lúc 7 giờ sáng 19-12 bọn khủng bố liệng chất nổ vào lều Quân Vụ, quận lỵ Phú Khương nhưng không gây thiệt hại gì cả.

Quà chúc Tết

Quí vị đã chọn được QUÀ CHÚC TẾT cho mẹ, bạn bè, bà con chưa ? Quí vị hãy tìm mua ngay chai :

SÂM NHUNG **SONG LONG TINH** (Nhãn hiệu Cá Bay)

SÂM NHUNG SONG LONG TINH quí hơn rượu Tết, lại bổ; bổ được sức khỏe, vì thuốc chế bằng SÂM CAO LY và NHUNG NAI cùng các vị thuốc quí giá. Quí vị có tuổi, các nhà trí thức, anh chị em lao động nên dùng SÂM NHUNG SONG LONG TINH. Đặc biệt trị các chứng bệnh PHONG THẤP, NHỨC MỎI, ĐAU LƯNG, ĂN NGỦ KHÔNG NGON, PHỤ NỮ SẢN HẬU... Do Đông Dược sĩ TRẦN NGƯƠN (nhà thuốc SÙNG NGUYÊN), 157 Hương lộ 14 Cầu Tre Chợ Lớn bào chế. Có bán khắp các nhà thuốc Hoa Việt và tại các gian hàng chợ Tết. (KN 307M 14-8-68)

Cửu-long-hoàn

VÕ-ĐÌNH-DẦN

Trị Ngủ tạng mỏi mệt, Thần-kinh suy-nhược.

BỔ GAN BỔ TỲ BỔ TÂM, BỔ ÂM. GIẢI TRỪ HƯ LAO.

BỔ THẬN, ÍCH TINH, TRỊ ĐAU LƯNG, MẠNH GÂN XƯƠNG.

Có bán ở các tiệm thuốc bắc

K.N. Số 680 – 17.1.64

thuốc ho viên **Pectal** FORT loại mới

trị các chứng HO

KN/193M BYT/23 3 68 — TÂN TRÍ

VIỆN BÀO CHẾ SIFAPP. SAIGON

KAMEL

Trị mau lẹ :
- NHỨC ĐẦU
- NÓNG LẠNH
- PHONG THẤP
- ĐAU RĂNG
- CẢM CÚM
- NHỨC MỎI

VỈ 10 VIÊN THUỐC BỌC GIẤY KEO

KN: 1085 BYT/QCDP — BÁN TẠI CÁC NHÀ THUỐC TÂY

NHỚ KỸ NHÃN HIỆU CON NGỰA

YẾU TIM
HỒI HỘP-MỆT
CHÓNG MẶT
XÂY XẨM
DƯỠNG TIM

uống **CORTONYL**

BÁN TẠI CÁC NHÀ THUỐC TÂY

204M/BYT/II-4-68

PHONG PHÚ — VIỆN BÀO-CHẾ NGỌC-DIỆP CHOLON

thuốc bổ **fortan** B12

- BỔ GAN
- THÊM MÁU
- TĂNG CƯỜNG
- SỨC KHỎE

TÂN-TRÍ

LAI RAI KHỀU MÓC...

(Tiếp theo trang 1)

✱ Ở đời có những câu nói kể như nó thừa đến cả cái chất thừa của nó. Khi trụ sở HV bị phe biểu tình ốp thì một DB nào đó nói rằng : «Vụ này TT Thiệu phải chịu trách nhiệm.»

Đúng là một câu quá cỡ thợ rồi là THỪA.

Vì nó quá thừa nên trong số biểu tình có người cảm thấy mình bị cù lét, bèn nhảo lên xí và là ông DB phát ngôn vô ý thức.

Ông dân biểu biết rằng mình bỏ nang địch... bèn ý thức quá xá nhè vô ý thức HẾT SỨC Ý THỨC của mình và dzo luôn cho nó êm cho rồi.

Thừa cái gì bằng thừa, nhè thừa ý thức thì hại lắm nghe bồ !

T.R.

TIẾP THEO **V** TRANG 1

Cộng sản thì hãy để cho ủy ban làm việc, chớ không nên có một áp lực nào, ông nói «muốn có một chế độ dân chủ thì phải thượng tôn luật pháp».

Nghị sĩ Trần văn Đôn đã lên tiếng đòi hỏi một sự bảo vệ an ninh cho tòa nhà Lập Pháp. Còn NS Nguyễn văn Ngải gọi hành động đó làm suy yếu chế độ này, bởi vì nó trái với Hiến pháp và luật pháp.

Trong dịp này, NS Đặng văn Sung lên kể câu chuyện mấy con chuột trong một cái chum. Mấy con chuột mà ông muốn nói ở đây là mấy ông DB bị tố cáo có liên lạc với CS còn cái chum là quốc gia. Theo ông nếu thiếu suy xét thì đập chuột không chết mà lại bị bể mất cái chum.

Nghị sĩ Hồng Sơn Đông cho rằng cuộc biểu tình này có dự mưu trước và do những người đại diện cho dân dẫn đến. Ông đòi truy tố các ông Phó Thái Gia, Giáp văn Thập và Nguyễn văn Nam.

Cuối cùng Thượng Viện đã đi đến biểu quyết tán đồng nội dung bản tuyên cáo của HạViện làm ngày 21-12. Đồng thời TV cũng quyết định thành lập một Ủy Ban đặc biệt để điều tra nội vụ. Ủy ban này do bà Nguyễn Phước Đại làm chủ tịch và gồm có 6 Nghị sĩ đại diện các khối, thời gian hoạt động của Ủy ban là 10 ngày.

TIẾP THEO **M** TRANG 1

cho các tôn giáo chính có thể huy động được quần chúng như Cao Đài, Hòa Hảo, Khmer, Phật giáo và Thiên Chúa giáo.

Ông Đôn nói rằng ông không chống đối TT Thiệu trong vai trò TT, nhưng chống đối chính sách của ông Thiệu.

Ông nói rằng «Tôi sẽ chấp nhận ông Thiệu là Tổng Thống miễn là ông thay đổi kế hoạch làm việc. Điều mà chúng ta cần là một cuộc cách mạng xã hội và một chính sách độc lập».

Ông đòi chính phủ phải thi hành chính sách khắc khổ, chính sách phân quyền và tổ chức quân đội VNCH thành các đơn vị «động» để đương đầu với chiến thuật du kích của địch.

TNS Đôn cũng chỉ trích chương trình bình định của chính phủ.

Nếu cuộc chiến chấm dứt, ông ủng hộ việc thiết lập liên lạc kinh tế và thư từ với Bắc Việt, nhưng không liên lạc văn hóa.

Ông nói rằng «liên lạc văn hóa có thể đưa tới tình trạng bất ổn và các mạng như cuộc cách mạng văn hóa tại Trung Cộng».

Xem trang 5 :
Nhẩy Vọt

Luyện Thi Trung Học Tráng Niên

01-01-1970 KHAI GIẢNG LỚP

LUYỆN THI TRUNG HỌC TRÁNG NIÊN

Do GS danh tiếng các Trung Tâm luyện thi phụ trách dầy đủ môn học với học phí thật hạ.

Ghi tên tại :

TRUNG TÂM GIÁO DỤC TRÁNG NIÊN

CẤP TIẾN

(Trường Tiểu học Bà Triệu II. Ng-văn-Thoại Cholon)

Quản đốc : NGUYỄN VĂN SÂM

Toán Lý Hóa Nhị và Nhất AB

2-1-70 : GIÁO SƯ TRẦN CAO LỘC

84 Ký Con — Saigon — Luyện Thi Tú Tài I và II

TOÁN LÝ HÓA ĐỆ NHỊ A.B

2-1-70 Chiều 4g / Tối 7g — Toán : Ô. Đại — Lý Hóa : Ô. Vỹ

TRƯỜNG SƠN 129, Lê văn Duyệt Saigon

TOÁN LÝ HÓA - LUYỆN THI TÚ TÀI I VÀ II

KHAI GIẢNG 2-1-70

✱ A VÀ B HỌC RIÊNG ✱

✱ Tóm tắt Giáo khoa, chuyên bài tập và giải đề thi. G.S. Hoàng Tường Thụy — Trần Cao Lộc — Nguyễn Quốc Sủng.

Ghi tên tại trường **ĐỨC HẠNH** 135 Trần Quí Cáp — Saigon

Tư Thục Sinh Ngữ **Thính Thị**

VIỆT ÁNH

5 bis, Trần Nhật Duật Tân Định SAIGON.

KHAI GIẢNG : 5-1-1970

GHI TÊN : 18-12-1969

ANH VĂN và PHÁP VĂN

— Trẻ em từ 8 đến 12 tuổi.

— Học sinh và người lớn.

do các Giáo sư Trung tâm Văn hóa Pháp và ngoại quốc phụ trách.

Tư Thục sinh ngữ Việt Nam duy nhất dùng phương pháp mới, diễn giảng bằng phim ảnh, luyện và sửa giọng rất kỹ theo máy thâu băng.

THU NHẬN HỌC SINH HẠN CHẾ

Cáo Thị Đấu Thầu Công Khai

LẦN THỨ HAI

1.— MỤC TIÊU ĐẤU THẦU :

Công tác nghiên cứu và thiết lập đồ án cống trong Đô Thành (Điều kiện sách riêng ngày 10-9-69 duyệt y ngày 30-10-69 số 1949 TTP/NSNV/CT).

2.— NGÀY GIỜ VÀ NƠI ĐẤU THẦU :

Đúng 09 giờ ngày 31 tháng 12 năm 1969 tại Tòa Đô Chính Saigon (Văn phòng Ông Phó Đô Trưởng).

3.— TRỊ GIÁ CÔNG TÁC :

Theo giá thuận thầu hạ nhất của Hãng Kỹ sư Tư vụ được chấp nhận.

4.— KÝ QUỸ THIỆT THỌ :

1/30 trị giá khế ước.

5.— THỜI HẠN THỰC HIỆN ĐỒ ÁN :

Sáu mươi (60) ngày kể từ ngày tống đạt lệnh khởi công.

6.— NƠI THAM KHẢO HỒ SƠ VÀ ĐIỀU KIỆN SÁCH RIÊNG :

Trong ngày giờ làm việc tại Sở Công Chánh Đô Thành (Phòng kỹ thuật, Phòng Kiều lộ Saigon Đông và Phòng Kiều lộ Saigon Tây).

7.— THỜI HẠN NẠP ĐƠN DỰ THẦU :

— Đơn xin dự thầu phải gởi đến Sở Công Chánh Đô Thành trước 12 giờ ngày 28 tháng 12 năm 1969 để được cấp giấy phép dự thầu.

— Hồ sơ kèm theo đơn thuận thầu (theo mẫu) phải nạp cho Hội Đồng đấu thầu trong vòng 15 phút sau khi phiên nhóm đấu thầu khai mạc.

SAIGON, ngày 15 tháng 12 năm 1969

TL. ĐÔ TRƯỞNG SAIGON

TỔNG THƯ KÝ

ĐOÀN VĂN BÍCH

Phân ưu

Được tin trễ :

THÂN MẪU

Bạn VÕ QUANG TUỆ, Phó thị Trưởng Huế, vừa từ trần tại Huế.

Thành thật phân ưu cùng bạn TUỆ, và cầu chúc hương hồn bác sớm về cõi Phật.

Bạn hữu QGHC : NGUYỄN KHÁNH
NGUYỄN VĨNH AN
TRẦN BÁ THUYẾT

Phân ưu

Hay tin trễ, Bà Quả phụ DƯƠNG NGỌC ANH nhủ danh NGUYỄN THỊ PHÉP đã mệnh chung ngày 19-12-69 tại Tây Ninh với 80 tuổi thọ.

Kính gởi về Cô Dượng Năm :

DƯƠNG MINH NGHĨA và KHƯU THỊ DUNG

lòng chân thành phân ưu và cầu chúc hương hồn Cụ Bà siêu thăng cực lạc.

XUYÊN SƠN

Cảm tạ

Thành kính tri ân :

— Trung tá, Tiểu Khu Trưởng, Sĩ quan, HSQ và BS thuộc Tiểu Khu Quảng Ngãi.

— Bác Sĩ Y Sĩ Trưởng và toàn thể nhân viên Tổng Y Viện Duy Tân.

— Quý vị ân nhân và thân bằng quyến thuộc.

Đã đến chia buồn và đưa linh cửu con, em, cháu chúng tôi là :

Cố Thiếu úy ĐOÀN HOÀNG CẦM

đã hy sinh vì Tổ quốc ngày 12-12-1969 tại Quảng Ngãi.

Trong lúc tang gia bối rối có điều gì sơ suất, xin Quý Vị niệm tình tha thứ.

Gia đình ĐOÀN TRỌNG KÍNH

Cảm tạ

Chúng tôi thành thật cảm tạ :

— Trung tá Hiệu Trưởng Trường NSM

— Ông Giám thị Trưởng kiêm XLTV Hiệu Trưởng NSM

— Ban Giáo sư trường NSM

— Ban Giám thị và và toàn thể nhân viên Bổn trường

— Tất cả học sinh trường NSM

— Các học sinh Viện Quốc Gia Phục Hồi

— Thân bằng, quyến thuộc

Vì cảnh tang gia đơn chiếc, lại được Quí vị tận tình giúp đỡ, phúng điếu, tiễn đưa linh cửu con, em chúng tôi là :

LÊ ĐÌNH THI

Thất dương ngày 18-12-1969 đến nơi an nghỉ cuối cùng.

Tang gia đồng bái tạ

Cha mẹ : Ông bà LÊ ĐỨC THẮNG

Anh : LÊ ĐỨC TẾ

Văn Phòng Luật Sư PHÙNG VĂN TUỆ
Luật Sư Tòa Thượng Thẩm Saigon
22 đường Phan đình Phùng
DALAT

Báo Thị

Thi hành án tiên thẩm ngày 16-12-1969 của Tòa Hòa Giải Rộng Quyền Dalat, trong vụ ly hôn số 177/DSLH/69, Võ đại Phước/K. Nguyễn thị Hoa.

Nay báo thị để Bà Nguyễn thị Hoa biết rằng ngày 13-01-1970, vào hồi 9 giờ sáng, bà phải tới trước Tòa Hòa Giải Rộng Quyền Dalat, đường Phan Phú Thứ, số 4, để nghe xét xử về đơn xin ly hôn của chồng là Ông Võ Đại Phước.

Nếu vắng mặt, đương sự sẽ bị Tòa xử khuyết tịch.

Nay báo thị
Luật sư thay mặt nguyên đơn
PHÙNG VĂN TUỆ

VIỆT NAM CỘNG HÒA
TỔNG CUỘC TIẾP TẾ

Cáo thị đấu thầu

MỤC ĐÍCH VIỆC ĐẤU THẦU :

Chọn nhà thầu khai thác gian hàng thuộc TỔNG CUỘC TIẾP TẾ trong khu cửa Đông chợ Bến Thành.

NGÀY GIỜ NƠI ĐẤU THẦU :

Ngày 03-01-1970, hồi 9g tại Tổng Cuộc Tiếp Tế, số 42 Chu mạnh Trinh Saigon.

TIỀN KÝ QUỸ TẠM :

Tiền ký quỹ tạm là mười ngàn đồng (10.000đ.00).

NƠI THAM KHẢO HỒ SƠ :

Sở Tài Chánh (Phòng Vật Liệu) Tổng Cuộc Tiếp Tế, số 42 đường Chu mạnh Trinh Saigon, trong những ngày giờ làm việc.

TỔNG CUỘC TIẾP TẾ

TỔNG CUỘC TIẾP TẾ
NHA HÀNH CHÁNH TÀI CHÁNH

Cáo thị đấu thầu

I— MỤC ĐÍCH GỌI THẦU :

Bốc dỡ và chuyển vận 50.000 tấn gạo nhập cảng.

II— NGÀY GIỜ VÀ NƠI ĐẤU THẦU :

Ngày 30-12-1969 hồi 15 giờ tại Phòng Họp Tổng Cuộc Tiếp Tế, số 42 đường Chu Mạnh Trinh Saigon.

III— NƠI THAM KHẢO ĐIỀU KIỆN SÁCH :

Tổng Cuộc Tiếp Tế, Nha Hành Chánh Tài Chánh (Sở Tài Chánh) số 42 đường Chu Mạnh Trinh Saigon, trong những ngày giờ làm việc.

SAIGON, ngày 20-12-1969

TỔNG CUỘC TIẾP TẾ

Tin mừng

Thân ái chúc

ĐẶNG THỊ KIM ANH

và

NGUYỄN HỮU PHÚ

trọn đời êm ấm

Ông Bà LÊ HỮU EM
(Bác Ái Học Viện)

Tin mừng

Được tin vui

NGUYỄN THỊ BẠCH VÂN

đẹp duyên cùng

TRẦN TẤN KHỞI

Thành thật chúc tân lang và tân giai nhân trăm năm duyên đẹp

Ông Bà LÊ HỮU EM
(Bác Ái Học Viện)

Chúc mừng

Được tin Nhà Hàng Khách Sạn ĐẠI LA THIÊN mở thêm 1 chi nhánh tại số 61/A Đường Nguyễn Thái Học VŨNG TÀU,

CHI NHÁNH NHÀ HÀNG KHÁCH SẠN :

ĐẠI - LA - THIÊN VŨNG TÀU

sẽ khai trương ngày 23 tháng 12 năm 1969.

Chúng tôi xin thành thực chúc mừng Nhà Hàng Khách Sạn ĐẠI-LA-THIÊN VŨNG TÀU được thịnh vượng.

Ô. Ô. ĐẶNG VĂN QUAN
LÂM CHÂU
WONG-KUENG
TRƯƠNG TÒNG

Võ Đường **TRƯỜNG - SƠN**

VÕ THUẬT LÂM KINH VÀ THIẾU LÂM

1-1-1970 Khai giảng khóa mới Tự Vệ và căn bản : Sáng—Chiều—Tối

do Võ sư NGUYỄN NHIỀU và LÊ CÔNG đảm nhận.

Ghi tên : 149/3 và 170/3 Hùng Vương, Hàng Xanh — GIAĐỊNH.

SAIGON ĐIỆN LỰC CÔNG TY

CÁO THI ĐẤU THẦU KHẨN HẠN

NGÀY GIỜ VÀ NƠI ĐẤU THẦU :

— Ngày 02-01-70 lúc 10 giờ 00.

— Nha Hành Chánh Saigon Điện Lực Công Ty số 72 đường Hai Bà Trưng Saigon.

MỤC ĐÍCH :

— Cung cấp đồng phục cho nhân viên Saigon Điện Lực Công Ty.

TRỊ GIÁ ƯỚC LƯỢNG :

— Lô 1 : Một triệu 1 trăm ngàn đồng (1.100.000$)

— Lô 2 : Một triệu 7 trăm ngàn đồng (1.700.000$)

KÝ QUỸ TẠM :

— Lô 1 : Hai chục ngàn đồng (20.000$)

— Lô 2 : Ba chục ngàn đồng (30.000$)

THỜI HẠN NHẬN ĐƠN VÀ HỒ SƠ DỰ THẦU :

— Hồ sơ và đơn thuận thầu nạp thẳng cho Hội Đồng mở thầu trước giờ khai mạc phiên họp (10giờ) ngày 02-01-1970.

NƠI THAM KHẢO HỒ SƠ :

1) Saigon Điện Lực Công Ty :
— Nha Hành Chánh, 72 Hai Bà Trưng Saigon
— Nha Tiếp Vận, 12 Thi Sách Saigon
— Nha Sản Xuất, 8 Bến Hàm Tử Cholon

2) Điện Lực Việt Nam :
— Nha Tài Chánh, 12 : Hòng Thập Tự Saigon
— Văn phòng Giao Tế (lầu 1), 12 Hồng Thập Tự Saigon
— Nha Kỹ Thuật (ngang trạm biến điện Xa lộ)

Saigon, ngày 22 tháng 12 năm 1969

SAIGON ĐIỆN LỰC CÔNG TY

VIỆT NAM CỘNG HÒA
ĐÔ THÀNH SAIGON
Sở Tài Chánh
Phòng Thâu Nhập

CÁO THỊ ĐẤU GIÁ

Tòa Đô chánh sẽ tổ chức đấu giá cho phép giữ xe hơi có thâu tiền chung quanh chợ Saigon, cạnh Công trường Diên hồng và đường Phạm ngũ Lão, giới hạn bởi các con đường sau đây :

a) Đường Phan bội Châu (khoảng giữa các đường Lê Lợi và Lê thánh Tôn) 48 xe

b) Đường Phan châu Trinh (khoảng giữa các đường Lê thánh Tôn và Lê Lợi) 48 xe

c) Bãi đậu Hòa Bình (cạnh công trường Diên Hồng) 67 —

d) Bãi đậu Phạm ngũ Lão 50 —

Phú khóa căn bản hàng tháng 250.000đ Tổng cộng 213 xe

KÝ QUỸ TẠM : 30.000đ00

CÁCH THỨC ĐẤU GIÁ : bao thư hiến giá có niêm khằn.

THỜI GIAN KHAI THÁC : Từ ngày tống đạt khế ước phê chuẩn đến 31-12-1970

HỒ SƠ DỰ ĐẤU :

— Đơn xin phép dự thầu

— Biên lai đóng tiền ký quỹ tạm

— Chứng chỉ nơi cư trú

— Giấy không thiếu thuế do Sở Thuế vụ cấp

— Giấy ủy quyền hợp lệ nếu nhà thầu vắng mặt và nhờ người khác đại diện.

NGÀY ĐẤU GIÁ : Ngày 30 tháng 12 năm 1969 đúng 9 giờ sáng.

NƠI ĐẤU GIÁ : Phòng họp Hội Đồng Đô Thành số 86, đường Lê Thánh Tôn Saigon.

NƠI THAM KHẢO ĐIỀU KIỆN SÁCH : Sở Tài chánh (Phòng Thâu Nhập) số 86, đường Lê Thánh Tôn Saigon.

THỜI HẠN NỘP ĐƠN : Trước 12 giờ ngày 29-12-69.

Saigon, ngày 14 tháng 12 năm 1969
ĐÔ TRƯỞNG SAIGON.
Đại tá ĐỖ KIẾN NHIỀU.

NS.Trần-C-Thành

TIẾP THEO **X** TRANG 1

Về câu hỏi nếu đảng của Tổng Thống Nguyễn văn Thiệu mời hợp tác thì đảng Cộng Hòa đại Chúng có nhận lời không ? NS Thành cho biết nếu sau này khi đã lập xong, nếu họ mời thì chúng tôi sẽ xét, và ngay cả với các lực lượng tôn giáo nữa.»

Một ký giả có đề cập đến những khó khăn của sự liên kết giữa các lực lượng quốc gia từ trước đến nay, Nghị sĩ Thành nói chúng tôi nghĩ rằng cần có thành tâm trước hết, thứ đến chúng tôi không đòi hỏi những quyền lợi cá nhân, không đặt vấn đề chia phần mà chỉ nhìn vào những điều cụ thể trong tinh thần xây dựng quốc gia làm tiêu chuẩn cho sự liên minh».

Không phục hồi chế độ nào cả

Trong dịp này, NS Thành cũng minh xác sự thành lập đảng Cộng Hòa Đại Chúng không có mục đích để phục hồi một chế độ nào cả, không để phục hận gì cả. Theo ông thì chánh đảng phải hướng về tương lai là xây dựng một cái gì tốt đẹp hơn chứ không phải để nhìn về quá khứ.

Ông tiết lộ trong số các anh em của «Cộng hòa Đại Chúng», có những người cũ và cả người chống chế độ cũ, và đó là sự kết hợp tất cả những người nào muốn đoàn kết dù họ ở giai đoạn nào của lịch sử quốc gia. Ông cho rằng lịch sử chính trị quốc gia phải có sự liên tục.

Về một vấn đề khác, NS Thành cho biết đảng «CộngHòa Đại Chúng» chỉ chấp thuận một giải pháp chính trị có bảo đảm tự do, dân chủ tại miền Nam.

Ông nói «không một người Quốc gia nào chịu chấp thuận một giải pháp cho Cộng sản vào thôn tính miền Nam cả».

Ngoài ra, NS Thành cũng cho biết kể từ hồi ra khỏi Nội Các, ông chưa có một cuộc tiếp xúc riêng nào với Tổng Thống Thiệu.

TAM TINH HẢI CẨU
BỔ THẬN HOÀN Số 2

VÕ VĂN VÂN

TRỊ MỘNG TINH, DI TINH VÀ HUỢT TINH

In tại nhà in riêng
CẤP TIẾN
242ter Phan đ Phùng Sg

Quản lý : PHẠM V BÊ

Nhựt báo CẤP TIẾN

ĐỔI THẺ PHÓNG VIÊN

Vì đến cuối năm, những thẻ báo chí đã không còn giá trị nên yêu cầu tất cả anh chị em phóng viên và thông tín viên C.T. gấp gấp về Tòa soạn thẻ báo chí cũ, kèm theo 1 ảnh 4x6, để đổi thẻ mới năm 1970.

CHỦ NHIỆM

TÒA SOẠN CẤP TIẾN ĐANG CHUẨN BỊ

1 SỐ XUÂN

CẤP TIẾN

vô cùng đặc sắc để tranh đấu bao nhiêu thông khổ của toàn dân vì chiến tranh, vì thuế Quân bình, vì Kiệm ước v. v... nhưng vẫn cố gượng CƯỜI giữa cõi đời đáng khóc này !

★

Cười để quên...

... Nếu không cười

SỐ XUÂN

Cấp - Tiến

sẽ «cù lét» cho bạn cười... để sống !

★

Ngay từ bây giờ các bạn thân hữu muốn đóng góp vào

SỐ XUÂN

Cấp - Tiến

hãy gởi gấp bài về Tòa soạn.

★

Quý vị Công thương Kỹ nghệ gia cần đăng quảng cáo xin liên lạc ngay với Tòa soạn Cấp Tiến !

KHAI TRƯƠNG 20-12-1969

KIM ĐÔ ĐẠI TỬU GIA

133, Đại lộ Nguyễn Huệ — Saigon

Điện thoại : 93.811 — 93787/788

— Nhà hàng có máy lạnh tối tân

— Ngay trung tâm thành phố

— Chỗ đậu xe rộng rãi dễ dàng

— Khung cảnh ấm cúng thanh lịch

— Tiếp đãi lịch thiệp, nồng hậu

— Thức ăn tuyệt diệu

— Thực đơn : Tàu — Tây

Do đầu bếp chuyên nghiệp đảm nhiệm

ĐẶC BIỆT : Có phòng trang hoàng danh cho các buổi tiếp tân, đại hội...

LƯU Ý : Nhận đặt tiệc, mừng GIÁNG SINH và NĂM MỚI... Kể từ ngày 18-12-69.

TRÂN TRỌNG KÍNH MỜI

VIỆT-NAM CỘNG HÒA
ĐÔ THÀNH SÀIGÒN
SỞ TÀI CHÁNH
Phòng Thâu Nhập

CÁO THỊ

Bán đấu giá

Tòa Đô Chánh sẽ cho bán đấu giá lô cây kể sau đây :

LÔ 1.— CÂY LÀM ĐỒ GỖ :

a/ 145 cây sao trực kính trên 50cm, ước lượng......435m3

b/ 92 cây sao trực kính dưới 50cmm, ước lượng.....144m3

Tổng cộng lô 1 579m3

LÔ 2. a/ 155 gốc sao trực kính trên 50cm, ước lượng.....62m3

b/ 96 gốc cây sao trực kính dưới50cm, ước lượng.....24m3

Tổng cộng lô 2 86m3

Số cây này hiện để tại lề xa lộ Sàigòn Biên Hòa cách hãng xi măng Hà Tiên lối 1.000th.

LÔ 3.— CÂY LÀM CỦI :

a/ 125 cây tạp có trực kính trên 50cm, ước lượng...250m3

b/ 116 cây tạp có trực kính dưới 50cm, ước lượng..116m3

Tổng cộng lô 3 : 366m3

Số cây này hiện để tại vườn Tao Đàn

NGÀY VÀ NƠI BÁN ĐẤU GIÁ :

Cuộc bán đấu giá sẽ tổ chức tại Phòng Họp trên lầu Tòa Đô Chánh ngày 27-12-69 đúng 9 giờ sáng.

HỒ SƠ DỰ THẦU VÀ NƠI THAM KHẢO ĐIỀU KIỆN SÁCH :

Xin liên lạc với Sở Tài Chánh Đô Thành (Phòng Thâu Nhập) để biết thêm các chi tiết cần thiết.

TIỀN KÝ QUỸ TẠM :

BA TRĂM NGÀN ĐỒNG (300.000đ.00)

THỜI HẠN NỘP ĐƠN :

Đơn xin đấu giá phải nộp trước 12 giờ ngày 26-12-69

NGÀY VÀ GIỜ XEM CÂY :

Bất cứ lúc nào tại các địa điểm ghi trên và kể từ ngày phổ biến Cáo thị bán đấu giá.

ĐIỀU KIỆN TỔNG QUÁT :

Người trúng thầu phải trả đủ tiền mặt liền tại chỗ hoặc chi phiếu có kiểm nhận và gánh chịu các khoản thuế hiện hành.

Tòa Đô Chánh không bảo đảm về phẩm chất và số lượng cây bán đấu giá.

PHỤ CHÚ : Cuộc bán đấu giá nay được tổ trước khi Điều Kiện Sách được duyệt y, nên có thể bị hủy bỏ và người trúng thầu không được quyền khiếu nại để đòi bồi thường thiệt hại chi cả.

SAIGON, ngày 08 tháng 12 năm 1969
TUN. ĐÔ TRƯỞNG SAIGON
Tổng Thơ Ký
ĐOÀN VĂN BÍCH